

សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទកសិកម្ម
ROYAL UNIVERSITY OF AGRICULTURE
មហាវិទ្យាល័យ សេដ្ឋកិច្ចកសិកម្ម និង អភិវឌ្ឍន៍ជនបទ
FACULTY OF AGRICULTURAL ECONOMICS AND RURAL DEVELOPMENT

ថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រ ជំនាន់ទី១៣
(២០១២-២០១៦)

សារណាបញ្ចប់ការសិក្សា
ភ្នំពេញ, ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ២០១៦

សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទកសិកម្ម
ROYAL UNIVERSITY OF AGRICULTURE

សារណា
THESIS

ការសិក្សាអំពីតួនាទីយេនឌ័រក្នុងប្រព័ន្ធកសិកម្ម ក្នុងឃុំត្នោតជុំ
ស្រុកបារាយណ៍ ខេត្តកំពង់ធំ

THE STUDY ON GENDER ROLES IN FARMING SYSTEMS
IN TNAOT CHUM COMMUNE, BARAY DISTRICT,
KOMPONG THOM PROVINCE

ឯក ស្រីខួច
EK SREYKHOUC

សារណាថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រ ជំនាន់ទី ១៣
ភ្នំពេញ, ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៦

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទកសិកម្ម
មហាវិទ្យាល័យ សេដ្ឋកិច្ចកសិកម្ម និង អភិវឌ្ឍន៍ជនបទ

3

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

3

ឯក ស្រីខួច
EK SREYKHOUC

ការសិក្សាអំពីតួនាទីយេនឌ័រក្នុងប្រព័ន្ធកសិកម្ម ក្នុងឃុំត្នោតជុំ ស្រុកបារាយណ៍ ខេត្តកំពង់ធំ

THE STUDY ON GENDER ROLES IN FARMING SYSTEMS
IN TNAOT CHUM COMMUNE, BARAY DISTRICT,
KOMPONG THOM PROVINCE

សមាសភាពគណៈកម្មការមេប្រយោគ

ប្រធានគណៈមេប្រយោគ	៖	សាស្ត្រាចារ្យបណ្ឌិត	ង៉ោ ប៊ុនថាន
អ្នកដឹកនាំ	៖	បណ្ឌិត	នាង ម៉ាលីន
អ្នកជំនួយការ	៖	កញ្ញា	យ៉ៃ អាស៊ីគីន
	៖	កញ្ញា	សៀង លីលី

ជំនាន់ទី១៣
(២០១២-២០១៦)

សារណាបញ្ចប់ការសិក្សា
ភ្នំពេញ, ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៦

<p>សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទកសិកម្ម មហាវិទ្យាល័យ សេដ្ឋកិច្ចកសិកម្ម និងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ</p> <p style="font-size: 2em; font-weight: bold;">3</p> <p>សារណា THESIS</p> <p>ការសិក្សាអំពីតួនាទីយេនឌ័រក្នុងប្រព័ន្ធកសិកម្ម ក្នុងឃុំត្នោតជុំ ស្រុកបារាយណ៍ ខេត្តកំពង់ធំ</p> <p>THE STUDY ON GENDER ROLES IN FARMING SYSTEMS IN TNAOT CHUM COMMUNE, BARAY DISTRICT, KOMPONG THOM PROVINCE</p> <p style="text-align: center;">គណៈកម្មការសារណា</p> <table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td>អ្នកដឹកនាំ</td> <td>៖</td> <td>បណ្ឌិត</td> <td>នាង ម៉ាលីន</td> <td>.....</td> </tr> <tr> <td>អ្នកជំនួយការ</td> <td>៖</td> <td>កញ្ញា</td> <td>យ៉ៃ អាស៊ីគីន</td> <td>.....</td> </tr> <tr> <td></td> <td>៖</td> <td>កញ្ញា</td> <td>សៀង លីលី</td> <td>.....</td> </tr> </table>	អ្នកដឹកនាំ	៖	បណ្ឌិត	នាង ម៉ាលីន	អ្នកជំនួយការ	៖	កញ្ញា	យ៉ៃ អាស៊ីគីន		៖	កញ្ញា	សៀង លីលី	<p>ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ</p> <p style="font-size: 2em; font-weight: bold;">3</p>
អ្នកដឹកនាំ	៖	បណ្ឌិត	នាង ម៉ាលីន												
អ្នកជំនួយការ	៖	កញ្ញា	យ៉ៃ អាស៊ីគីន												
	៖	កញ្ញា	សៀង លីលី												

ព្រឹទ្ធបុរស

៖

សម្រុញចារ្យរង បូរ៉ា កាធី

.....

សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទកសិកម្ម
សាកលវិទ្យាធិការ

សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ

ខ្ញុំម្ចាស់ ឯក ស្រីខ្ពុច

សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេច ព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
ព្រះមហាក្សត្រនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

សូមថ្វាយនូវ ព្រះរាជសព្វសាធុការពរ ថ្វាយ ព្រះករុណា ព្រះបាទ សម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី ព្រះមហាក្សត្រ នៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាទីគោរពសក្ការៈដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត សូមព្រះអង្គទ្រង់ប្រកបដោយព្រះរាជសុខភាពបរិបូណ៌ ព្រះបញ្ញារាងវៃ និង ទ្រង់គង់ប្រថាប់ ជាម្ចាស់ដ៏ត្រជាក់ដល់ប្រជានុរាស្ត្រ ជានិច្ចនិរន្តរ៍។

សូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅបំផុតជូនចំពោះ

- រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
- សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទកសិកម្ម
- មហាវិទ្យាល័យ សេដ្ឋកិច្ចកសិកម្ម និងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ
- មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារ នៃសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទកសិកម្ម
- មជ្ឈមណ្ឌលស្រាវជ្រាវអេកូលេន (ECOLAND)
- សាលាស្រុកបារាយណ៍

ដែលបានអនុញ្ញាត និងផ្តល់លទ្ធភាពដល់ខ្ញុំបានបានរៀនសូត្រ និងក្រេបជញ្ជក់នូវចំណេះដឹង ផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រទាំងឡាយ ព្រមទាំងបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលក្នុងការសិក្សាស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រ ក្នុងរយៈពេលធ្វើកម្មសិក្សារហូតទទួលបានជោគជ័យជាស្ថាពរ។

សូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅជូនចំពោះ

- ឯកឧត្តម វេង សាខុន រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
- ឯកឧត្តមសាស្ត្រាចារ្យបណ្ឌិត ដៅ ប៊ុនថាន សាកលវិទ្យាធិការនៃសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទកសិកម្ម
- សាស្ត្រាចារ្យបណ្ឌិត សុក គន្ធី សាកលវិទ្យាធិការរងនៃសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទកសិកម្ម
- សាស្ត្រាចារ្យបណ្ឌិត ម៉ែន សារុម សាកលវិទ្យាធិការរងនៃសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទកសិកម្ម
- សាស្ត្រាចារ្យបណ្ឌិត សេង ម៉ុ សាកលវិទ្យាធិការរងនៃសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទកសិកម្ម
- បណ្ឌិត ព្រាប វិសាលទោ សាកលវិទ្យាធិការរងនៃសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទកសិកម្ម
- លោក អ៊ឹង រតនា សាកលវិទ្យាធិការរងនៃសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទកសិកម្ម
- សាស្ត្រាចារ្យរង បូរ៉ា កាធី ព្រឹទ្ធបុរសនៃមហាវិទ្យាល័យ សេដ្ឋកិច្ចកសិកម្ម និងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ
- លោក អេង លេង ព្រឹទ្ធបុរសរងនៃមហាវិទ្យាល័យសេដ្ឋកិច្ចកសិកម្មនិងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ

- សាស្ត្រាចារ្យបណ្ឌិត ឆាយ គង្គា ព្រឹទ្ធបុរសរងនៃមហាវិទ្យាល័យសេដ្ឋកិច្ចកសិកម្មនិងអភិវឌ្ឍន៍
ជនបទ

- លោក អ៊ុំ រេង
ព្រឹទ្ធបុរសរងនៃមហាវិទ្យាល័យសេដ្ឋកិច្ចកសិកម្មនិងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ

- លោក និងលោកស្រីសាស្ត្រាចារ្យ នៃមហាវិទ្យាល័យ សេដ្ឋកិច្ចកសិកម្ម
និងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទទាំងអស់ដែលបានបង្កនូវភាពងាយស្រួលដល់ការសិក្សា ជួយបង្ហាត់បង្រៀន
ពន្យល់ណែនាំដោយប្រើអស់ទាំងកម្លាំងកាយ និងកម្លាំងបញ្ញា និងជួយដាស់តឿនក្រើនរំលឹកពីការ
អប់រំគ្រប់បែបយ៉ាងក្នុងពេលសិក្សាកន្លងមក។

សូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅជូនចំពោះ

- បណ្ឌិត នាង ម៉ាលីន អ្នកដឹកនាំ
- កញ្ញា ឃឿ អាស៊ីគីន អ្នកជំនួយការ
- កញ្ញា សៀង លីលី អ្នកជំនួយការ

ដែលបានជួយពិនិត្យ ពន្យល់ ណែនាំ ចង្អុលបង្ហាញផ្លូវក្នុងការធ្វើសារណាបទនេះ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅដល់
ទីបញ្ចប់

ប្រកបដោយភាពជោគជ័យ និងពោរពេញដោយអត្ថន័យ និងខ្លឹមសារ។

សូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅបំផុតជូនចំពោះ

- លោកឪពុក ឯក សុផុន
- អ្នកម្តាយ ហឿន ចន្ទី
- ប្អូនប្រុស ឯក សុផារាជ

- ព្រមទាំងបងប្អូនញាតិមិត្តទាំងអស់ ដែលបានជួយបីបាច់ថែរក្សា ផ្គត់ផ្គង់
ទំនុកបម្រុងអស់ពីកម្លាំងកាយចិត្ត និងសម្ភារៈគ្រប់បែបយ៉ាង។ ផ្តល់ការអប់រំទូន្មានប្រៀនប្រដៅ
ដោយផ្តល់នូវដំបូន្មានល្អៗប្រកបដោយព្រហ្មវិហារធម៌គ្រប់បែបយ៉ាង ដើម្បីជំរុញឱ្យដំណើរ
ការសិក្សារបស់កូនប្រព្រឹត្តទៅបានល្អប្រសើរ
ហើយទីបំផុតកូនក៏បានបញ្ចប់ការសិក្សាប្រកបដោយភាពជោគជ័យជាស្ថាពរ។

សូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅបំផុតជូនចំពោះ

- បណ្ឌិត នាង ម៉ាលីន
- កញ្ញា ឃឿ អាស៊ីគីន
- កញ្ញា សៀង លីលី
- លោក សុខ គឹមឈិន
- កញ្ញា អោម សុម៉ាលី
- កញ្ញា អ៊ុន សុផល
- កញ្ញា ឡុង នីតា
- កញ្ញា គង់ រចនាសុផល
- លោក កាំង គង់សេង
- លោក សុទ្ធ សេរីហុត្រ
- លោក ម៉ុង សុភា

និងមិត្តរួមថ្នាក់ទាំងអស់ ដែលបានជួយក្រើនរំលឹក ពិនិត្យ ណែនាំ
និងផ្តល់ជាកម្លាំងចិត្តដល់រូបខ្ញុំសម្រេចបានជោគជ័យក្នុងការសិក្សាកន្លងមក។

សង្ខេបសារណា

វិស័យកសិកម្ម ចូលរួមចំណែកយ៉ាងសំខាន់ក្នុងសេដ្ឋកិច្ចជាតិ។ ដើម្បីលើកកម្ពស់វិស័យកសិកម្មនៅកម្ពុជា ក៏ដូចជាសេដ្ឋកិច្ចជាតិ ស្ត្រីមានតួនាទីយ៉ាងចំបង ពិព្រោះកសិករកម្ពុជាចំនួន ៦៥ ភាគរយគឺជាស្ត្រី (MAFF, ២០០៦)។ យ៉ាងណាមិញ ដោយមើលឃើញពី ការលំបាក និងកត្តារារាំងជាច្រើន ដែលស្ត្រីបានជួបប្រទះក្នុងវិស័យកសិកម្ម និងការច្រានចោលនូវតួនាទីរបស់ស្ត្រីក្នុងសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍ផ្សេងៗ ជាពិសេសក្នុងប្រព័ន្ធផលិតកម្ម កសិកម្ម ការសិក្សាអំពីប្រធានបទ " តួនាទីយេនឌ័រក្នុងប្រព័ន្ធកសិកម្ម នៅឃុំត្នោតជុំ ស្រុកបារាយណ៍ ខេត្តកំពង់ធំ" ដែលមានបីគោលបំណងរួមមានដូចជា (១) សិក្សាពីការចូលរួម និងប្រភេទការងារក្នុងកសិដ្ឋានរវាងស្ត្រី និងបុរសក្នុងតំបន់សិក្សា (២) សិក្សាពីការចូលរួមនៃកម្លាំងពលកម្មស្ត្រីក្នុងការរកប្រាក់ចំណូលក្នុងប្រព័ន្ធកសិកម្មនីមួយៗ (៣) វិភាគ SWOT របស់កម្លាំងពលកម្មស្ត្រីដែលរស់នៅក្នុងតំបន់សិក្សា ត្រូវបានលើកយកមកសិក្សា។

តាមរយៈការសិក្សាបានអោយដឹងថា ស្ត្រីចូលរួមចំណែកគ្រប់ផលិតកម្មកសិកម្មទាំងអស់ ជាពិសេសការដាំបន្លែ និងចិញ្ចឹមសត្វមាន់ទាជ្រូក នៅក្នុងស្ថានភាពវិញផ្ទះ។ ស្ត្រីចូលរួមរហូតដល់ ៨០ ភាគរយ ក្នុងការដាំបន្លែ និង ៧៧, ២៧ ភាគរយក្នុងការចិញ្ចឹមសត្វមាន់ទាជ្រូក។ វិធានការដាំដុះស្រូវ (ស្រូវវារ និងស្រូវរស្សា) និងដំឡូងមី បុរស និងស្ត្រីចូលរួមប្រហាក់ប្រហែលគ្នា។ ដោយឡែក ការងារមើលគោក្របី ស្ត្រីមិនសូវចូលរួមច្រើនដូចបុរសទេ។ ស្ត្រីចូលរួមបាន ៣៩,៥៨ ភាគរយប៉ុណ្ណោះ ក្នុងការមើលថែទាគោក្របី។ នៅក្នុងតំបន់សិក្សា មានប្រព័ន្ធផលិតកម្មកសិកម្មចំនួន ៥ ប្រព័ន្ធ។ នៅក្នុងចំណោមប្រព័ន្ធទាំងអស់ ប្រព័ន្ធទី១មានប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចខ្ពស់ជាងគេ គឺរហូតដល់ ៤.២៣ ។ ដោយឡែក ក្នុងចំណោមប្រព័ន្ធទាំងអស់ ប្រព័ន្ធដែលស្ត្រីចូលរួមបង្កើតប្រាក់ចំណូលបានច្រើនជាងគេ គឺប្រព័ន្ធទី១ គឺរហូតដល់ ៣,២៣៥,១៩១.៧៦រៀល នៃប្រាក់ចំណេញសរុប ៦,៦៣០,១៣១.៤១ រៀល។ នៅក្នុងការវិភាគ SWOT ស្ត្រីមានចំនុចខ្លាំងដូចជា ឧស្សាហ៍ព្យាយាម មិនប្រកាន់ការងារ មានពេលវេលាច្រើន ទទួលបានចំណេះដឹងពីវគ្គ បណ្តុះបណ្តាលច្រើន មានការសន្សំសំចៃ និងពូកែចរចារកម្លែង និងមានចំនុចខ្សោយ ដូចជា កម្លាំងខ្សោយ មិនសូវចេះអក្សរ ខ្វះទំនុកចិត្ត និងមិនចូលចិត្តទៅឆ្ងាយ។ យ៉ាងណាមិញ ស្ត្រីត្រូវបានផ្តល់ឱកាសអោយចូលរួមវគ្គបណ្តុះ បណ្តាលនានា និងផ្តល់ជំនួយជាច្រើន និងអាចរកឱកាសការងារក្រៅកសិកម្ម និងមិនមែនកសិកម្មជាច្រើន ទៀត។ ដោយឡែក កត្តាសង្គម កត្តាក្រសារ និងការរីកចម្រើននៃគ្រឿងយន្តជាកត្តារាំងស្ទះដល់វគ្គមានរបស់ស្ត្រី នៅក្នុងវិស័យកសិកម្ម។

សរុបសេចក្តីមក យើងអាចសន្និដ្ឋានបានថា នៅក្នុងតំបន់សិក្សា
 ស្ត្រីពិតជាបានចូលរួមយ៉ាងសកម្មក្នុងការស្វែងរកប្រាក់ចំណូលចូលក្រួសារតាមរយៈការងារក្នុងប្រព័ន្ធកសិ
 កម្មពិតមែន។ យ៉ាងណាមិញ ដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍
 វិស័យកសិកម្មអោយកាន់តែល្អប្រសើរជាងនេះទៅទៀត ស្ត្រីគួរព្យាយាមប្រើប្រាស់ចំនុចខ្លាំងរបស់ខ្លួន
 និងបង្កើនសមត្ថភាពខ្លួនឯងបន្ថែមទៀត។ រីឯ រដ្ឋាភិបាល អង្គការ ឬស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ
 មិនគួរមើលរំលងពីទុក្ខលំបាករបស់ស្ត្រីនោះទេ។ រដ្ឋាភិបាល អង្គការ ឬស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ
 គួររៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រយ៉ាងណាដើម្បីបង្កភាពងាយស្រួលដល់ស្ត្រី
 ដើម្បីចូលរួមក្នុងវិស័យកសិកម្មអោយកាន់តែប្រសើរឡើង។

Abstract

Agriculture contributes significantly to the national economy. Women is a key role to promote the agricultural sector as well as the economy in the country since 65 percent of Cambodian farmer is woman (MAFF, 2006). However, by the sight of the difficulties and constraints that women face in agriculture and the rejection of women's role in development activities, particularly in the agricultural production system, the study on "Gender roles in farming system in Thnaot Chum commune, Baray district, Kompong Thom Province" is conducted, which has three objectives include (1) to understand the job distribution between man and women in each production in the study area, (2) to study about the contribution of woman labor in generating income from each farming system, and (3) to analys SWOT of woman labor in the study area.

Based on the the study, woman accounts for all production activities, particularly in growing vegetables and raising poultry, pigs in their home garden. Women participate up to 80 percent of vegetables and 77.27 percent in livestock, poultry, pigs which are grown and raised in home garden. On the other hand, for rice cultivation (floating rice and rainy season rice) and cassava, both man and woman almost equally involve in these activities. Woman does not participate as much as man in cattle herding. Women's participation is only 39.58 percent for taking care cattle. In the study area, there are five farming system. Among the five system, the first farming system is the most effective (4.23). However, among all farming system, the system that woman contributes the most is the first system as well (up to 3,235,191.76 riel of total profit 6,630,131.41 riel). The SWOT analysis, there are some strengths of woman labor such as patience and hard working, have much time, participate in many training, good at saving and negotiate price. Furthermore, woman has been given the opportunity to participate in various training courses and financial support and also be able to find employment opportunities like out-farm and non-farm job. However, woman labor also have some weaknesses such as physically weak, lack of knowledge, lack of self-confidence and do not like to go far away for home. Moreover, social factors, family factors and the new innovation of machinery is the obstacle of the presence of woman in farming system.

In summary, we can conclude that woman in the study area has been actively contributed a huge amount to income through farming system activities. However, in order to develop agricultural sector, women should try to use their strengths properly and try to improve their weaknesses. Moreover, government, organizations or institutions which involve in the sector should not overlook the woman's hardship and obstacle in agricultural sector.. Government, organizations. or

institutions which involve should prepare the strategy to create an environment for women to participate in the agricultural sector much easier.

បញ្ជីមាតិកា

ទំព័រ

សេចក្តីផ្តើមអំណរគុណ	i
សង្ខេបសារណា	iv
បញ្ជីមាតិកា	vi
បញ្ជីវិចិត្ររូប	ix
បញ្ជីពាក្យសរសេរកាត់	xi

ជំពូក ១ សេចក្តីផ្តើម

១.១ លក្ខណៈទូទៅ	១
១.២ មូលហេតុនៃការសិក្សា	២
១.៣ គោលបំណងនៃការសិក្សា	២
១.៤ ទំហំនៃការសិក្សា	២

ជំពូក ២ សំយោគឯកសារ

២.១ និយមន័យ	៣
២.១.១ ភេទ	៣
២.១.២ យេនឌ័រ	៣
២.១.៣ គូនាទីយេនឌ័រ	៣
២.១.៤ ប្រព័ន្ធកសិកម្ម	៤
២.២ អត្ថន័យនៃការបញ្ជ្រាបយេនឌ័រ	៤
២.៣ ប្រវត្តិនៃការបញ្ជ្រាបយេនឌ័រ	៤
២.៤ គូនាទីរបស់ស្ត្រីនៅក្នុងវិស័យកសិកម្ម	៥
២.៥ ស្ថានភាពយេនឌ័រក្នុងប្រទេសកម្ពុជា	៦
២.៦ កត្តារាំងស្ទះរបស់ស្ត្រីជនបទ	៦
២.៦.១ ការកាន់កាប់ដីធ្លី	៦
២.៦.២ ការដកហូតធនធានធម្មជាតិ	៧
២.៦.៣ ក្រុមមូលដ្ឋាន និងធនធានសង្គម	៨

២.៦.៤	ការអប់រំ	៨
២.៦.៥	បច្ចេកទេស	៩
២.៦.៦	គណនា	៩
២.៧	គោលនយោបាយបញ្ជាបយេនឌ័ររបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	១០
២.៨	ការវិភាគប្រព័ន្ធកសិកម្ម	១១
២.៨.១	គោលគំនិតរបស់ប្រព័ន្ធកសិកម្ម	១១
២.៨.២	ការកំណត់ប្រភេទនៃប្រព័ន្ធផលិតកម្មផ្សេងៗ	១១
២.៨.៣	ការកំណត់លក្ខណៈនៃប្រព័ន្ធកសិកម្មផ្សេងៗគ្នា	១៣

ជំពូក ៣ វិធីសាស្ត្រសិក្សាស្រាវជ្រាវ

៣.១	ការជ្រើសរើសតំបន់សិក្សា	១៥
៣.២	ការជ្រើសរើសសំណាក	១៥
៣.៣	វិធីសាស្ត្រប្រមូលទិន្នន័យ	១៥
៣.៣.១	ទិន្នន័យមានស្រាប់ (Secondary Data)	១៦
៣.៣.២	ទិន្នន័យបឋម (Primary Data)	១៦
៣.៤	វិធីសាស្ត្រវិភាគទិន្នន័យ	១៦
៣.៤.១	ការវិភាគទិន្នន័យបែបគុណភាព	១៧
៣.៤.២	ការវិភាគទិន្នន័យបែបបរិមាណ	១៧

ជំពូក ៤ លទ្ធផល និងការពិភាក្សា

៤.១	ស្ថានភាពទូទៅនៃតំបន់សិក្សា	១៨
៤.១.១	ស្ថានភាពទូទៅ និងទីតាំងភូមិសាស្ត្រខេត្តកំពង់ធំ	១៨
៤.១.២	ស្ថានភាពទូទៅស្រុកបារាយណ៍	១៨
៤.១.៣	ស្ថានភាពទូទៅឃុំក្តោកជុំ	១៩
៤.១.៤	ស្ថានភាពទូទៅរបស់កសិករ	២១
៤.២	ការបែងចែកប្រភេទការងាររវាងបុរស និងស្ត្រីក្នុងផលិតកម្មកសិកម្មនីមួយៗ	២៦
៤.២.១	ដំណាំស្រូវវស្សា	២៦
៤.២.២	ដំឡូងមី	២៧
៤.២.៣	បន្លែ	២៧
៤.២.៤	ការចិញ្ចឹមសត្វ	២៨
៤.៣	ការចូលរួមនៃកម្លាំងពលកម្មស្ត្រីក្នុងការរកប្រាក់ចំណូលក្នុងប្រព័ន្ធកសិកម្មនីមួយៗ	២៩
៤.៣.១	ប្រព័ន្ធផលិតកម្មទី០១	៣០
៤.៣.២	ប្រព័ន្ធផលិតកម្មទី០២	៣១
៤.៣.៣	ប្រព័ន្ធផលិតកម្មទី០៣	៣៣
៤.៣.៤	ប្រព័ន្ធផលិតកម្មទី០៤	៣៤
៤.៣.៥	ប្រព័ន្ធផលិតកម្មទី០៥	៣៥
៤.៣.៦	ការប្រៀបធៀបសេដ្ឋកិច្ចនៃប្រព័ន្ធផលិតកម្មក្នុងតំបន់សិក្សា	៣៦

៤.៣	ការវិភាគ SWOT នៃកម្លាំងពលកម្មស្ត្រីក្នុងតំបន់សិក្សា	៣៨
៤.៣.១	ចំណុចខ្លាំង	៣៨
៤.៣.២	ចំណុចខ្សោយ	៣៩
៤.៣.៣	ឱកាស	៣៩
៤.៣.៤	កត្តារារាំង	៤០

ជំពូក ៥ សេចក្តីសន្និដ្ឋាន និងអនុសាសន៍

៥.១	សេចក្តីសន្និដ្ឋាន	៤០
៥.២	អនុសាសន៍	៤០

បណ្ណាល័យសាស្ត្រ
ឧបសម្ព័ន្ធ
ព្រឹត្តិបត្រព័ត៌មាននិស្សិត

បញ្ជីវិចិត្ររូប

ល.រ	លេខលំដាប់	ចំណងជើង	ទំព័រ
តារាង			
១	តារាងទី ៤.១	តារាងចំនួនជនចំណាកស្រុកកម្ពុជា-ក្រៅកម្ពុជា	២០
២	តារាងទី ៤.២	ស្ថានភាពមេគ្រួសារក្នុងតំបន់សិក្សា	២២
៣	តារាងទី ៤.៣	កម្រិតវប្បធម៌មេគ្រួសារក្នុងតំបន់សិក្សា	២៣
៤	តារាងទី ៤.៤	ប្រភេទមុខរបរបង់បង់របស់មេគ្រួសារ	២៤
៥	តារាងទី ៤.៥	ប្រភេទមុខរបរបន្ទាប់បន្សំរបស់មេគ្រួសារ	២៥
៦	តារាងទី ៤.៦	ផលិតភាពនៃកម្លាំងពលកម្មស្ត្រី ផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងទុនវិនិយោគក្នុងប្រព័ន្ធទី០១ ៣០	០១
៧	តារាងទី ៤.៧	ប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចនៃទុនផលិតកម្មនៃប្រព័ន្ធទី០១	៣១
៨	តារាងទី ៤.៨	ផលិតភាពនៃកម្លាំងពលកម្មស្ត្រី ផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងទុនវិនិយោគក្នុងប្រព័ន្ធទី ០២	៣២
៩	តារាងទី ៤.៩	ប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចនៃទុនផលិតកម្មនៃប្រព័ន្ធទី ០២	៣២
១០	តារាងទី ៤.១០	ផលិតភាពនៃកម្លាំងពលកម្មស្ត្រី ផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងទុនវិនិយោគក្នុងប្រព័ន្ធទី ០៣	៣៣
១១	តារាងទី ៤.១១	ប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចនៃទុនផលិតកម្មនៃប្រព័ន្ធទី ០៣	៣៣

១២	តារាងទី ៤.១២	ផលិតភាពនៃកម្លាំងពលកម្មស្ត្រី	ផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងទុនវិនិយោគក្នុងប្រព័ន្ធទី
០៤			៣៤
១៣	តារាងទី ៤.១៣	ប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចនៃទុនផលិតកម្មនៃប្រព័ន្ធទី ០៤.....	៣៥
១៤	តារាងទី ៤.១៤	ផលិតភាពនៃកម្លាំងពលកម្មស្ត្រី	ផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងទុនវិនិយោគក្នុងប្រព័ន្ធទី
០៥			៣៥
១៥	តារាងទី ៤.១៥	ប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចនៃទុនផលិតកម្មនៃប្រព័ន្ធទី ០៥.....	៣៦
១៦	តារាងទី ៤.១៦	ប្រៀបធៀបទុនវិនិយោគ	ចំណេញសុទ្ធក្នុងមួយកម្លាំងពលកម្ម
		ចំណេញសុទ្ធសរុប និង ការចូលរួមនៃកម្លាំងពលកម្មស្ត្រីក្នុងចំណេញសុទ្ធនៃប្រព័ន្ធនីមួយៗ.....	៣៦
១៧	តារាងទី ៤.១៧	ប្រៀបធៀបប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចនៃប្រព័ន្ធនីមួយៗ.....	៣៧

ដ្យាក្រាម

១៨	ដ្យាក្រាមទី ៤.១	ភាគរយនៃស្ថានភាពយេនឌ័រ របស់មេគ្រួសារ.....	២២
១៩	ដ្យាក្រាមទី ៤.២	ប្រភេទមុខរបរបន្ទាប់បន្សំរបស់មេគ្រួសារ.....	២៤
២០	ដ្យាក្រាមទី ៤.៣	ប្រភេទមុខរបរបន្ទាប់បន្សំរបស់មេគ្រួសារ.....	២៥
២១	ដ្យាក្រាមទី ៤.៤	ភាគរយនៃការចូលរួមនៃបុរស និងស្ត្រីក្នុងផលិតកម្មកសិកម្មនីមួយៗ.....	២៩

គំនូសតាង

២២	គំនូសតាងទី១	ទំនាក់ទំនងរវាងកត្តាផលិតកម្ម និងប្រព័ន្ធដំណាំ និងប្រព័ន្ធចិញ្ចឹមសត្វ.....	១១
----	-------------	--	----

ពាក្យសរសេរកាត់	៖	បញ្ជីពាក្យកាត់
%	៖	ពាក្យពន្យល់
&	៖	ភាគរយ
†	៖	និង
SPSS	៖	រៀល
FAO	៖	Statistic Package for Social Science
NIS	៖	Food and Agriculture Organization
GDP	៖	National Institute of Statistics
SWOT	៖	Gross Domestic Product
FGD	៖	Strength Weakness Opportunity Threat
GDA	៖	Focus Group Discussion
USAID	៖	Gender and Development
NGOs	៖	United States Agency for International Development
MODE	៖	Non-Government Organizations
	៖	Monority Organization Development Organization

ជំពូក្រាវ
សេចក្តីផ្តើម

ជំពូក ១
សេចក្តីផ្តើម

១.១ លក្ខណៈទូទៅ

វិស័យកសិកម្មមានតួនាទីសំខាន់ណាស់ក្នុងការចូលរួមអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចជាតិ និងចូលរួមការបន្ថយភាពក្រីក្រ។ ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ប្រជាជន ៨០% នៃប្រជាជនសរុបដែលមានចំនួនសរុប ១៣,៤ លាននាក់ ប្រកបរបរចិញ្ចឹមជីវិតដោយពឹងផ្អែកលើវិស័យកសិកម្ម (NIS, ២០០៨)។ លើសពីនេះ វិស័យកសិកម្មរបស់កម្ពុជាបានចូលរួមចំណែកចំនួន ២៨, ៥% នៃ GDP សរុប (ក្រសួងកសិកម្ម, ២០០៦)។ ក្នុងនោះ ស្ត្រីចូលរួមចំណែកយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការលើកកម្ពស់វិស័យកសិកម្ម និងសេដ្ឋកិច្ចជាតិ។ សកម្មភាពរបស់ស្ត្រីជាប្រចាំមានដូចជា ការដាំដុះកសិផល ការចិញ្ចឹមសត្វ ការកែច្នៃ ចម្អិនម្ហូប ស៊ីឈ្នួលក្នុងវិស័យកសិកម្ម ឬសហគ្រាសជនបទផ្សេងទៀត រកអុស រកទឹក ចូលរួមក្នុងការធ្វើជំនួញ ចូលរួមក្នុងទីផ្សារ ថែរក្សាសមាជិកគ្រួសារ និងផ្ទះសំបែង (FAO, ២០១១)។ បើយោងតាម របាយការណ៍របស់ក្រសួងកសិកម្មរុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ មានចំនួនស្ត្រីប្រមាណជា ៨០% មានតួនាទីក្នុងដំណើរការផលិតជំនីអាហារ ហើយ ៦៥% នៃស្ត្រីគឺជាកសិករ (MAFF, ២០០៦)។ នេះឆ្លុះបញ្ចាំងអោយឃើញថា ស្ត្រីជាកន្លឹះដ៏សំខាន់ក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យកសិកម្មនៅកម្ពុជា។

យ៉ាងណាមិញ បើទោះបីជាមានការផ្សព្វផ្សាយពីការលើកកម្ពស់សិទ្ធិស្ត្រីនៅក្នុងសង្គមក៏ដោយ ការរើសអើងស្ត្រីនៅតែមានរហូតមកដល់ពេលបច្ចុប្បន្ន ដោយគេយល់ឃើញថាស្ត្រីគឺជាភេទទន់ខ្សោយ។ ផ្នត់គំនិតដែលយល់ឃើញថាស្ត្រីមិនគួររៀនសូត្របានចេះដឹងច្រើន ឬមានមុខមាត់ក្នុងសង្គម នៅតែចាក់ស្រែកក្នុងសង្គម កម្ពុជា។ មនុស្សមួយចំនួននៅតែបន្តគិតថា ស្ត្រីគួរតែនៅផ្ទះ ធ្វើការក្នុងចង្កាន់បាយ និងមើលថែកូន ចំណែកបុរសត្រូវធ្វើការងារនៅក្រៅផ្ទះ ដើម្បីរកចំនួនលិខិតបញ្ជាក់ស្រូវ។ ការកំណត់ការងាររវាងស្ត្រី និងបុរស បានបង្កាក់ដល់ការងារអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចគ្រួសារ ក៏ដូចជាសង្គមជាតិទាំងមូល ព្រោះសង្គមនឹងបាត់បង់កម្លាំងពលកម្មមួយផ្នែកដ៏មានតម្លៃ។ ដូចគ្នានេះផងដែរ នៅក្នុងវិស័យកសិកម្ម ស្ត្រីជួបប្រទះបញ្ហាជាច្រើន ដោយរាល់បច្ចេកទេសកសិកម្មនៅមិនទាន់មានភាពទំនើបនៅឡើយ ហើយភាគច្រើនរាត្រូវបានផលិតឡើងដើម្បីតម្រូវអោយបុរសសម្រាប់ប្រើប្រាស់។ ម្យ៉ាងវិញទៀត រាល់ការផ្សព្វផ្សាយបច្ចេកទេសកសិកម្ម ការចូលរួមរបស់ស្ត្រីនៅមានកំរិតនៅឡើយ។ បើយោងទៅតាមរបាយការណ៍របស់ក្រសួង មានស្ត្រីត្រឹមតែ១០ភាគរយប៉ុណ្ណោះ ដែលបានទទួលយកការផ្សព្វផ្សាយពីកសិកម្ម (MAFF, ២០០៦)។

សរុបសេចក្តីមក ដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍វិស័យកសិកម្មអោយបានជោគជ័យ យើងត្រូវយកចិត្តទុកដាក់លើការលើកកម្ពស់សមភាពយេនឌ័រនៅក្នុងសង្គម ជាពិសេសក្នុងវិស័យកសិកម្មដែលជាវិស័យស្ត្រីសម្រាប់អភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច ជាតិ។ ហេតុនេះហើយ រាល់យុទ្ធសាស្ត្រ ឬ គម្រោងនៃការអភិវឌ្ឍន៍ជនបទនានា គេត្រូវបញ្ជ្រាបចំណេះដឹងពីយេនឌ័រទៅក្នុងនោះ ដើម្បីសម្រេចបាននូវភាពជោគជ័យគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ។ ដោយមើលឃើញពី ការលំបាក និងកត្តារារាំងជាច្រើន ដែលស្ត្រីបានជួបប្រទះក្នុងវិស័យកសិកម្ម និងការប្រឈមនឹងការរើសអើងរបស់ស្ត្រីក្នុងសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍ ផ្សេងៗជាពិសេសក្នុងប្រព័ន្ធផលិតកម្មកសិកម្ម។ ផ្ទុយទៅវិញ ស្ត្រីបានដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់នៅក្នុងការ អភិវឌ្ឍន៍សង្គម និងក្នុងប្រព័ន្ធផលិតកម្មកសិកម្ម។ ដូចនេះ ការសិក្សាអំពីប្រធានបទ " តួនាទីយេនឌ័រក្នុងប្រព័ន្ធកសិកម្ម នៅឃុំក្តោកជុំ ស្រុកបារាយណ៍ ខេត្តកំពង់ធំ" អាចផ្តល់ជាប្រយោជន៍ នឹងការបង្ហាញឱ្យកាន់តែច្បាស់ពីតួនាទីរបស់ស្ត្រីក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍សង្គម ជាពិសេសក្នុងប្រព័ន្ធផលិតកម្មកសិកម្ម។

១.២ មូលហេតុនៃការសិក្សា

ដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍វិស័យកសិកម្មនៅកម្ពុជា យើងចាំបាច់ត្រូវគិតទៅលើកត្តាជាច្រើន ដូចជា ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ ធារាសាស្ត្រជាដើម, បច្ចេកទេសកសិកម្ម, គ្រឿងយន្តកសិកម្ម, ទីផ្សារកសិផល

និងការកែច្នៃកសិផល។ លើសពីនេះទៅទៀត ការលើកកម្ពស់យេនឌ័រនៅក្នុងវិស័យកសិកម្ម ក៏ជាកត្តាមួយដែលយើងមិនគួរមើលរំលង ព្រោះស្ត្រី គឺជាភាគីដ៏សំខាន់ក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យកសិកម្ម។

ការអភិវឌ្ឍន៍និងសម្រេចបានយឺតយ៉ាវ បើគ្មានការលើកកម្ពស់យេនឌ័រនៅក្នុងវិស័យកសិកម្ម ។ ជាក់ស្តែង រាល់សកម្មភាពការងារក្នុងកសិដ្ឋានចាំបាច់ត្រូវមានវត្តមានរបស់ស្ត្រីចូលរួម មិនថាការងារ ដាំដុះស្រូវ ដាំបន្លែ ឬចិញ្ចឹមសត្វនោះទេ។ យ៉ាងណាមិញ មានការងារមួយចំនួនដែលស្ត្រីជួបការលំបាក និងពុំមានលទ្ធភាពធ្វើទៅបានដោយផ្អែកទៅលើ ចំណុចខ្សោយផ្ទាល់ខ្លួន ឬក៏លក្ខខណ្ឌសង្គម វប្បធម៌។

ហេតុនេះហើយ ការសិក្សាទៅលើប្រធានបទស្តីពី “ ការសិក្សាពីតួនាទីរបស់យេនឌ័រក្នុងប្រព័ន្ធកសិកម្មនៅឃុំត្នោតជុំ ស្រុកបារាយណ៍ ខេត្តកំពង់ធំ” ត្រូវបានលើកយកមកសិក្សាស្រាវជ្រាវ និងវិភាគសម្រាប់ជាគោលបំណងសិក្សាឱ្យស៊ីជម្រៅពី ទិដ្ឋភាពជាក់ស្តែង សកម្មភាព និងការចូលរួមរបស់ស្ត្រីក្នុងប្រព័ន្ធកសិកម្ម តម្រូវការ និងបញ្ហាដែលស្ត្រីជួបប្រទះ។

១.៣ គោលបំណងនៃការសិក្សា

ប្រធានបទនេះ ត្រូវបានធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវដោយផ្ដោតទៅលើគោលបំណងចំនួនបីសំខាន់ៗ ដែលរួមមានដូចខាងក្រោមនេះ៖

- សិក្សាពីការចូលរួម និងប្រភេទការងារក្នុងកសិដ្ឋានរវាងស្ត្រី និងបុរសក្នុងតំបន់សិក្សា
- សិក្សាពីការចូលរួមនៃកម្លាំងពលកម្មស្ត្រីក្នុងការកែច្នៃផលិតផលក្នុងប្រព័ន្ធកសិកម្មនីមួយៗ
- វិភាគ SWOT របស់កម្លាំងពលកម្មស្ត្រីដែលរស់នៅក្នុងតំបន់សិក្សា

១.៤ ទំហំនៃការសិក្សា

ដោយរយៈពេលនៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវនៃប្រធានបទខាងលើមានកំណត់ ដូចនេះតម្រូវឱ្យមានការ កំណត់នូវទំហំនៃការសិក្សា ដោយយោងទៅតាមគោលបំណងនីមួយៗ និងប្រភេទគ្រួសារដែលត្រូវជ្រើសរើសយកមកធ្វើការសម្ភាសន៍តាមចំនួនសំណាក ដែលបានកំណត់សម្រាប់ប្រធានបទនេះ។ ការសិក្សានេះ ត្រូវបានចំណាយពេល១ ខែសម្រាប់ធ្វើការប្រមូលព័ត៌មានចុះអង្កេត និងសម្ភាសន៍ផ្ទាល់ជាមួយកសិករ និងរយៈពេល ៣ ខែទៀតសម្រាប់រៀបចំទិន្នន័យបញ្ចូលក្នុង កំព្យូទ័រ វិភាគទិន្នន័យ និងធ្វើការបកស្រាយនូវលទ្ធផលដែលវិភាគឃើញ ទើបសម្រេចបានជាសារណាបទនេះ។ ក្នុងការសិក្សាស្រាវជ្រាវនេះធ្វើការជ្រើសរើស សំណាកចំនួន ៦៣ គ្រួសារនៅក្នុងភូមិចំនួន២ គឺ ភូមិថ្មី និងភូមិព្រែកក្រោល ដែលស្ថិតនៅក្នុងឃុំត្នោតជុំ ស្រុកបារាយណ៍ ខេត្តកំពង់ធំ ត្រូវបានជ្រើសរើសដើម្បីសម្ភាសន៍។ យ៉ាងហោចណាស់ សំណាក៥គ្រួសារ ត្រូវបានសម្ភាសន៍អាស្រ័យនឹងស្ថានភាពជាក់ស្តែងនៃប្រព័ន្ធក្សេត្របរិស្ថាននៃតំបន់សិក្សា។ ក្នុងនោះ កសិករ ១០ រូប ត្រូវបានជ្រើសរើស ដើម្បីចូលរួមធ្វើការពិភាក្សាជាក្រុម (FGD) ពីភូមិទាំងពីរ ក្នុងគោលបំណងស្វែងយកពី ចំណុចខ្លាំង ចំណុចខ្សោយ ឱកាស និងកត្តារារាំងនៃកម្លាំងពលកម្មស្ត្រី។

ជំពូក ២
សំយោគឯកសារ

ជំពូក ២
សំយោគឯកសារ

២.១ និយមន័យ

២.១.១ ភេទ

ភេទ គឺជាលក្ខណៈសម្គាល់ខាងផ្នែកជីវសាស្ត្រ និងសេនេទិច ដែលជាទូទៅកំណត់ពីភាពខុសគ្នារវាងស្ត្រី និងបុរសដែលមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបាន។ មានតែភាពខុសគ្នាបន្តិចបន្តួចនៃកូនាទីរបស់ស្ត្រី និងបុរសប៉ុណ្ណោះ ដែលកំណត់ពីភាពខុសគ្នាផ្នែកជីវសាស្ត្រ ប្តូររាងរបស់ស្ត្រី និងបុរសដោយផ្អែកលើភេទ។ ឧទាហរណ៍ ការផ្តល់មេជីវិតគឺជាកូនាទីរបស់បុរស ហើយការមានផ្ទៃពោះ និងការបង្កើតកូនគឺជាកូនាទីរបស់ស្ត្រី (MAFF, ២០០៦)។

២.១.២ យេនឌ័រ

យេនឌ័រ សំដៅលើភាពខុសគ្នារវាងស្ត្រីនិងបុរស ដែលកំណត់ដោយសង្គម ដូចជា កូនាទី ឥរិយាបថ អាកប្បកិរិយា និងតម្លៃ។ ចរិតលក្ខណៈយេនឌ័រ កំណត់ចំពោះស្ត្រីនិងបុរស តាំងពីកុមារភាពមក ហើយត្រូវបានគិតថានឹងមានជាបន្ត។ ឧទាហរណ៍ នៅក្នុងសង្គមខ្លះស្ត្រីត្រូវបានចាត់ទុកថា ជាអ្នកដែលពឹងផ្អែកលើបុរស ហើយនៅក្នុងសង្គមខ្លះទៀត ស្ត្រីគឺជាអ្នកធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្ត ឬស្ត្រី និងបុរសមានសិទ្ធិសម្រេចស្មើគ្នា។ យេនឌ័រមានលក្ខណៈខុសគ្នាពីវប្បធម៌មួយទៅវប្បធម៌មួយផ្សេងទៀត នៅក្នុងពេលមួយ ដូច្នេះលក្ខណៈទាំងអស់មានការផ្លាស់ប្តូរ (MAFF, ២០០៦)។

យេនឌ័រ គឺជាបណ្តុំនៃទម្រង់ចរិតលក្ខណៈ កូនាទី និងឥរិយាបថ ដែលសង្គម និងវប្បធម៌បានកំណត់នូវភាពខុសគ្នារវាងស្ត្រី និងបុរសនៅក្នុងសង្គមមួយ។ យ៉ាងណាមិញ ពាក្យកន្លឹះ យេនឌ័រ ត្រូវបានគេយល់ខុស និងប្រើប្រាស់មិនបានត្រឹមត្រូវដោយយល់ថា ពាក្យ យេនឌ័រ មានអត្ថន័យដូចគ្នាទៅនឹង ភេទ។ ប៉ុន្តែដូចដែលបានរៀបរាប់មកខាងលើ យេនឌ័រសំដៅទៅលើការកំណត់ភាពខុសគ្នានៃកូនាទី និងចរិតលក្ខណៈរបស់ស្ត្រី និងបុរសដោយសង្គមមួយ។ ផ្ទុយទៅវិញ ភេទសំដៅទៅលើភាពខុសគ្នាផ្នែកជីវសាស្ត្រដែលកំណត់ដោយធម្មជាតិ (Mabundza, Dlamini, & Nkambule, ២០១៤)។

២.១.៣ កូនាទីយេនឌ័រ

កូនាទីយេនឌ័រ គឺជាឥរិយាបថដែលរំពឹងទុកពីស្ត្រី និងបុរស។ កូនាទីយេនឌ័រត្រូវបានសិក្សា ហើយផ្លាស់ប្តូរតាមវប្បធម៌ផ្សេងៗគ្នា និងភាពលើសលប់។ ឥរិយាបថរបស់ស្ត្រី និងបុរសអាចផ្លាស់ប្តូរបាន (MAFF, ២០០៦)។

២.១.៤ ប្រព័ន្ធកសិកម្ម

ប្រព័ន្ធកសិកម្ម គឺជាសំណុំនៃប្រព័ន្ធការងារចម្រុះមួយ និងសមស្របនៃការងារកសិកម្មដែលគ្រួសារ កសិករមួយ ឬសហគមន៍កសិកម្មគ្រប់គ្រង និងអនុវត្តជាក់ស្តែងតាមលក្ខណៈរូបសាស្ត្រ ជីវសាស្ត្រ និងសេដ្ឋកិច្ច សង្គម ហើយស្របជាមួយគោលគំនិត និងធនធានរបស់គ្រួសារកសិករ ឬសហគមន៍នោះ (សុក គីមឈីន, ២០១០)។

ម៉្យាងវិញទៀត នៅក្នុងកម្រិតអាជីវកម្មកសិកម្ម ប្រព័ន្ធកសិកម្មអាចឲ្យនិយមន័យថា ជាការក្តួបផ្សំនៃធនធាន (នៅក្នុងតំបន់ និងពេល) ដែលប្រើប្រាស់ដោយកសិករ និងនៅទីបញ្ចប់គាត់ទទួលបានផលិតផលផ្សេងៗដូចជា ដំណាំ និងសត្វ។ ប្រព័ន្ធផលិតកម្មកសិកម្មអាចត្រូវបានយល់ផងដែរថាជាការក្តួបផ្សំដ៏ជិតស្និទ្ធ ឬច្រើននៃប្រព័ន្ធចិញសត្វ និងប្រព័ន្ធកែច្នៃដំបូងនៃកសិផល (primary transform system of agriculture products) (ប៊ល សុខា, ២០០៦)។

២.២ អត្ថន័យនៃការបញ្ជ្រាបយេនឌ័រ

ការបញ្ជ្រាបយេនឌ័រសំដៅលើដល់ដំណើរការ ឬយុទ្ធសាស្ត្រមួយដែលបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងឆ្នាំ១៩៩០

សំដៅដល់ការធ្វើអោយបាននូវគោលដៅសមភាពយេនឌ័រ។
 ការបញ្ជូនយេនឌ័រមិនមានលក្ខណៈដូចជាទៅនឹងយុទ្ធសាស្ត្រស្ត្រីក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ទេ
 ពិព្រោះវាផ្ដោតទៅលើការផ្លាស់ប្តូរ បទដ្ឋាននៃការបញ្ជូនយេនឌ័រ តម្លៃ អាកប្បកិរិយា ការអនុវត្ត គំនិត
 និងផ្នត់គំនិតមួយ ដែលមានការឯកភាពពីមនុស្សភាគច្រើន អង្គការ សហគមន៍ និងមុខងារសង្គម។

ការបញ្ជូនយេនឌ័រពាក់ព័ន្ធនឹង៖

១. ការធ្វើអ្វីដែលជាការព្រួយបារម្ភ និងបទពិសោធន៍របស់ស្ត្រី
 និងបុរសក្លាយជាផ្នែកស្នូលមួយនៃការរៀបចំ និងការអនុវត្ត ការត្រួតពិនិត្យ
 និងការវាយតម្លៃគោលនយោបាយ និងកម្មវិធីលើក្របវិស័យនៅក្នុងសង្គម។

២. ការផ្លាស់ប្តូរគោលនយោបាយ
 និងការណែនាំសំដៅជំរុញអោយមានការលើកកម្ពស់សមភាពយេនឌ័រ
 យ៉ាងសកម្ម។

៣. ការគិតគូរជាថ្មីពីតម្លៃវប្បធម៌សង្គម និងគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍រយៈពេលវែង។

២.៣ ប្រវត្តិនៃការបញ្ជូនយេនឌ័រ

ក្រោយពីសន្និសីទក្រុងប៊េកាំង (Beijing) នៅឆ្នាំ ១៩៩៥ ពិភពលោកបានចាត់ទុកការបញ្ជូនយេនឌ័រ ជាយុទ្ធសាស្ត្រគន្លឹះសម្រាប់សម្រេចបាននូវសមភាពយេនឌ័រ។ ដោយសារតែ ប្រជាជនប្រមាណជា ៧០ ភាគរយនៃប្រជាជនក្រីក្រនៅលើពិភពលោក រស់នៅអាស្រ័យទៅលើវិស័យកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ នេសាទ និងចិញ្ចឹមសត្វ ដែលក្នុងនោះ ក្នុងចំណោមប្រជាជនដែលក្របៀជ្រក១០ នាក់ មាន៦នាក់ជាស្ត្រី និងកុមារី។ ស្ត្រីទាំងអស់នោះ ជួបប្រទះភាពអត់ឃ្លាន និងកង្វះសារធាតុចិញ្ចឹម កង្វះការទទួលបានសេវាសុខភាព ការអប់រំ និងសិទ្ធិក្នុងការគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលបណ្តាលមកពីការងារដែលទទួលបានប្រាក់កំរៃទាប ការងារមិនទទួលបានប្រាក់កំរៃ និងពលកម្ម កុមារ។ ចាប់តាំងពីពាក់កណ្តាលទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៨០ មក មានមតិជាច្រើនបានលើកឡើងថា ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយនិរន្តរភាពចាំបាច់ត្រូវមានការយល់ដឹងពីតួនាទីរបស់ស្ត្រី និងបុរស និងទទួលខុសត្រូវរបស់ពួកគេនៅក្នុងសហគមន៍ និងទំនាក់ទំនងរបស់ពួកគេ។ ទាំងនេះត្រូវបានគេស្គាល់ថាជា ដំណើរការ GAD (យេនឌ័រ និងការអភិវឌ្ឍន៍)។ ការលើកកម្ពស់ថ្លៃរបស់ស្ត្រីមិនត្រឹមតែជាបញ្ហារបស់ស្ត្រីតែម្នាក់ឯងនោះទេ វាជាគោលដៅមួយដែលមានការចូលរួមពីបុរស និងស្ត្រី (Batista et al., ២០១៤)។

សម្រាប់ប្រទេសកម្ពុជា សន្និសីទក្រុងប៊េកាំង បានផ្តល់នូវគោលការណ៍សំខាន់ៗសម្រាប់ជាមគ្គុទ្ទេសក្នុងការបញ្ជូនយេនឌ័រនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដែលជំរុញឱ្យរដ្ឋាភិបាលពង្រឹងនូវគោលដៅរបស់ខ្លួនក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហាយេនឌ័រ ទៅក្នុងដំណើរការអភិវឌ្ឍន៍របស់ខ្លួន។ សន្និសីទក្រុងប៊េកាំងបូក៥ ឆ្នាំ២០០១ បានលើកឡើងជាថ្មីនូវភាពចាំបាច់ ក្នុងការធានាឱ្យមានការយកចិត្តទុកដាក់បន្ថែមទៀតទៅលើសមភាពយេនឌ័រ។ រាជរដ្ឋាភិបាល កម្ពុជាដែលជាហត្ថលេខីមួយក្នុងចំណោមហត្ថលេខីនានា នៅក្នុងការប្រកាសសន្និសីទបានបង្ហាញនូវការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់ខ្លួន នៅក្នុងការធានាឱ្យបាននូវសមភាពយេនឌ័រ។ អនុសញ្ញា ស្តីពីការលុបបំបាត់រាល់ទម្រង់នៃការរើសអើងប្រឆាំងនឹងនារីភេទ (CEDAW) គឺជាកតាលីករមួយផ្សេងទៀតសម្រាប់ប្រទេសកម្ពុជាក្នុងការបញ្ជូនយេនឌ័រ (MAFF, ២០០៦)។

“សមភាពយេនឌ័រនៅគ្រប់ទីកន្លែងនៃការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចសង្គម” ទស្សនវិស័យនេះបានបណ្តុះគំនិតដោយផ្អែកលើឯកសារថ្នាក់ជាតិ ដូចជា រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ផែនការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ចលើកទីមួយ និងទីពីរ (SEDP I&II) យុទ្ធសាស្ត្រជាតិកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ឆ្នាំ២០០៣-២០០៥ (NPRS) គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍កម្ពុជា (CMDG) យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណរបស់រដ្ឋាភិបាល (ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៤) និងសន្និសីទសញ្ញាអន្តរជាតិដទៃទៀតដែលពាក់ព័ន្ធ និងសមភាពយេនឌ័រ។ “ការបែងចែកដោយយុត្តិធម៌សម្រាប់ស្ត្រី : ការវាយតម្លៃយេនឌ័រនៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៤” ក៏បានបណ្តុះគំនិតមួយផងដែរនៅក្នុងការតម្រែតម្រង់ទិសដៅ និងជំរុញឱ្យមានការបញ្ជូនយេនឌ័រ (MAFF, ២០០៦)។ ក្រសួងកិច្ចការនារី ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទជាដើម បានបញ្ឈប់ចំណេះដឹងពីយេនឌ័រទៅរាល់គម្រោងអភិវឌ្ឍន៍។ ក្រសួងកសិកម្ម (២០០៦) បានលើកឡើងថា

មានគម្រោងជាច្រើន ដែលមានបញ្ចូលចំណេះដឹងពីយេនឌ័រមានដូចជា
បច្ចេកទេសគ្រប់គ្រងចំរុះកត្តាចង្រៃ (IPM), គម្រោងអភិវឌ្ឍន៍គុណភាពផលិតផលកសិកម្ម (AQIP),
គម្រោងផ្សព្វផ្សាយបច្ចេកទេសកសិកម្ម កម្ពុជា-អូស្ត្រាលី (CAAEP),
គម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ផលិតភាពកសិកម្ម (APIP)។

២.៤ តួនាទីរបស់ស្ត្រីនៅក្នុងវិស័យកសិកម្ម

វិស័យកសិកម្ម គឺជាឆ្នឹងខ្នងនៃសេដ្ឋកិច្ចជាតិ។ ប៉ុន្តែ ការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យកសិកម្ម
នៅមានភាពយឺតយ៉ាវនៅឡើយ ដោយសារស្ត្រីដែលជាផ្នែកមួយដ៏សំខាន់
រួមបញ្ចូលនឹងការកត្តារាំងជាច្រើន ដែលនឹងរៀបរាប់លម្អិតនៅចំណុចបន្ទាប់ទៀត។
មានការស្រាវជ្រាវជាច្រើន ដែលលើកឡើងពីសារៈសំខាន់នៃការចូលរួមរបស់ស្ត្រី ក្នុងវិស័យ
កសិកម្ម។ នៅក្នុងរបាយការណ៍របស់អង្គការស្បៀងអាហារពិភពលោក
បានបង្ហាញថាមានស្ត្រីចូលរួមចំណែកជាកម្លាំងពលកម្មក្នុងវិស័យកសិកម្មទូទាំងពិភពលោក
មានប្រមាណជា ៤៣ ភាគរយ (SOFA & Doss, ២០១១)។ យ៉ាងណាមិញ
ក្នុងខេត្តនៃការចូលរួមរបស់ស្ត្រីក្នុងវិស័យកសិកម្ម អាចមានភាពខុសគ្នាពីតំបន់មួយទៅតំបន់មួយ
នឹងពីប្រទេសមួយទៅប្រទេសមួយ អាស្រ័យទៅលើអាយុរបស់ស្ត្រី
និងឋានៈក្នុងសង្គមរបស់ស្ត្រីនៅក្នុងតំបន់នោះ ។ ជាក់ស្តែង
ស្ត្រីមានតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការធានាបាននូវសុវត្ថិភាពស្បៀងអាហារ
ដោយស្ត្រីបានចូលរួមកាត់បន្ថយភាពអត់ឃ្លាន បង្កើនសុវត្ថិភាពស្បៀងអាហារ ក៏ដូចជាសារធាតុចិញ្ចឹម
និងកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ។ ដូចដែលបានលើកឡើង ក្នុងរបាយការណ៍មួយរបស់ USAID
ដែលបានដកស្រង់ពី របាយការណ៍របស់អង្គការស្បៀងអាហារពិភពលោក ដែលចេញផ្សាយក្នុងឆ្នាំ ២០១១
ថា “ប្រសិនបើស្ត្រីត្រូវបានផ្តល់នូវធនធានដូចគ្នាដែលបុរសទទួលបាន
នោះស្ត្រីក្នុងប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ នឹងអាចបង្កើនផលិតភាពក្នុងកសិដ្ឋានបានប្រមាណជា ២០ ទៅ៣០
ភាគរយ។ ហើយផលិតផលកសិកម្មរបស់ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍នឹងកើនឡើងបានពី ២,៥ ទៅ ៤ ភាគរយ
ដែលអាចកាត់បន្ថយចំនួនអ្នកអត់ឃ្លាននៅលើពិភពលោកបានពី ១២ ទៅ១៧ ភាគរយ ស្មើនឹង ១០០ ទៅ
១៥០ លាននាក់”(USAID, ២០១២)។ របាយការណ៍ដដែល បានលើកឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំ២០១០
មានប្រជាជនប្រមាណជា ៩២៥ លាននាក់ ដែលកង្វះនូវសារធាតុចិញ្ចឹម ក្នុងនោះមានប្រជាជន ៩០៦
លាននាក់រស់នៅក្នុងប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ (USAID, ២០១២)។ អាស្រ័យហេតុ
នេះការលើសកម្មសំយេនឌ័រមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការធានាបាននូវសុវត្ថិភាពស្បៀងអាហារ
ក៏ដូចជាបង្កើននូវសេដ្ឋកិច្ចជាតិ ជាពិសេសប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍។

២.៥ ស្ថានភាពយេនឌ័រក្នុងប្រទេសកម្ពុជា

ការយល់ឃើញរបស់សង្គម បានកសាងឡើងដោយផ្អែកលើប្រវត្តិសាស្ត្រកន្លងមក
និងចាក់ប្រសគល់យ៉ាងជ្រៅទៅក្នុងគុណតម្លៃ និងផ្នត់គំនិត។ ទំនៀមទំលាប់វប្បធម៌
ដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ ក្នុងការកំណត់ការកិច្ចទទួលខុសត្រូវរបស់ស្ត្រី និងបុរសនៅក្នុងសង្គម។

កន្លងមកនេះ បុរសភាគច្រើនតែងមានគំនិតមើលស្រាលលើស្ត្រីដោយចាត់ទុកថា
ស្ត្រីជាភេទទន់ខ្សោយ។ សព្វថ្ងៃនេះ ឋានៈរបស់ស្ត្រី
ត្រូវបានលើកកម្ពស់អោយមានសិទ្ធិស្មើនឹងបុរសនៅក្នុងសង្គមជាតិ
ក៏ប៉ុន្តែបុរសនៅមិនទាន់ទទួលយកសិទ្ធិនេះបានទូលំទូលាយនៅឡើយទេ។ បុរសមួយចំនួននៅតែគិតថា
តួនាទីរបស់ស្ត្រីគឺនៅផ្ទះ ដាំបាយ ហើយប្រសិនបើស្ត្រីមានដំណែងខ្ពស់ជាងបុរស បុរសនោះ
ហាក់បីដូចជាមានឋានៈអន់ជាងមិត្តភក្តិរបស់ខ្លួន។

សមភាពយេនឌ័រ គឺជាបញ្ហាស្នូលមួយនៃដំណើរការអភិវឌ្ឍន៍
និងមិនអាចផ្តាច់ចេញពីបញ្ហាសង្គមផ្សេងទៀតបានឡើយ។ បញ្ហាកន្លឹះ
គឺត្រូវធ្វើយ៉ាងណាដើម្បីកែលំអរសកម្មភាពយេនឌ័រនៅគ្រប់វិស័យទាំងអស់
ក្នុងគោលបំណងស្វែងរកនូវជំនាញ និងឋានៈដែលចាំបាច់ដល់ស្ត្រី ក្នុងការចូលរួមនៅក្នុងសង្គមបច្ចុប្បន្ន
ដោយឈរលើមូលដ្ឋានស្មើភាពគ្នានឹងបុរស។

សមភាពយេនឌ័រមិនមែនមានន័យថា ស្ត្រីនិងបុរសមានចំនួនស្មើគ្នា ឬក៏មានន័យថា
សម្រាប់តែស្ត្រីនោះទេ។ សមភាពយេនឌ័រគឺជាអោយស្ត្រី និងបុរស ក្មេងស្ត្រី និងក្មេងប្រុស
មានឱកាសស្មើគ្នាក្នុងការប្រើសិទ្ធិរបស់ខ្លួនដើម្បីទទួលបានសុវត្ថិភាព និងធនធាននានា
និងសិទ្ធិក្នុងការបញ្ចេញមតិយោបល់។ ការផ្តល់សិទ្ធិអំណាច
អោយស្ត្រី និងធានាបានថាស្ត្រី និងបុរស គឺជាដៃគូស្មើភាពគ្នាក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍។

ប្រទេសកម្ពុជាបានបង្ហាញនូវការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់ខ្លួនក្នុងការធានាបាននូវសមភាពយេនឌ័រ
តាមរយៈគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ជាអាទិភាពរបស់ខ្លួន ការចុះហត្ថលេខាលើការប្រកាសនានា
ការបង្កើតគណកម្មការលើកម្ពស់ស្ត្រីនៅគ្រប់ក្រសួង ការផ្តល់តួនាទីដល់ស្ត្រីក្នុងការចូលរួមក្នុងរដ្ឋបាលផ្សេងៗ និងការបោះឆ្នោតជ្រើសរើសក្រុមប្រឹក្សា
(MAFF, ២០០៦)។

២.៦ កត្តារាំងស្ទះរបស់ស្ត្រីជនបទ

២.៦.១ ការកាន់កាប់ដីធ្លី

នៅលើពិភពលោក

មានប្រទេសជាច្រើនដែលមិនទាន់ផ្តល់សិទ្ធិគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ស្ត្រីក្នុងការកាន់កាប់ដីធ្លីដោយឯករាជ្យនៅ
ឡើយទេ។ នៅក្នុងច្បាប់ ស្ត្រីជាញឹកញយមិនត្រូវបានធានាអោយមានសិទ្ធិក្នុងការកាន់កាប់ដីធ្លីនោះទេ។
នៅក្នុងការអនុវត្តនៃទំនៀមទម្លាប់ ប្តីប្រពៃណី
ការកាន់កាប់ដីដោយផ្ទាល់របស់ស្ត្រីក៏នៅមានកំរិតនៅ ឡើយ។ ការមានសិទ្ធិកាន់កាប់ដីធ្លី
មិនត្រឹមតែកំណត់ពីទ្រព្យសម្បត្តិដែលបុគ្គលម្នាក់មាននោះទេ
តែមានបានកំណត់នូវលទ្ធភាពដែលបុគ្គលម្នាក់អាចទទួលបាននូវប្រាក់កម្ចី
ការគាំទ្រផ្នែកសេវាកម្មកសិកម្ម និងអំណាចនៅក្នុងសង្គម ក្នុងការចរចាដើម្បីទទួលបានធនធាន
និងការអំណាចក្នុងការសម្រេចចិត្ត។
ស្ត្រីជនបទមានសិទ្ធិកាន់កាប់ដីធ្លីក្នុងនាមជាអ្នកម្ចាស់និងអ្នកប្រើប្រាស់
សព្វថ្ងៃនេះស្ថិតនៅក្រោមរូបភាពស្ត្រីកសិករនៃដំបូងរវាងសិទ្ធិស្របច្បាប់និងច្បាប់ទំនៀមទម្លាប់
ក៏ដូចជា ការផ្ទេរទ្រព្យសម្បត្តិពីគ្រួសារ និងការអនុវត្តរបស់បុគ្គល(FAO, ២០០៥)។

ដោយសារមានការកើនឡើងនូវដំបូងដីធ្លី ប្រទេសកម្ពុជាកំពុងដោះស្រាយបញ្ហានេះ
តាមទិដ្ឋភាពច្បាប់ទាក់ទងនឹងកម្មសិទ្ធិ និងសិទ្ធិទទួលបានកេរ្តិ៍ដំណែល។ ច្បាប់ភូមិបាលឆ្នាំ២០០១
និងអនុក្រឹត្យស្តីពី សម្បទានដីសង្គមកិច្ចបានចែងពីសិទ្ធិ ការទទួល និងការគ្រប់គ្រងដីធ្លី។
ទោះបីជាមានអ្នកខ្លះជឿថាគ្មានការរើសអើងចំពោះស្ត្រី ក្រុមជនជាតិភាគតិច និងអ្នកក្រីក្រក៏ដោយ
ក៏នៅមានក្រុមជនងាយរងគ្រោះជាច្រើនទៀត ដែលត្រូវបានគេដកហូតដីធ្លី
និងមានលទ្ធភាពតិចតួចក្នុងការកាន់កាប់ដីធ្លី។ ករណីនេះ នៅពេលដែលពួកគេដាក់របស់ធានា
ឬទ្រព្យសម្បត្តិបញ្ចាំ ដើម្បីទទួលបានប្រាក់កម្ចី ការលែងលះ និងសិទ្ធិក្នុងការកាន់កាប់ដីធ្លី។
គ្រួសារដែលស្ត្រីជាមេគ្រួសារកាន់កាប់ដីធ្លី មានទំហំតូចជាគ្រួសារដែលបុរសជាមេគ្រួសារ
ជាពិសេសពួកគេតែងប្រឈមមុខនឹងភាពក្រីក្រ (MAFF, ២០០៦)។

កន្លងមកការចុះបញ្ជីកម្មសិទ្ធិដីធ្លីមិនមានការចុះហត្ថលេខារួមគ្នាប្តី និងប្រពន្ធទេ។
ជាទូទៅគេចុះតែឈ្មោះប្តីប៉ុណ្ណោះ ជាពិសេសនៅតាមតំបន់ជនបទ។
ការការពារសន្តិសុខស្ត្រីកាន់តែមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងឡើង
នៅពេលមានការដាក់សម្ពាធលើដីធ្លីកាន់តែមានភាពតានតឹង និងការចាប់យកដីធ្លីកើតឡើង។
សូម្បីតែនៅពេលមានឈ្មោះទាំងប្តី និងប្រពន្ធនៅលើបញ្ជីកម្មសិទ្ធិដីធ្លីក៏ដោយ
ក៏បុរសនៅតែជាអ្នកសម្រេចចិត្តធំជាងលើការប្រើប្រាស់ដីធ្លី។
ស្ត្រីក្រីក្រភាគច្រើនរស់នៅក្នុងគ្រួសារដែលបុរសជាមេគ្រួសារ (MAFF, ២០០៦)។

២.៦.២ ការដកហូតធនធានធម្មជាតិ

ស្ត្រីគឺជាអ្នកផលិតផលិតផលកសិកម្ម

ហើយផលិតផលទាំងអស់នោះពីដង្កែកលើធនធានធម្មជាតិជាធនធានចំបង ដើម្បីដាំដុះដំណាំ
បន្លែផ្សិតផ្លែឆ្នុះ ការនេសាទ ការកែច្នៃម្ហូបអាហារ និងសក្ការៈនានា។
ស្ត្រីក៏បានដកហូតនូវអនុផលព្រៃឈើសម្រាប់បរិភោគ និងផលិតផលិតផលកសិកម្ម។
ព្រៃឈើក៏បានផ្តល់នូវអុស ជំរក និងរុក្ខជាតិជាឱសថ។ យ៉ាងណាមិញ សុវត្ថិភាពស្បៀងអាហារ
និងសេដ្ឋកិច្ចសហគមន៍មូលដ្ឋាន ត្រូវបានទទួលរងផលប៉ះពាល់ដោយសារការ
បាត់បង់នូវលទ្ធភាពក្នុងការដកហូតនូវធនធានធម្មជាតិ។
ការសិក្សាវិស័យនៃធនធានធម្មជាតិបានជះឥទ្ធិពលជាអវិជ្ជមានដល់ផលិតភាពរបស់ស្ត្រីនៅជនបទ
និងកម្រិតជីវភាពរបស់ពួកគាត់ (FAO, ២០០៥)។

ការសិក្សាមួយបានបង្ហាញពី
កម្រិតជីវភាពរបស់សហគមន៍ជនជាតិភាគតិចនៅសារវាក់ខាងជើងនៃប្រទេសម៉ាឡេស៊ីដែលរស់នៅអា

ស្រ័យលើការបរិច្ចាគ ប្រមូលអនុផលព្រៃឈើ និងកសិកម្មពនេចរ
 ត្រូវទទួលបានផលប៉ះពាល់ដោយសារការកាប់ឈើ និងការបាក់បង់ព្រៃឈើ
 ដែលជាលទ្ធផលនាំមកនូវការសឹករេចវិលដី ការថយចុះនូវគុណភាពទឹកទន្លេ ការបាក់បង់ជីវចម្រុះ
 និងការថយចុះនូវចំនួនគ្រីធាតុជាតិ និងសត្វព្រៃ។ អាស្រ័យហេតុនេះ
 ដើម្បីរកមុខរបរផ្សេងទៀតមកជំនួស ធ្វើអោយមានការកើនឡើងការចំណាកស្រុករបស់បុរស
 ដោយបន្ទាល់ទុកស្ត្រីនៅប្រឈមមុខដោះស្រាយនឹងបញ្ហាការធ្លាក់ចុះនូវធនធានធម្មជាតិ (FAO, ២០០៥)។
 នៅក្នុងរបាយការណ៍របស់
 Elise Wall (២០១៤) បានលើកឡើងថា ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុបានធ្វើអោយមានការកើនឡើងនូវការ
 ចំណាកស្រុក និងមានសម្ពាធផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច
 ដែលធ្វើអោយស្ត្រីកម្ពុជាត្រូវបន្ថែមទំនួលខុសត្រូវបន្ថែមទៀតនៅក្នុងការងារកសិកម្ម
 និងធានាពិធីភាពរស់នៅរបស់គ្រួសារ។

២.៦.៣ ក្រុមមូលដ្ឋាន និងធនធានសង្គម
 ការអភិវឌ្ឍន៍ក្រុមស្ត្រី ជាយុទ្ធសាស្ត្រដើម្បីជួយអោយស្ត្រីបានទទួលនូវព័ត៌មាន
 ពង្រឹងនូវអំណាចក្នុងការចរចារបស់ពួកគាត់ និងបង្កើតឱកាសអោយគាត់អាចទទួលបានផលប្រយោជន៍សេដ្ឋកិច្ច។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
 ជាក់ស្តែង ដោយសារតែចំណេះដឹងតិចតួចពីយេនឌ័រ ដំណើរការរបស់សហគមន៍ដែលធ្លាប់មានពីមុន
 និងបញ្ហាពេលវេលារបស់ស្ត្រីខ្លួនឯងផ្ទាល់ បានធ្វើអោយស្ត្រីមិនអាចចូលរួមជាសកម្មជាមួយអង្គការដែលមានបំណង
 ផ្តល់នូវប្រយោជន៍ធនធានសង្គម និងការពង្រឹងសិទ្ធិអំណាចរបស់ស្ត្រីបានឡើយ។ ច្បាប់សង្គម
 បទដ្ឋានសង្គម គោលគំនិត សិទ្ធិនៃការកាន់កាប់ដីធ្លី សេដ្ឋកិច្ចគ្រួសារ ស្ថានភាពសង្គម
 និងភារិយាបថបុគ្គល គឺជាកត្តាដែលរារាំងស្ត្រីមិនអាច
 អោយស្ត្រីចូលរួមក្នុងស្ថាប័នស្របច្បាប់ដើម្បីការពារបរិស្ថាន។ ឧទាហរណ៍
 ស្ត្រីដែលមានទំនួលខុសត្រូវក្នុងផ្ទះផង និងក្នុងកសិដ្ឋានផង គឺមានភាពមហិកពេញមួយថ្ងៃ
 មិនអាចចូលរួមប្រជុំបានទេ។ ស្ត្រីខ្លះទៀត គឺខ្វះ បណ្តាញទាក់ទងជាមួយមន្ត្រី
 និងប្រធានសហគមន៍ដែលជាបុរស (FAO, ២០០៥)។

នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ស្ត្រីដែលគ្មានស្នាម និងស្ត្រីដែលមានជីវភាពក្រីក្រ
 ត្រូវបានរកឃើញថាមានទំនាក់ទំនងដាច់ឆ្ងាយពីអ្នកភូមិដទៃទៀត
 ដោយសារតែពួកគាត់ពុំមានពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នា
 ដោយពួកគាត់ត្រូវចំណាយពេលជាច្រើនធ្វើការតែម្នាក់ឯង ចំអិនអាហារ ដងទឹក និងថែទាំផ្ទះសំបែង។
 ដោយសារតែបន្ទុកការងារដែលមានមុខងារជាច្រើន ដូចជា
 ការងារដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃនៅក្នុងកសិដ្ឋាន និងក្នុងផលិតកម្ម ការងារផ្ទះ
 និងទំនួលខុសត្រូវក្នុងការមើលថែទាំសមាជិកគ្រួសារ
 ធ្វើអោយស្ត្រីបានបាត់បង់ឱកាសក្នុងការចូលរួមជាសកម្ម
 និងមានប្រសិទ្ធភាពជាមួយនឹងអង្គការនៅក្នុងមូលដ្ឋាន។ ការសិក្សាមួយនៅក្នុងប្រទេសថៃបានរកឃើញ
 ពីភាពខុសគ្នារវាងស្ត្រី និងបុរសក្នុងការចូលរួមក្នុងអង្គការមូលដ្ឋាន។
 ស្ត្រីភាគច្រើនចូលរួមជាមួយអង្គការមូលដ្ឋានដែលផ្តោតសំខាន់លើ សេដ្ឋកិច្ចនៅក្នុងផ្ទះ
 និងកិច្ចការផ្ទះសំបែង។ ចំណែកឯ បុរសភាគច្រើនចូលរួមជាមួយអង្គការដែលស្វែងរក
 វិធីសាស្ត្របង្កើនផលិតភាពកសិកម្ម និងបង្កើនប្រាក់ចំណូល។ ម្យ៉ាងវិញទៀត
 លក្ខខណ្ឌក្នុងការចូលរួមក្នុងអង្គការមូលដ្ឋាន ទាមទារឲ្យមាន កម្រិតនៃទ្រព្យសម្បត្តិដូចជា ដីធ្លី
 សត្វចិញ្ចឹម ឬក៏ធនធានមនុស្ស។ ជាហេតុធ្វើអោយ គ្រួសារក្រីក្រ និងស្ត្រីមិនអាចចូលរួមជាសមាជិកបាន។
 ហេតុដូច្នេះហើយ ស្ត្រីមានលទ្ធភាពតិចជាងបុរសក្នុងការសម្រេចចិត្ត នៅក្នុងអង្គការមូលដ្ឋាន (FAO,
 ២០០៥)។

២.៦.៤ ការអប់រំ
 ភាពខុសគ្នានៃយេនឌ័រក្នុងការទទួលបានការអប់រំ
 គឺបណ្តាលអោយមានវិសមភាពក្នុងការការទទួលបានធនធានដទៃទៀត។ ការផ្តល់ការអប់រំអោយស្ត្រី
 មានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការពង្រឹងសិទ្ធិអំណាចស្ត្រី។ ស្ត្រីយ៉ាងហោចណាស់
 ត្រូវមានការអប់រំថ្នាក់មូលដ្ឋាន ដើម្បីអោយពួកគាត់អាចអភិវឌ្ឍន៍ជំនាញដែលទាក់ទងនឹងការពង្រីក

ផលិតភាពកសិកម្ម និងសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចនានា។ ស្ត្រីដែលមិនមានការអប់រំថ្នាក់មូលដ្ឋាន ធ្វើអោយគាត់បាត់បង់ឱកាសថ្មីៗ និងនៅតែមិនមានលទ្ធភាពដូចបុរសក្នុងការចូលរួមសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍ផ្សេងៗ។ នៅទូទាំងទ្វីបអាស៊ី គេបានរកឃើញថា ស្ត្រីមិនបានចូលរួមក្នុងការអប់រំ ក៏ដូចជាវគ្គបណ្តុះបណ្តាលផ្សេងៗស្មើគ្នាទៅនឹងបុរសទេ (FAO, ២០០៥)។

ជាក់ស្តែង នៅកម្ពុជា ក្នុងចំណោម១ភាគរយនៃកសិករដែលទទួលបានការផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម មានស្ត្រីតែ១០ភាគរយប៉ុណ្ណោះដែលទទួលបានការផ្សព្វផ្សាយ។ សេវាផ្សព្វផ្សាយភាគច្រើនមិនបានផ្តោតទៅលើស្ត្រី ឬបុរសនៅឡើយទេ។ នៅពេលដែលមានការផ្តល់សេវាកម្មកិច្ចការនោះ ស្ត្រីពុំមានឱកាសទទួលបានការផ្តល់សេវាកម្មកិច្ចការនោះទេ ដោយសារតែរាល់មើលថែទាំកូន បញ្ហាពេលវេលា ការធ្វើដំណើរ កត្តាចំណេះដឹង សេដ្ឋកិច្ច គ្រួសារ និងកត្តាសង្គម វប្បធម៌ (MAFF, ២០០៦)។

២.៦.៥ បច្ចេកទេស

ស្ត្រីនៅទីជនបទ មានតួនាទីជាអ្នកផលិតនៅក្នុងផលិតកម្មក្នុងកសិដ្ឋាន និងផ្ទះ ក៏ដូចជាអ្នកផ្តល់ការថែទាំក្រូវការជំនួយពីបច្ចេកទេស ដើម្បីសម្រួលការងាររបស់ពួកគាត់ និងបង្កើនផលិតភាពនិងសុខុមាលភាពក្នុងគ្រួសារ។ អ្នកវិទ្យាសាស្ត្រជនជាតិភាគតិចម្នាក់បានលើកឡើងថា ប្រសិនបើស្ត្រីទទួលបានការពង្រឹងសិទ្ធិអំណាចផ្នែកព័ត៌មានបច្ចេកវិទ្យា និងជំនាញ គ្រប់សមាជិកទាំងអស់នៅក្នុងគ្រួសារនឹងទទួលបានផលប្រយោជន៍។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ទំនោរនៃប្រពៃណី បានចាក់ស្រែនៅក្នុងអត្តចរិតរបស់អ្នកវិទ្យាសាស្ត្រ អ្នកបច្ចេកទេស និងអ្នកផ្សព្វផ្សាយ បច្ចេកទេស ដែលបង្កអោយមានគម្លាតរវាងតម្រូវការខុសគ្នារបស់យេនឌ័រ និងសកម្មភាពសម្រាប់ផ្តល់ និងអភិវឌ្ឍន៍បច្ចេកទេស (FAO, ២០០៦)។

នៅក្នុងប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ ការអភិវឌ្ឍន៍បច្ចេកទេស និងកម្មវិធីផ្សព្វផ្សាយ មិនបានឆ្លើយតបទៅនឹងបន្តការងារដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសកម្មភាពជាប្រចាំរបស់ស្ត្រីនោះទេ។ ជាក់ស្តែង កម្មវិធីទាំងអស់នោះមិនបានកត់សម្គាល់ពីតម្រូវការរបស់ស្ត្រី ថាគេបច្ចេកទេសបែបណាដែលគាត់ត្រូវការសម្រាប់បង្កើនផលិតភាពការងាររបស់ពួកគាត់។ ឧទាហរណ៍ដូចជា នៅប្រទេសនេប៉ាល់ជាដើម មានការខិតខំប្រឹងប្រែងកិច្ចការណ៍ក្នុងការបង្កើតឧបករណ៍ ដើម្បីសម្រួលបន្តកងលំប្រឹ បើទោះបីជានៅក្នុងកម្មវិធីជាក់ និងគោលនយោបាយជាតិ បានព្យាយាមលើកកម្ពស់ការពង្រឹងសិទ្ធិអំណាចស្ត្រីក៏ដោយចុះ (FAO, ២០០៦)។

២.៦.៦ ឥណទាន

ការផ្តល់ឥណទាន គឺជាប្រភពធនធានដ៏សំខាន់សម្រាប់បុរស និងស្ត្រីនៅជនបទ នៅក្នុងទ្វីបអាស៊ី និងតំបន់ប៉ាស៊ីហ្វិក។ ផលចំណេញផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចដ៏ខ្ពស់ បានមកពីឥរិយាបថនៃការសងមកវិញដ៏ល្អប្រសើររបស់ស្ត្រីជនបទ។ ក្រុមមីក្រូក្រេឌីត និងក្រុមមីក្រូហិរញ្ញវត្ថុ ផ្តល់នូវកម្មវិធីពេលខ្លីបានយ៉ាងល្អ បានជំរុញមានចលនាចរន្តសាច់ប្រាក់ដែលបានបើកឱកាសសម្រាប់ការធ្វើជំនួញ។ យ៉ាងណាមិញ នៅក្នុងតំបន់អាស៊ី ឥទ្ធិពលចំរុះនៃឥណទាន ត្រូវបានគេលើកឡើង។ ទាំងអស់នោះរួមមានដូចជា គុណសម្បត្តិនៃមីក្រូហិរញ្ញវត្ថុទៅលើកម្រិតជីវភាពរបស់ស្ត្រីនៅទីជនបទ និងសាមគ្គីភាពសង្គម ក៏ដូចជាឥទ្ធិពលក្នុងការផ្តល់ប្តូរទំនាក់ទំនងសង្គម។ ផ្ទុយទៅវិញ ឥទ្ធិពលជាអវិជ្ជមាន គឺអាចធ្វើអោយមានជម្លោះក្នុងសហគមន៍។ បុរសមានទំនោរក្នុងការប្រើប្រាស់ស្ត្រី ដោយអោយស្ត្រីជាអ្នកប្រឈមមុខក្នុងការទូទាត់កម្ចី និងការសម្រេចចិត្តផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ។

នៅកម្ពុជា ឥណទានកសិកម្ម និងជនបទ ជាប្រភេទធនធានថ្មីមួយ។ តាមទម្លាប់ឥណទានមានលក្ខណៈជាបុគ្គល និងជាការប្រឹងប្រែងសន្សំដោយលំបាក។ ប្រាក់កម្ចីប្រើប្រាស់ដើម្បីបំពេញតម្រូវការក្នុងជីវភាពរស់នៅ និងផលិតកម្មកសិកម្ម។ ការខ្ចីប្រាក់ពីសាច់ញាតិ អាចមិនគិតការប្រាក់ ប៉ុន្តែបើខ្ចីពីអ្នករកស៊ីចងការប្រាក់វិញ សេវាកម្ម អាចមានការប្រាក់ច្រើនជាង១០០ភាគរយក្នុងមួយឆ្នាំ។ មីក្រូហិរញ្ញវត្ថុរបស់អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល (NGOs) កំពុងតែកើនឡើងជាបន្តបន្ទាប់ ប៉ុន្តែចំនួននេះនៅតែមិនទាន់គ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីបំពេញតម្រូវការដែលចេះតែកើនឡើងរបស់គ្រួសារកសិករនៅឡើយទេ ជាធម្មតា

ស្ថាប័នមីក្រូហិរញ្ញវត្ថុតែងផ្តល់សេវាហិរញ្ញវត្ថុតែងផ្តល់សេវាប្រាក់កម្ចី ដោយពុំមានការកសាងសមត្ថភាព ដើម្បីប្រើប្រាស់ប្រាក់កម្ចីអោយមានប្រយោជន៍ខ្ពស់នោះទេ (MAFF, ២០០៦)។

២.៧ គោលនយោបាយបញ្ជាបញ្ជាបញ្ជាបញ្ជាបញ្ជាបញ្ជា និងនេសាទ

គោលនយោបាយយេនឌ័រនេះ ផ្តល់ជាមូលដ្ឋានគ្រឹះ សម្រាប់ធ្វើការបញ្ជាបញ្ជាបញ្ជាបញ្ជាបញ្ជា និងការសម្របសម្រួល។ និងជាវិធីសាស្ត្រមួយចំពោះវិស័យកសិកម្ម និងការសម្របសម្រួល។ វាផ្តល់ជាគោលដៅមួយសម្រាប់ការអនុវត្តតាមតម្រូវការជាតិ ក៏ដូចជាអន្តរជាតិ នៅក្នុងវិស័យកសិកម្ម និងការអភិវឌ្ឍន៍ជនបទនៅកម្ពុជា។ ដើម្បីដោះស្រាយនូវឧបសគ្គទាំងឡាយ ដែលបានជួបប្រទះនៅក្នុងការបញ្ជាបញ្ជាបញ្ជាបញ្ជាបញ្ជា ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទបានដាក់ចេញនូវគោលការណ៍ សំខាន់ៗដូចខាងក្រោម៖

- គោលនយោបាយយេនឌ័រ ត្រូវធ្វើឡើងដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានគ្រឹះដ៏រឹងមាំ ដែលបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌជាតិ និងអន្តរជាតិ។ គោលនយោបាយនេះ ត្រូវបង្កើតឡើង នៅពេលដែលវិស័យកសិកម្មនៅកម្ពុជាកំពុងធ្វើការផ្លាស់ប្តូរ ដែលឈានដល់ចំណុចមួយសម្រាប់បង្កើតកម្មវិធីការងារ ជនក្រីក្រ និងស្ត្រី។
- ការបញ្ជាបញ្ជាបញ្ជាបញ្ជាបញ្ជា គឺជាដំណើរការមួយឈានទៅដល់សមភាពយេនឌ័រ គឺជាសេចក្តីណែនាំរបស់រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា។ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ជាមូលដ្ឋានគ្រឹះមួយក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមមួយដ៏សំខាន់ក្នុងចំណោមឃ្លានទាំងអស់ នឹងគោរពតាមសេចក្តីណែនាំនេះ។
- ដំណើរការឆ្ពោះទៅរកសមភាពយេនឌ័រ ផ្តោតគោលដៅទៅលើស្ត្រីផង និងបុរសផង ជាពិសេសទៅលើស្ត្រី សំដៅកែតម្រូវគុណភាពនៃការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមប្រកបដោយសមធម៌។
- សមភាពយេនឌ័រ ផ្តល់សិទ្ធិអំណាចអោយស្ត្រី សំដៅធានាថា ស្ត្រី និងបុរសជាដៃគូស្មើគ្នាក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ និងធានាថាពួកគេជាអ្នកកំណត់លើទិសដៅនៃការផ្លាស់ប្តូរកត្តាសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម ដែលជះឥទ្ធិពលមកលើការរស់នៅរបស់ពួកគេ។
- គោលការណ៍មួយផ្សេងទៀត ដែលមានទិសដៅស្របជាមួយយុទ្ធសាស្ត្រយេនឌ័រ គឺការគោរពតាមសិទ្ធិមនុស្ស និងសិទ្ធិទទួលបានការអប់រំ ការថែទាំសុខភាព ព័ត៌មាន និងធនធានចាំបាច់នានា។
- សមភាពយេនឌ័រ និងការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមមានទំនាក់ទំនងជាមួយគ្នាយ៉ាងជិតស្និទ្ធ។ ដូច្នេះបើបាត់ផ្នែកណាមួយនោះ គេនឹងមិនអាចសម្រេចបានបទដ្ឋានដូចដែលបានចែងនៅក្នុងគោលដៅជាតិ ស្តីពីការកែលំអគុណភាពនៃការរស់នៅរបស់ស្ត្រី បុរស និងកុមារទាំងអស់នោះទេ។
- ដោយសារការផ្លាស់ប្តូរឥរិយាបថ និងការអនុវត្ត ដែលជាដំណើរការមួយទាមទាររយៈពេលយូរ ដូច្នេះការបញ្ជាបញ្ជាបញ្ជាបញ្ជាបញ្ជាបញ្ជា ដំណើរការរៀនសូត្រមួយសម្រាប់គូបង្កើនស្ត្រី និងការអនុវត្តជាក់ស្តែងបញ្ចូលគ្នា សំដៅពង្រឹងការអនុវត្តអោយរឹងមាំបន្ថែមទៀត។
- កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដែលផ្តោតជាជាក់លាក់ទៅលើស្ត្រីត្រូវតែដាក់បញ្ចូល (MAFF, ២០០៦)។

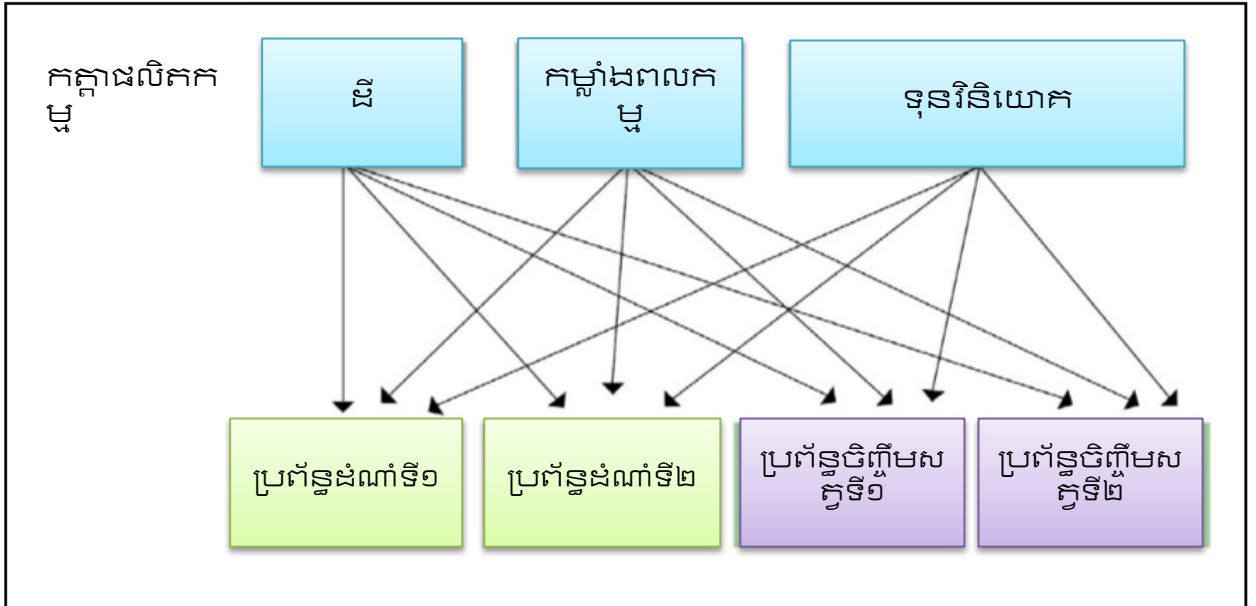
២.៨ ការវិភាគប្រព័ន្ធកសិកម្ម

២.៨.១ គោលគំនិតរបស់ប្រព័ន្ធកសិកម្ម (Farming system concept)

ប្រព័ន្ធកសិកម្ម (Farming System) ជាប្រព័ន្ធដ៏ស្មុគស្មាញ នៃការរួមបញ្ចូលគ្នា នៃប្រព័ន្ធដំណាំ (Cropping System) និងប្រព័ន្ធចិញ្ចឹមសត្វ (Livestock Rearing System)។ ការសិក្សាតែទៅលើ បច្ចេកទេស និងការវិភាគសេដ្ឋកិច្ច នៃការដាំដំណាំ និងការចិញ្ចឹមសត្វតែមួយមុខ មិនទាន់គ្រប់គ្រាន់នៅឡើយទេ។ បើទោះបីជា វាមានសារៈសំខាន់ ប៉ុន្តែ វាមិនទាន់ពន្យល់អស់ពីជម្រើសរបស់កសិករថា ហេតុអ្វីបានជាគាត់សម្រេចជ្រើសយកបច្ចេកទេសនោះ និងទទួលយកផលសេដ្ឋកិច្ចដែលបាននោះនៅឡើយទេ។ ការសិក្សាពីប្រព័ន្ធកសិកម្ម និងជួយយើងឆ្លើយនូវសំណួរជាច្រើន ដូចជា តើអ្វីដែលធ្វើអោយកសិករសម្រេច ប្រើប្រាស់ពលកម្មទៅលើប្រភេទដំណាំមួយ ជាជាងដំណាំដទៃទៀត? ហេតុអ្វីបានជា កសិករចំណាយប្រាក់ទិញដីដើម្បីដាំដំណាំមួយប្រភេទ ជាជាងដំណាំផ្សេងទៀត? តើដំណាំអ្វីដែលគាត់ផ្តល់សារៈសំខាន់ជាងគេ? តើអ្វីជាការរំពឹងទុករបស់កសិករទៅថ្ងៃខាងមុខ?

ការវិភាគប្រព័ន្ធកសិកម្មរួមមានដូចជា៖

- ការវិភាគដែលសិក្សាពីទំនាក់ទំនងរវាងប្រព័ន្ធដែលមួយដែលបង្កើតជាប្រព័ន្ធកសិកម្ម
- ការស្វែងយល់ពីរបៀបដែលកសិករបែងចែកកត្តាផលិតកម្មនៃផលិតកម្មដំណាំទៅគ្រប់សកម្មភាពខុសៗគ្នា (ប្រព័ន្ធដំណាំ និងប្រព័ន្ធចិញ្ចឹមសត្វ) ដូចដែលបង្ហាញនៅ កំនូសតាងខាងក្រោម

កំនូសតាងទី១៖ ទំនាក់ទំនងរវាងកត្តាផលិតកម្ម និងប្រព័ន្ធដំណាំ និងប្រព័ន្ធចិញ្ចឹមសត្វ (Didier, ២០១១)

២.៨.២ ការកំណត់ប្រភេទនៃប្រព័ន្ធផលិតកម្មផ្សេងៗ (Identify various farming systems)

នៅក្នុងការវិភាគតំបន់មួយ ប្រព័ន្ធកសិកម្មគឺជាការប្របាច់បញ្ចូលគ្នារវាងការដាំដំណាំ និងការចិញ្ចឹមសត្វ និងពេលខ្លះជាប្រព័ន្ធការកែច្នៃកសិផលកសិកម្ម។ ជាទូទៅក្នុងប្រព័ន្ធកសិកម្មមួយ ត្រូវបានអនុវត្តដោយកសិករមួយក្រុមដែលអាចទទួលបានធនធានដូចគ្នាក្នុងកំរិតប្រហាក់ប្រហែលគ្នា។ តាមទ្រឹស្តី ការប្របាច់បញ្ចូលគ្នារវាងប្រព័ន្ធដំណាំ និងប្រព័ន្ធចិញ្ចឹមសត្វអាចមានច្រើនប្រព័ន្ធ។ ប៉ុន្តែជាក់ស្តែង នៅក្នុងតំបន់មួយ ចំនួនប្រព័ន្ធគឺមានព្រំដែនកំណត់ គឺវាអាស្រ័យទៅលើលក្ខណៈនៃដំណាំ និងសត្វនីមួយៗ និងតម្រូវការនៃកត្តាផលិតកម្មនីមួយៗ។

លើសពីនេះទៅទៀត ដំណាំមួយចំនួន ឬសកម្មភាពចិញ្ចឹមសត្វមួយចំនួនអាចជួយគ្នាទៅវិញទៅមក ឬក៏អាចប្រកួតប្រជែងគ្នាដោយយោងទៅលើការប្រើប្រាស់ដី និងប្រតិទិននៃកម្លាំងពលកម្ម។ ពេលខ្លះ វាមានអន្តរទំនាក់ទំនងគ្នាដោយ ធាតុចេញនៃដំណាំមួយ អាចយកមកធ្វើជាតុចូលនៃដំណាំមួយផ្សេងទៀត។ ឧទាហរណ៍ដូចជា អនុផលនៃដំណាំមួយ អាចយកមកធ្វើជំនីអោយសត្វ ហើយកាកសំណល់នៃសត្វអាចយកមកធ្វើជាជីសម្រាប់ការដាំដំណាំវិញ។

យ៉ាងណាមិញ កសិករមិនសុទ្ធតែទទួលបានធនធានដូចគ្នាទាំងអស់នោះទេ៖

- ទំហំដី និងគុណភាពដីដែលគាត់មានគឺខុសៗគ្នា ពិព្រោះស្ថិតនៅក្នុងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីផ្សេងគ្នា និងទទួលបានភាពងាយស្រួលខុសគ្នា
- កម្លាំងពលកម្មក្នុងគ្រួសារ ឬកម្លាំងពលកម្មដែលគាត់ជួល គឺមិនស្មើគ្នា
- ទុនផលិតកម្ម (សម្ភារៈ និងថវិកា) គឺខុសៗគ្នាពីកសិករម្នាក់ទៅកសិករម្នាក់

ចំនួននៃប្រព័ន្ធកសិកម្ម កំណត់ដោយចំនួនដែលកំណត់ដោយភាពដែលអាចបូកបញ្ចូលគ្នានៃប្រព័ន្ធដំណាំ និងប្រព័ន្ធចិញ្ចឹមសត្វ។

ការសិក្សាពីប្រវត្តិសាស្ត្រអាចជួយអោយយើងកំណត់ពីប្រព័ន្ធកសិកម្មដែលអនុវត្តនៅក្នុងតំបន់បាន។ ការសិក្សាពីប្រវត្តិសាស្ត្រអាចអោយយើងដឹងពីប្រជាសាស្ត្រនៅក្នុងតំបន់ ប្រភពដើមនៃកសិករ ការមកដល់នៃអ្នកចំណូលស្រុកថ្មី

ពីការប្រែប្រួលនៃការប្រើប្រាស់ដីដីដែលមិនធ្លាប់ធ្វើកសិកម្មមកធ្វើកសិកម្ម
 ការប្រែប្រួលនៃម្ចាស់កម្មសិទ្ធិដីនិងសិទ្ធិ និងទំនាក់ទំនងនៃកសិករ និងសកម្មភាពកសិកម្មនានា។
 កត្តាទាំងអស់នេះ មានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការបែងចែកកសិករទៅតាមក្រុមផ្សេងៗគ្នា
 អាស្រ័យទៅលើដីដែលគាត់មាន ទាំងបរិមាណ និងគុណភាព។
 ដើម្បីបែងចែកកសិករទៅតាមក្រុមផ្សេងៗគ្នា ដោយយោងទៅលើទុនវិនិយោគដែលគាត់មាន
 ការសម្ភាសន៍ពីប្រវត្តិសាស្ត្រគឺមានសារៈសំខាន់ណាស់ ដោយវាអាចអោយយើងដឹងពី
 នៅពេលណាដែលដំណាំផ្សេងៗ និងសត្វផ្សេងៗ ត្រូវបានយកមកអនុវត្ត នៅពេលណា
 ឬនៅក្រោមលក្ខខណ្ឌអ្វីដែល ពូជថ្មី ឧបករណ៍ថ្មី និងបច្ចេកទេសថ្មីត្រូវបានគេណែនាំ
 និងយកមកអនុវត្ត។ តាមរយៈសម្ភាសន៍ទាំងអស់នេះ បង្ហាញថាការប្រែប្រួលបច្ចេកទេស
 គឺអាចជះឥទ្ធិពលដល់កសិករ និងទំនោរបស់កសិករ។
 កសិករខ្លះអាចទទួលបានផលប្រយោជន៍ពីការផ្លាស់ប្តូរនេះ
 ស្របពេលដែលកសិករផ្សេងទៀតមិនអាចទទួលបានផលពីវា
 ហើយវាកាន់តែធ្វើអោយអាក្រក់ជាងមុនទៅទៀត។ ការប្រែប្រួលនៃប្រវត្តិសាស្ត្រ
 អាចជួយអោយយើងដឹងពីការប្រែប្រួលនៃប្រព័ន្ធកសិកម្មខុសៗគ្នា
 ហើយវាអាចជួយអោយយើងដឹងពីប្រព័ន្ធកសិកម្មនាពេលបច្ចុប្បន្ន។

នៅចុងបញ្ចប់នៃការសិក្សាពីប្រវត្តិសាស្ត្រ
 ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់នៃប្រព័ន្ធអាចធ្វើបានដោយពឹងផ្អែកលើធនធានដែលគាត់មាន
 និងប្រព័ន្ធកសិកម្មដែលគាត់អនុវត្ត។

ការបែងចែកប្រព័ន្ធកសិកម្មទុកជាមុន
 ជួយអោយយើងងាយស្រួលក្នុងការកំណត់សំណាកដែលយើងនឹងជ្រើសមកសម្ភាសន៍នៅពេលដែលយើងវិ
 ភាគប្រព័ន្ធកសិកម្ម ហើយវាជួយអោយយើងពិពណ៌នាពីប្រព័ន្ធកសិកម្មនីមួយៗ។
 ការជ្រើសរើសសំណាកគឺមិនមានលក្ខណៈចៃដន្យ និងមិនតាមរយៈស្ថិតិនោះទេ
 ធ្វើយ៉ាងណាអាចអោយយើងសម្ភាសន៍គ្រប់កសិកម្មនៃគ្រប់ប្រព័ន្ធកសិកម្ម (Didier, ២០១១)។

២.៨.៣ ការកំណត់លក្ខណៈនៃប្រព័ន្ធកសិកម្មផ្សេងៗគ្នា (Characterising the different farming systems)

- លក្ខណៈបច្ចេកទេស និងលក្ខណៈសេដ្ឋកិច្ចរបស់ប្រព័ន្ធកសិកម្មពាក់ព័ន្ធនឹង៖
- ការពិពណ៌នាពីរបៀបដែលកសិដ្ឋានត្រូវបានបង្កើតឡើង ពោលគឺ តើកត្តាផលិតកម្មអ្វីខ្លះដែលប្រព័ន្ធកសិកម្មមួយត្រូវការ
 - ការពិពណ៌នា និងវិភាគពីវិធីគ្មានទីនៃកសិដ្ឋានទាំងនោះ ពោលគឺ ពីរបៀបដែលប្រព័ន្ធដំណាំ និងប្រព័ន្ធចិញ្ចឹមសត្វត្រូវបានបូកបញ្ចូលគ្នា
 - និង លទ្ធផលសេដ្ឋកិច្ចពីការបូកបញ្ចូលនៃប្រព័ន្ធទាំងនោះ

ក. ការពិពណ៌នាពីកត្តាផលិតកម្ម

❖ កម្លាំងពលកម្ម
 នៅក្នុងតំបន់សិក្សា ជាទូទៅកម្លាំងពលកម្មនៅក្នុងកសិដ្ឋាន ច្រើនជាសមាជិកក្នុងគ្រួសារផ្ទាល់។
 យ៉ាងណាមិញ ពេលខ្លះកសិករក៏ត្រូវការកម្លាំងពីខាងក្រៅគ្រួសារមកជួយក្នុងការងារកសិដ្ឋានផងដែរ។
 យើងព្យាយាមកំណត់ តើនរណាខ្លះដែលមានវត្តមាននៅក្នុងកសិដ្ឋាន
 ដើម្បីដំណើរការសកម្មភាពក្នុងកសិដ្ឋានបាន? តើមនុស្សប៉ុន្មាននាក់
 ដែលត្រូវការដើម្បីបំពេញសកម្មភាពក្នុងប្រព័ន្ធកសិកម្មទាំងអស់នោះ?
 ខាងក្រោមនេះត្រូវបានគេចាត់ទុកជា កម្លាំងពលកម្មអចិន្ត្រៃយ៍ក្នុងកសិដ្ឋាន៖

- កម្លាំងពលកម្មក្នុងគ្រួសារ
 តើមានសមាជិកក្នុងគ្រួសារប៉ុន្មាននាក់ដែលចូលរួមក្នុងការងារកសិដ្ឋាន?
 ហើយចំនួនមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដែលត្រូវការដើម្បីបំពេញការងារទាំងអស់នោះ?
 យើងត្រូវកត់ត្រាសមាជិកនីមួយៗក្នុងគ្រួសារ (ឪពុក ម្តាយ កូន តាមរាយ និងភេទ យាយ តា ក្មួយ ។ល។)
 និងពេលវេលាដែលគាត់អាចធ្វើការក្នុងកសិដ្ឋានបាន ក៏ដូចជា
 កត្តាដែលធ្វើអោយគាត់មិនអាចចូលរួមក្នុងការងារកសិដ្ឋានបានដូចជា រវល់ក្នុងការសិក្សា ការងារផ្ទះ
 ឬការងារផ្សេងៗទៀត។

តើការងារទាំងអស់ត្រូវបែងចែកទៅអោយសមាជិកនានាធ្វើដោយវិធីណា?
 តើកំឡុងពេលណាក្នុងមួយឆ្នាំដែល ឪពុក ម្តាយ យាយតា និងកូនធ្វើការនៅក្នុងកសិដ្ឋាន
 (អាស្រ័យទៅនឹងអាយុ និងភេទ)? ហើយតើការងារប្រភេទណាដែលសមាជិកនីមួយៗធ្វើ?

- កម្លាំងពលកម្មក្រៅគ្រួសារ

វាមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការដឹង ពីការងារដែលកម្លាំងពលកម្មក្រៅគ្រួសារធ្វើ។ ចំនួនថ្ងៃ
 មុខងារ សមត្ថភាព និងលក្ខខណ្ឌការងារដែលគាត់ធ្វើអាចស្ថិតនៅក្នុងប្រភេទខាងក្រោម៖

- ប្រព័ន្ធនៃការជួយគ្នាទៅវិញទៅមក
- ពលកម្មដែលជួល (ទោះបីជាតម្លៃនៃការជួលក្នុងលក្ខណៈយោគយល់ក៏ដោយ)
- អាស្រ័យលើទំនាក់ទំនងសង្គមផ្សេងទៀត (ឧទាហរណ៍ ដូចជាការដោះដូរកម្លាំងជាផ្លូវនឹងការប្រើប្រាស់ដីណាមួយ ឬដើម្បីអាចប្រើប្រាស់ទឹក ឬ ខ្ចីសម្ភារៈ ឬគោសម្រាប់ក្តារ)
- ពលកម្មដែលមិនចំណាយប្រាក់ជួល និងទទួលបានបទពិសោធន៍ ប៉ុន្តែដោះដូរនឹងការរៀនសូត្រ

❖ ដីធ្លី

រាល់ប្រភេទដីទាំងអស់ត្រូវកំណត់អត្តសញ្ញាណ រួមមានដូចជា សិទ្ធិក្នុងការកាន់កាប់ដី
 ដីដែលនៅឆ្ងាយ ដីដែលបច្ចុប្បន្នមិនយកមកប្រើប្រាស់ ប៉ុន្តែវាអាចមានលទ្ធភាពបង្កបង្កើនផល។

ដំណាក់កាលនៃការវិភាគទេសភាព (Landscape analysis) ចំណុចជាច្រើនត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណ និងលើកយកមកបកស្រាយ។

- តើទំហំដីប៉ុន្មានដែលប្រើនៅក្នុងប្រព័ន្ធក្សេត្របរិស្ថាននៃទីតាំងរបស់ដី?
- តើគុណភាពនៃដីទាំងនោះយ៉ាងម៉េចដែរ? តើដីមើលទៅមានលក្ខណៈដូចម្តេចដែរ? តើវាជម្រៅប៉ុន្មាន? មានជីជាតិកំរិតណា? តើវាជាដីទំនាប ឬខ្ពង់រាប?
- តើមានការអភិវឌ្ឍន៍អ្វីខ្លះ (មានប្រលាយទឹក មានធារាសាស្ត្រ របង)? តើមានដើមឈើនៅក្នុងប្លង់ដីនោះទេ? បើមាន តើមានប៉ុន្មាន ហើយគេប្រើវាដើម្បីធ្វើអ្វី?
- តើកសិករអាចមានលទ្ធភាពទទួលបានធនធានអ្វីខ្លះ? តើវាផ្តល់នូវសុវត្ថិភាពដែរឬទេ? តើកសិករមានសិទ្ធិក្នុងការប្រើប្រាស់កម្លាំងពលកម្មជាផ្លូវនឹងការប្រើប្រាស់ដីឬទេ? តើមានលក្ខខណ្ឌអ្វីខ្លះក្នុងការទទួលបានធនធានទាំងអស់នោះ (ទឹក ដើមឈើដែលមានលើដីស្រាប់)?

❖ ឧបករណ៍ និងសម្ភារៈ

ឧបករណ៍ និងសម្ភារៈដែលត្រូវការប្រើប្រាស់ក្នុងសកម្មភាពនានានៅក្នុងប្រព័ន្ធកសិកម្ម
 ដែលត្រូវលើកមកសិក្សារួមមានដូចជា៖

- ឧបករណ៍ប្រើដោយដៃ (ចក្រគ្រប់ប្រភេទ ពូថៅ កាំបិត រនាស់ ខ្វារ -ល-)
- សម្ភារៈសម្រាប់ដឹកជញ្ជូន (សូម្បីតែ កញ្ចែង ល្អិត កន្រ្តក ដែលប្រើប្រាស់បានតែមួយឆ្នាំខូច) ការដឹកជញ្ជូនដោយសត្វ ឬដោយម៉ូតូ
- សម្ភារៈសម្រាប់សម្អាត កែច្នៃ និងស្តុកទុក កសិផលដែលប្រមូលផលបាន (ស្បែកហាល ម៉ាស៊ីនបោក ម៉ាស៊ីនសម្អាត បេច្រក ជង្រុក -ល-)
- កង់ និងម៉ូតូ

អ្វីដែលយើងត្រូវការគឺ ឧបករណ៍ និងសម្ភារៈដែលចាំបាច់សម្រាប់ការធ្វើអោយប្រព័ន្ធកសិកម្មអាចដំណើរការទៅបាន។ វារួមមានទាំង ឧបករណ៍ធ្វើពីអ្វី មានចំនួនប៉ុន្មាន ពិពណ៌នាពីគុណភាព និងកម្លាំងរបស់វា និងស្វែងយល់នៅក្នុងលក្ខខណ្ឌកសិករអាចប្រើប្រាស់វាបាន ដោយចំណាយថវិការអស់ប៉ុន្មាន? (Didier, ២០១១)។

ជំពូក ៣

វិធីសាស្ត្រសិក្សាស្រាវជ្រាវ

ជំពូក ៣
វិធីសាស្ត្រសិក្សាស្រាវជ្រាវ

៣.១ ការជ្រើសរើសតំបន់សិក្សា

អង្គការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចជនបទ (MODE) ក្រោមការសហការណ៍ជាមួយ ឡវ៉ាន សហប្រតិបត្តិការណ៍ (LOUVAIN COOPERATION) បានជួយលើកកម្ពស់ជីវភាពប្រជាជនខេត្តកំពង់ធំ តាមរយៈការលើកកម្ពស់ការងារបន្ថែម និងចិញ្ចឹមសត្វជាលក្ខណៈគ្រួសារ។ ក្រុមគោលដៅរបស់ ម៉ុង ស្ថិតនៅពីរស្រុកគឺស្រុកសន្ទុក និងស្រុកបារាយណ៍។

ដោយមានការគាំទ្រជាថវិការក្នុងការសិក្សាស្រាវជ្រាវទៅលើការសេដ្ឋកិច្ចគ្រួសាររបស់ក្រុមគោលដៅនៃ គម្រោង ពី Louvain Cooperation ស្របនឹងគោលបំណងនៃការសិក្សាពីប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចនៃកម្លាំងពលកម្មស្ត្រី ឃុំមួយក្នុងចំណោមឃុំគោលដៅផ្សេងទៀតរបស់គម្រោង ត្រូវបានជ្រើសរើសសម្រាប់ការសិក្សាមួយនេះ គឺឃុំត្នោតជុំ ស្រុកបារាយណ៍។ អាស្រ័យហេតុនេះទើបប្រធានបទស្តីពី “ ការសិក្សាពីតួនាទីយេនឌ័រក្នុងប្រព័ន្ធកសិកម្ម នៅឃុំត្នោតជុំ ស្រុកបារាយណ៍ ខេត្តកំពង់ធំ ” ត្រូវបានលើកយកមកសិក្សា។

៣.២ ការជ្រើសរើសសំណាក

សំណាកចំនួន ៦៣ គ្រួសារ ត្រូវបានជ្រើសរើសដោយហេតុផលពេលវេលានៃការចុះសម្ភាសន៍មានរយៈពេលខ្លី ហើយបញ្ជីសំណួរនីមួយៗត្រូវចំណាយពេលវេលាយូរក្នុងការសម្ភាសន៍។ យ៉ាងណាមិញ សំណាកយ៉ាងតិចបីផុត ៥គ្រួសារ ត្រូវបានជ្រើសរើសក្នុងប្រព័ន្ធនីមួយៗ ដោយអាស្រ័យនឹងស្ថានភាពជាក់ស្តែងនៃតំបន់ក្សេត្រ បរិស្ថាននៃតំបន់សិក្សា។

ខាងក្រោមនេះជាតារាងបង្ហាញចំនួនសំណាក ដែលបានជ្រើសរើសពីភូមិទាំងពីរនៃឃុំត្នោតជុំ ស្រុកបារាយណ៍ ខេត្តកំពង់ធំ។

តារាងទី ៣.១ ៖ ការជ្រើសរើសសំណាកក្នុងភូមិ

ស្រុក	ឃុំ	ឈ្មោះភូមិ	ចំនួនគ្រួសារសរុបក្នុង ភូមិ N _i	សំណាកតាមភូមិ មួយៗ n _i		សំណាកសរុប	ភាគរយ (%)
				សំណាកបុរស	សំណាកស្ត្រី		
បារាយណ៍	ត្នោតជុំ	ជើង	១៥៤	១៥	២០	៣៥	៥៥,៥៥
		ព្រែកក្រាល	១៤៥	១៦	១២	២៨	៤៤,៤៥
		សរុប	២៩៩	៣១	៣២	៦៣	១០០

ប្រភព៖ លទ្ធផលនៃការជ្រើសរើសសំណាក

៣.៣ វិធីសាស្ត្រប្រមូលទិន្នន័យ

ការប្រមូលទិន្នន័យ មានសារៈប្រយោជន៍ណាស់ សម្រាប់ធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំង និងវិភាគឲ្យបានល្អិតល្អន់ ក្នុងការឆ្លើយតបទៅនឹងគោលបំណងដែលបានក្រោងទុក។ ដោយការចុះប្រមូលទិន្នន័យក្នុងការសិក្សានេះ និងធ្វើឡើងតាមរយៈ ទិន្នន័យដែលមានស្រាប់ (Secondary data) និងទិន្នន័យចុះអង្កេត (Primary Data) ហើយធ្វើការសម្ភាសន៍ផ្ទាល់ជាមួយប្រជាពលរដ្ឋក្នុងតំបន់គោលដៅ ដែលបានជ្រើសរើសដោយប្រើបញ្ជីសំណួរ។

៣.៣.១ ទិន្នន័យមានស្រាប់ (Secondary Data)

ទិន្នន័យមានស្រាប់ គឺជាទិន្នន័យដែលបានមកពីឯកសារផ្សេងៗដែលគេបានចងក្រងរួច។ ហេតុនេះ ដើម្បី ប្រមូលបានទិន្នន័យប្រភេទនេះ ចាំបាច់ត្រូវធ្វើការស្រាវជ្រាវ និងសំយោគឯកសារពាក់ព័ន្ធនានាដែល ពាក់ព័ន្ធនៅនឹង ប្រធានបទដូចជា៖

- ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
- បណ្ណាល័យសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទកសិកម្ម
- មន្ទីរកសិកម្មខេត្តកំពង់ធំ
- របាយការណ៍ស្តីពីស្ថានភាព ភូមិ ឃុំ ដែលចុះសិក្សាស្រាវជ្រាវ
- សាសាស្ត្រក
- សាលាឃុំ
- ប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណេត
- អង្គការនានា

៣.៣.២ ទិន្នន័យបឋម (Primary Data)

ទិន្នន័យបឋម គឺជាទិន្នន័យ ដែលមានសារៈប្រយោជន៍បំផុតសម្រាប់គោលបំណងរួម ដែលអាចទទួលបានតាមរយៈការសម្ភាសន៍ជាមួយប្រជាពលរដ្ឋ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងតំបន់គោលដៅ។

ក. ការសម្ភាសន៍ដោយប្រើប្រាស់បញ្ជីសំណួរ

ដើម្បីទទួលបានទិន្នន័យ

បញ្ជីសំណួរត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ការសម្ភាសន៍ប្រជាជនក្នុងតំបន់សិក្សា។ ក្នុងនោះ ការសម្ភាសន៍ក្នុងក្រសួងនីមួយៗចាំបាច់ត្រូវមានវត្តមានស្រ្តីចូលរួម ដើម្បីអាចទទួលបានព័ត៌មាន និងទិន្នន័យដែលស្របទៅនឹងប្រធានបទដែលសិក្សាពី "តួនាទីយេនឌ័រក្នុងប្រព័ន្ធកសិកម្ម នៅឃុំត្នោតជុំ ស្រុកបារាយណ៍ ខេត្តកំពង់ធំ"។

ខ. ការពិភាក្សាជាក្រុម

ការពិភាក្សាជាក្រុមត្រូវធ្វើឡើងដោយមានការចូលរួមពីស្ត្រីប្រមាណជា ១០នាក់ ដែលមកពីភូមិទាំងពីរនៃសំណាក ដើម្បីពិភាក្សាពី ចំណុចខ្លាំង ចំណុចខ្សោយ ឱកាស និងកត្តារារាំងដែលស្ត្រីជួបប្រទះក្នុងការងារកសិកម្ម។

៣.៤ វិធីសាស្ត្រវិភាគទិន្នន័យ

ទិន្នន័យដែលបានមកពីការអង្កេត និងសម្ភាសន៍ជាមួយកសិករក្នុងតំបន់គោលដៅ នឹងត្រូវបានរៀបចំទិន្នន័យនេះទៅតាមប្រភេទ និងចំណាត់ថ្នាក់តារាង Spread Sheet រួចធ្វើការបញ្ចូលក្នុងកម្មវិធី Ms. Excel ហើយធ្វើការវិភាគទៅតាមចំណុចនីមួយៗ ដែលនឹងបង្ហាញជា មធ្យម ភាគរយ តារាង ក្រាហ្វិច ដ្យាក្រាម។ ដើម្បីធ្វើចំណាត់ថ្នាក់កសិករទៅតាមប្រព័ន្ធផលិតកម្មនីមួយៗ ការសិក្សាបានប្រើប្រាស់រូបមន្ត Concatenate រួច Sort សំណាកទាំងអស់ដើម្បីអោយក្រុមកសិករដែលអនុវត្តដូចគ្នារកចូលតាមក្រុមតែមួយ។ លើសពីនេះ ការសិក្សាបានប្រើប្រាស់ SPSS ដើម្បីវិភាគដោយប្រាស់ប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ចំនួនពីរគឺ Frequency និង Crosstab។ រួចបញ្ចូលក្នុងកម្មវិធី Ms. Word ដើម្បីបកស្រាយ តាមចំណុចនីមួយៗ និងចងក្រងជាសារណា។ ការវិភាគទិន្នន័យមានពីរបែបគឺ៖

៣.៤.១ ការវិភាគទិន្នន័យបែបគុណភាព
គឺជាទិន្នន័យ ដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីទស្សនៈយល់ឃើញ គំនិតរបស់អ្នកផ្តល់កិច្ចសម្ភាសន៍។
គ្រប់ទិន្នន័យទាំងអស់ដែលទទួលបាន ត្រូវគេយកមកធ្វើការសំយោគយកគំនិតរួម
ដើម្បីបង្ហាញដល់សាធារណជនឱ្យយល់ និងស្គាល់ពីស្ថានភាពពិតក្នុងតំបន់សិក្សា។
ទិន្នន័យទាំងអស់នេះទទួលបានតាមរយៈការវិភាគ SWOT ជាដើម។

៣.៤.២ ការវិភាគទិន្នន័យបែបបរិមាណ
គឺជាទិន្នន័យដែលទាក់ទងនឹងតួរលេខ ដូចជាកម្លាំងពលកម្មក្នុងគ្រួសារ កម្លាំងពលកម្មស្ត្រី
ចំណូលក្នុងកសិដ្ឋាន ចំណាយក្នុងកសិដ្ឋាន ប្រសិទ្ធិភាពសេដ្ឋកិច្ច។

ជំពូក ៤

លទ្ធផល និងការពិភាក្សា

ជំពូក ៤ លទ្ធផល និងការពិភាក្សា

៤១. ស្ថានភាពទូទៅនៃគំបន់សិក្សា

៤.១.១ ស្ថានភាពទូទៅ និងទីតាំងភូមិសាស្ត្រខេត្តកំពង់ធំ
ខេត្តកំពង់ធំ គឺជាខេត្តមួយដែលស្ថិតនៅចំផ្នែកឦសាននៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងមានចំងាយផ្លូវ ១៦៨ គីឡូម៉ែត្រពីទីក្រុងភ្នំពេញ តាមបណ្តោយផ្លូវជាតិលេខ៦។ ខេត្តនេះមានព្រំប្រទល់៖

- ខាងត្បូង ជាប់ខេត្តកំពង់ចាម និងខេត្តកំពង់ឆ្នាំង
- ខាងជើង ជាប់ខេត្តព្រះវិហារ ភាគឦសាន ជាប់ខេត្តស្ទឹងត្រែង និងភាគពាយ័ព្យ ជាប់ខេត្តសៀមរាប
- ខាងលិច ជាប់បឹងទន្លេសាប
- ខាងកើត ជាប់ខេត្តក្រចេះ។

ខេត្តកំពង់ធំជាខេត្តដែលមានផ្ទៃដីធំទី២នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាស្មើនឹង ១៣ ៨១៤ គីឡូម៉ែត្រការ៉េ ដែលមាន ៨ ស្រុក-ក្រុង, ៨១ ឃុំ-សង្កាត់ និង ៧៣៤ ភូមិ ដែលមានចំនួនប្រជាជនសរុប ៧៦៣.៩៤៣ នាក់ ស្រីចំនួន ៣៩១.៩៣០ នាក់។ ខេត្តកំពង់ធំ មានផ្ទៃដីកសិកម្មចំនួន ២៤៩.៣០០ ហិកតា ដែលក្នុងនោះផ្ទៃដីស្រូវវស្សាមានចំនួន ២១៣.៤២៦ហិកតា និងស្រូវប្រាំង ៤៣.៩៥៨ហិកតា។

ស្រូវទាំងពីររដូវនេះគេបានស្មានថា ស្រូវវស្សាមានចំនួន ៥២៩.២៩៦តោន ឯស្រូវប្រាំងមានចំនួន ១៩៣.៩៣២តោន (របាយការណ៍មន្ទីរកសិកម្ម ខេត្តកំពង់ធំ, ២០១៥)។

៤.១.២ ស្ថានភាពទូទៅស្រុកបារាយណ៍

ស្រុកបារាយណ៍ គឺជាស្រុកមួយក្នុងចំណោមស្រុក-ក្រុងទាំង៨ របស់ខេត្តកំពង់ធំ។ ហើយស្រុកនេះគឺជាស្រុកមួយដែលមានការរីកចម្រើនគួរសមបើប្រៀបធៀបទៅនឹងស្រុកនានា។ ការរីកចម្រើននេះបណ្តាលមកពីស្រុកនេះ ឆ្លងកាត់ដោយផ្លូវជាតិលេខ៦ ដែលជាផ្លូវភ្លៀរទេសចរណ៍ធ្វើដំណើរទៅកាន់ខេត្តសៀមរាប។ មួយវិញទៀត គឺស្រុកនេះមានស្ទឹងជីនិតហូរកាត់ ដែលស្ទឹងនេះអំណោយផលដល់ការធ្វើកសិកម្ម និងការនេសាទ។

ក្នុងស្រុកបារាយណ៍មានឃុំចំនួន១៨ឃុំ និងមានប្រជាជន ៤១.៦៤៦ គ្រួសារស្មើនឹង ២០១.០៥៩នាក់ ក្នុងនោះមានស្រ្តីចំនួន ១០៣.០៤០នាក់។ ប្រជាជនមានប្រមាណ ៧៦,៩ ភាគរយមានមុខរបរជាកសិករធ្វើស្រែចំការ ក្រៅពីនេះប្រកបរបរបន្ទាប់បន្សំផ្សេងទៀតដូចជាដាំដំណាំហូបផ្លែ ចិញ្ចឹមសត្វ ជាងចម្អាក់ ជាងឈើ និងលក់ដូរ បន្តិចបន្តួច។

ស្រុកបារាយណ៍មានព្រំប្រទល់ដូចខាងក្រោម៖

- ខាងត្បូង ទល់នឹង ស្រុកព្រៃឈរ ស្រុកជើងព្រៃ និងបាធាយ (ខេត្តកំពង់ចាម)
- ខាងជើង ទល់នឹង ស្រុកសន្តូក (ខេត្តកំពង់ធំ)
- ខាងលិច ទល់នឹង ស្រុកជលភិរិ និងស្រុកកំពង់លែង (ខេត្ត កំពង់ឆ្នាំង)
- ខាងកើត ទល់នឹង ស្រុកស្ទឹងត្រង់ និងស្រុកចម្ការលើ (ខេត្តកំពង់ចាម)

៤.១.៣ ស្ថានភាពទូទៅឃុំត្នោតជុំ

ក. ទីតាំងភូមិសាស្ត្រនៃឃុំត្នោតជុំ

ឃុំត្នោតជុំ គឺជាឃុំនៅភាគខាងជើងនៃទីរួមស្រុកបារាយណ៍ ដែលមានចំងាយ ១៨,៦គីឡូម៉ែត្រពីទីរួមស្រុកបារាយណ៍ ហើយមានចំងាយប្រហែល ៤០ គីឡូម៉ែត្រពីទីរួមខេត្ត។ ឃុំត្នោតជុំមានព្រំប្រទល់៖

- ខាងត្បូង ទល់នឹង ឃុំចុងដូង ស្រុកបារាយណ៍
- ខាងជើង ទល់នឹង ឃុំព្នៅ ឃុំតាំងក្រសាំង និងឃុំប្រាសាទ ស្រុកសន្តូក
- ខាងលិច ទល់នឹង ឃុំកំពង់ត្នា ស្រុកសន្តូក
- ខាងកើត ទល់នឹង ឃុំព្នៅ ស្រុកសន្តូក

ឃុំត្នោតជុំចែកចេញជា ១ ភូមិដែលមានប្រជាជនសរុប ៨.៩៥៥នាក់ ស្រី ៤.៥៥៨នាក់។

ខ. ស្ថានភាពឃុំត្នោតជុំនាពេលបច្ចុប្បន្នលើវិស័យកសិកម្ម

ឃុំនេះមានផ្ទៃដីកសិកម្មសរុបឆ្នាំ ២០១៤ គឺ ៣.៧៦៥ ហិកតា ដោយផ្ទៃដីស្រែប្រាំងសរុប ២៧០ ហិកតា ផ្ទៃដីស្រែប្រាំងដាំដុះជាក់ស្តែងមាន ២៧០ ហិកតា ផ្ទៃដីស្រែវស្សាសរុប ៣.៤៩៥ ហិកតា ផ្ទៃដីស្រែវស្សាដាំដុះជាក់ ស្តែងមាន ២.៩៣២ ហិកតា។ ស្រូវប្រាំងទទួលបានទិន្នផលជាមធ្យម ៤ តោនក្នុងមួយហិកតា និងស្រូវវស្សាទទួលបានទិន្នផលជាមធ្យម ២ តោនក្នុងមួយហិកតា។ ជាក់ស្តែង យើងឃើញថាទិន្នផលស្រូវប្រាំងខ្ពស់ជាងទិន្នផល ស្រូវវស្សា ប៉ុន្តែផ្ទៃដីដាំដុះស្រូវប្រាំងបែរជាមានចំនួនតិចជាងស្រូវវស្សាទៅវិញ។ មូលហេតុ គឺបណ្តាលមកពីប្រព័ន្ធស្រោចស្រពក្នុងឃុំនៅរដូវប្រាំងមិនទាន់គ្រប់គ្រាន់នៅឡើយទេ។ ដីស្រែដែលទទួលបានពីប្រព័ន្ធស្រោចស្រព មានចំនួនត្រឹមតែ ៦០ ហិកតាប៉ុណ្ណោះ ដែលស្មើនឹង ១,៦ ភាគរយនៃផ្ទៃដីស្រែសរុប។ ហេតុនេះហើយ ប្រជាជនក្នុងឃុំ ភាគច្រើនអាចធ្វើស្រែបានតែម្តងប៉ុណ្ណោះក្នុងមួយឆ្នាំ គឺប្រភេទពូជស្រូវប្រពៃណី ដោយពឹងផ្អែកលើទឹកភ្លៀង។

បច្ចុប្បន្ននេះ ដោយទិន្នផលស្រូវទាប កសិករមួយចំនួនបានទុកស្រែភាគអោយនៅទំនេរចោល ជាពិសេសស្រែក្រោមដែលស្ថិតនៅឆ្ងាយពីភូមិ។ ដីស្រែដែលទំនេរនោះ សព្វថ្ងៃត្រូវបានគេយកធ្វើជាដីសម្រាប់ឃ្នាលសត្វ

ពាហនៈនានា ដូចជាគោក្របី ជាដើម។ ផ្ទុយទៅវិញ កសិករបានបង្កើនផលិតភាពដីធ្លី ដោយការដាំដុះដំណាំដំឡូងមីនៅលើដីស្រែលើ ដែលនៅជិតភូមិ។ ចំណែក ការធ្វើកសិកម្ម មានលក្ខណៈទំនើបកម្មជាមុន ដោយយើងសង្កេតមានការប្រើប្រាស់គ្រឿងយន្ត ដូចជា គ្រាក់ទំរី គោយន្ត ម៉ាស៊ីនបោក ម៉ាស៊ីនច្រូក ម៉ាស៊ីនកិនស្រូវ ម៉ាស៊ីនកាប់ដំឡូង ជំនួសកម្លាំងគោក្របី និងកម្លាំងមនុស្ស។ ទិន្នន័យនៅក្នុងឯកសារព័ត៌មាន ស្តីពីស្ថានភាពយុំ ភ្នំក្រវាត់ ឆ្នាំ២០១៥ បានអោយដឹងថា ក្នុងយុំ មានគ្រាក់ទំរីសម្រាប់ដាំដំឡូង ៩គ្រឿង គោយន្តសម្រាប់ដាំដំឡូង ១៨៩ គ្រឿង ម៉ាស៊ីនច្រូកស្រូវចំនួន ២ គ្រឿង និងម៉ាស៊ីនសម្រាប់បោកស្រូវចំនួន ៣៦ គ្រឿង (សាលាយុំ, ២០១៥)។

ក. មុខរបរប្រជាជន

ក្នុងចំណោមប្រជាជនសរុប ប្រជាជនដែលប្រកបមុខរបរធ្វើកសិកម្មមានចំនួន ៨១,៣ ភាគរយ និងប្រជាជនដែលប្រកបមុខរបរចំបងក្រៅពីវិស័យកសិកម្ម មានចំនួន ១៨,៧ ភាគរយ។ ប្រជាជនមានមុខរបរចំបង គឺលើ វិស័យកសិកម្មមានដូចជា ធ្វើស្រែ ដាំដំណាំរយៈពេលវែង ចិញ្ចឹមសត្វ និងនេសាទ។ ក្រៅពីនេះ នៅមានមុខរបរផ្សេងទៀត ដូចជា អាជីវកម្ម ជាងផ្ទះ ជាងកាត់ដេរ ឡើងភ្នែក ដេរកន្ទេលរំចេក ដេរស្លឹកភ្នែក ក្រងអង្រែង និងលក់កម្លាំងពលកម្មជាដើម។ តាមរយៈទិន្នន័យពីថ្នាក់យុំ ឆ្នាំ ២០១៥ អ្នកប្រកបមុខរបរសិប្បកម្ម និងអាជីវកម្មដោយគ្រឿងយន្តមាន ម៉ាស៊ីនកិនស្រូវខ្នាតមធ្យមនិងធំ ចំនួន ១០ កន្លែង កន្លែងជួសជុលកង់ម៉ូតូចំនួន ២ កន្លែង។ ចំណែក អ្នកប្រកបមុខរបរផ្តល់សេវាកម្ម មាន អ្នកលក់គ្រឿងបរិកោស និងទំនិញប្រើប្រាស់ ៥ កន្លែង អ្នកលក់ខោអាវស្បែកជើង និងគ្រឿងក្រអូប ២ កន្លែង អ្នកលក់គ្រឿងអលង្ការ ២ កន្លែង អ្នកផ្តល់សេវាកម្មខ្នាតតូចដូចជា ជាងកាត់សក់ ១ កន្លែង និងអ្នកធ្វើអាជីវកម្មខ្នាតតូចដូចជា លក់បាយ កុយទាវ ២ កន្លែង (សាលាយុំ, ២០១៥)។

ឃ. ចំណាកស្រុក

ចំណាកស្រុក មានច្រើនប្រភេទណាស់ ហើយគោលបំណងនៃការចំណាកស្រុករបស់បុគ្គលម្នាក់ៗគឺខុសគ្នា។ ប្រជាជនក្នុងយុំភ្នំក្រវាត់ច្រើន ធ្វើចំណាកស្រុកដើម្បីស្វែងរកការងារធ្វើ។ ចំណាកស្រុកទៅភ្នំពេញគឺជាប្រភេទចំណាកស្រុកពិសេសបទទៅទីក្រុង (Rural-urban migration) ដោយ យុវជនច្រើនទៅធ្វើជាកម្មករសំណង់ និង យុវនារីច្រើនទៅធ្វើជាកម្មការនិរោងចក្រ។ យុវជន ធ្វើចំណាកស្រុកភាគច្រើនជាចំណាកស្រុកតាមរដូវកាល (ក្រោយពីរួចដៃពីការធ្វើស្រែចម្ការ) ដើម្បីរកប្រាក់ចំណូលបន្ថែមជួយគ្រួសារ។ ចំណែក យុវនារី គឺនៅធ្វើការនៅភ្នំពេញជាប់ពេញមួយឆ្នាំ ដោយគ្រាន់តែធ្វើប្រាក់ប្រចាំខែមកផ្គត់ផ្គង់គ្រួសារ ហើយ ៤ ទៅ ៥ ខែ ទើបមកលេងផ្ទះម្តង ។ ក្រៅពី ចំណាកស្រុកទៅកាន់រាជធានីភ្នំពេញ ក៏មានការចំណាកស្រុកទៅខេត្តនានាដែរ ដូចជា ខេត្តកំពង់ចាម ខេត្តសៀមរាប និងទៅទីរួមខេត្តកំពង់ធ្លាល់ ក្នុងគោលបំណងស្វែងរកការងារដូចគ្នា។ យ៉ាងណាមិញ ក៏មានការធ្វើចំណាកស្រុកក្នុងតំបន់ (Internal migration) ផងដែរ ពិព្រោះនៅក្នុងយុំ ពុំសូវមានសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចច្រើនសម្រាប់អោយប្រជាជនប្រកបរបរចិញ្ចឹមជីវិត។ ប្រជាជនមួយចំនួនធំ បានធ្វើបន្ទាត់ទិសប្រចាំថ្ងៃ (Daily Commuters) ទៅយុំ ឬស្រុកដែលនៅជិតៗ ដើម្បីស្វែងរកការងារធ្វើ និងគ្រលបមកផ្ទះវិញជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ នៅក្នុងយុំ ស្ត្រីមួយចំនួន ដឹកគ្រឿង បន្លែ សត្វ ឬនំ បង្កើននានា តាមម៉ូតូ ឬកង់ ដើម្បីទៅលក់នៅយុំ និងស្រុកដទៃទៀត។ ចំណែកបុរស ស្វែងរក

តារាងទី ៤.១ តារាងចំនួនជនចំណាកស្រុកយុំភ្នំក្រវាត់

ល.រ	ភូមិ	ក្នុងប្រទេស	ក្រៅប្រទេស	សរុប
១	ភ្នំក្រវាត់ទី១	៣៨	១១	៤៩
២	ភ្នំក្រវាត់ទី២	១៧	៣០	៤៧
៣	ភ្នំក្រវាត់ទី៣	៣០	១៨	៤៨
៤	ភ្នំក្រវាត់ទី៤	១៤	០	១៤
៥	ញ៉ៅ	១៤២	១៨	១៦០

៦	ព្រែកក្រោល	-	-	-
៧	បន្ទាយចាស់	១៣៥	២៦	១៦១
៨	ថ្មី	១០៩	១៩	១២៨
៩	កងមាស	២៥៨	៤	២៦២
១០	សរុប	៧៤៣	១២៦	៨៦៩

ប្រភព៖ ទិន្នន័យស្ថានភាពឃុំឆ្នាំ២០១៥

ការងារសំណង់ធ្វើ ភាគច្រើននៅឯកំពង់ថ្ម។ ដោយឃុំភ្នំក្រវាញស្ថិតនៅជិតរមនីយដ្ឋាន បឹងសម្រឹក (ឃុំចុងដូង) ប្រជាជនមួយចំនួន អាចទទួលបានការងារធ្វើជា អ្នកអនាម័យ អ្នកថែស្តុន អ្នកលក់សំបុត្រចូលលេងកម្សាន្ត និងកម្មករសំណង់ ហើយអាចត្រលប់មកផ្ទះវិញរៀងរាល់ល្ងាច។ ក្រៅពីការធ្វើចំណាកស្រុកក្នុងប្រទេសក៏មានការធ្វើចំណាកស្រុកទៅក្រៅប្រទេសផងដែរ មានដូចជា ប្រទេសថៃ ប្រទេសកូរ៉េ ជាដើម។ តារាងខាងលើ ជាតួលេខបង្ហាញពីចំនួនជនចំណាកស្រុកនៅក្នុងប្រទេស និងក្រៅប្រទេសរបស់ឃុំភ្នំក្រវាញ។

ង. ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសង្គមក្នុងឃុំភ្នំក្រវាញ

នៅក្នុងឃុំ មានផ្លូវសរុប ២១.៣០០ ម៉ែត្រ ក្នុងនោះ ផ្លូវក្នុងឃុំក្រាលដោយគ្រួសសក្រហម មានប្រវែងសរុប ១២.០០០ ម៉ែត្រ និងផ្លូវស្រុកឆ្លងកាត់ឃុំ មានប្រវែង ៩.៣០០ ម៉ែត្រ។

ប្រភេទសាសនារៀននៅក្នុងខេត្តមានចំនួន ៧ កន្លែងដូចជា៖

- មគេយ្យសហគមន៍ចំនួន ១ កន្លែងត្រូវជា ៥ ថ្នាក់
- មគេយ្យរដ្ឋចំនួន ១ កន្លែងត្រូវជា ៤ បន្ទប់
- បឋមសិក្សារដ្ឋចំនួន ៤ កន្លែងត្រូវជា ២៧ បន្ទប់
- អនុវិទ្យាល័យរដ្ឋចំនួន ១ ត្រូវជា ៤ បន្ទប់

ចំនួនគ្រូដែលបង្រៀនផ្ទាល់នៅតាមសាលារៀនខាងលើនេះ ដោយមិនរាប់បញ្ចូលចំនួនបុគ្គលិកធ្វើការងារក្នុងការិយាល័យមាន៖

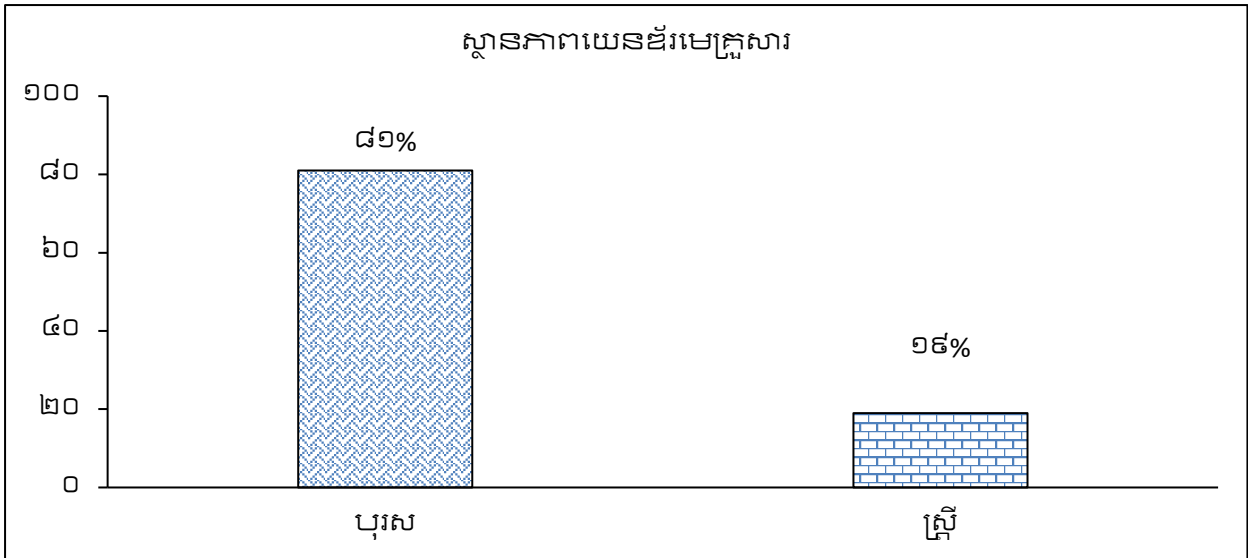
- ចំនួនគ្រូបង្រៀនផ្ទាល់នៅមគេយ្យសហគមន៍ ៥ នាក់
- ចំនួនគ្រូបង្រៀនផ្ទាល់នៅមគេយ្យរដ្ឋ ៤ នាក់
- ចំនួនគ្រូបង្រៀនផ្ទាល់នៅបឋមសិក្សារដ្ឋ ២២ នាក់
- ចំនួនគ្រូបង្រៀនផ្ទាល់នៅអនុវិទ្យាល័យរដ្ឋ ១០ នាក់

ប្រភព៖ ទិន្នន័យស្ថានភាពឃុំឆ្នាំ២០១៥

៤.១.៤ ស្ថានភាពទូទៅរបស់កសិករ

ក. ស្ថានភាពយេនឌ័ររបស់មេគ្រួសារ

ស្ថានភាពយេនឌ័ររបស់មេគ្រួសារពិតជាមានសារៈសំខាន់ក្នុងការរកប្រាក់ចំណូល និងបង្កើនប្រាក់ចំណូល ក្នុងគ្រួសារ។ តាមការសិក្សាបានបង្ហាញថា មានស្ត្រីដែលជាមេគ្រួសារចំនួន ១២ គ្រួសារ ស្មើនឹង ១៩ ភាគរយ ហើយមានបុរសជាមេគ្រួសារចំនួន ៥១គ្រួសារ ស្មើនឹង ៨១ ភាគរយ ។ បើតាមតួលេខ យើងសង្កេតឃើញថា មេគ្រួសារដែលជាស្ត្រីមានចំនួនតិចជាង មេគ្រួសារដែលជាបុរស។ នេះបង្ហាញថា បុរសនូវតែមានសមត្ថភាព អំណាចជាអ្នកគ្រប់គ្រងបែងចែកធនធាន ធ្វើការសម្រេចចិត្តនានា និងមានទំនួលខុសត្រូវខ្ពស់ចំពោះគ្រួសារច្រើនជាងស្ត្រី។

ដ្យាក្រាមទី ៤.១ : ភាគរយនៃស្ថានភាពយេនឌ័រ របស់មេគ្រួសារ

ខ. ស្ថានភាពគ្រួសាររបស់មេគ្រួសារ

ការសិក្សានេះមានគោលបំណងចង់ដឹង ពីកម្លាំងពលកម្ម ក៏ដូចជា ការគ្រប់គ្រងការងារអាជីវកម្ម កសិកម្ម និងមុខរបរផ្សេងៗទៀត។ ក្នុងនោះយើងសង្កេតឃើញថា ស្ត្រីនៅតែជាកម្លាំងយ៉ាងសំខាន់នៅក្នុងគ្រួសារដែលមិនអាចខ្វះបានហើយចំពោះមេគ្រួសារដែលមានកេរ្តិ៍ជាស្ត្រីគឺជាអ្នករកប្រាក់ចំណូលផង និងគ្រប់គ្រងគ្រួសារផង។ ជាក់ស្តែង មេគ្រួសារដែលជាស្ត្រីទាំង ១២ គ្រួសារនោះ សុទ្ធតែមានស្ថានភាពគ្រួសារជាស្ត្រីមេម៉ាយ។ នេះបង្ហាញថា ស្ត្រីដែលជាមេគ្រួសារ ត្រូវមានទំនួលខុសត្រូវខ្ពស់ក្នុងគ្រួសារ ដោយគាត់ត្រូវមានតួនាទីច្រើន ជាអ្នករកប្រាក់ផ្គត់ផ្គង់គ្រួសារផង និងជាមើលថែក្នុងគ្រួសារផង។

តារាងទី ៤.២: ស្ថានភាពមេគ្រួសារក្នុងតំបន់សិក្សា

ល.រ	ស្ថានភាពរបស់មេគ្រួសារ	បុរស		ស្ត្រី	
		ចំនួន(នាក់)	ភាគរយ	ចំនួន(នាក់)	ភាគរយ
១	នៅលីវ	-	-	-	-
២	រៀបការ	៥១	៨១	-	-
៣	លែងលះ	-	-	-	-
៤	មេម៉ាយ/ពោះម៉ាយ	-	-	១២	១៩
៥	សរុប	៥១	៨១	១២	១៩

ប្រភព: ទិន្នន័យអង្កេត

គ. កម្រិតវប្បធម៌របស់មេគ្រួសារ

តាមរយៈតារាងទី ៤.៣ បង្ហាញថា មេគ្រួសារដែលជាបុរស មានកម្រិតវប្បធម៌ខ្ពស់បំផុតត្រឹមថ្នាក់ វិទ្យាល័យ។ ចំណែក មេគ្រួសារដែលជាស្ត្រីវិញ មានកម្រិតវប្បធម៌ខ្ពស់បំផុតត្រឹមតែថ្នាក់បឋមសិក្សាប៉ុណ្ណោះ។ ភាគច្រើនស្ត្រីមិនបានចូលរៀន ក៏មាន ៧នាក់ នៃ១២នាក់ និង ៥នាក់ទៀត រៀនបានត្រឹមថ្នាក់បឋម។ បើទោះបីជា មេគ្រួសារដែលជាបុរស មានការអប់រំខ្ពស់ជាងស្ត្រីក៏ពិតមែន តែមានមេគ្រួសារបុរសតែ ៨ នាក់ស្មើនឹង ១២,៧ ភាគរយប៉ុណ្ណោះដែលរៀនបានថ្នាក់អនុវិទ្យាល័យ និង ៥ នាក់ ស្មើនឹង ៧,៩ ភាគរយប៉ុណ្ណោះដែលរៀនបានត្រឹមថ្នាក់ វិទ្យាល័យ។ មេគ្រួសារបុរសដែលរៀនបានត្រឹមថ្នាក់បឋមសិក្សាមានរហូតដល់ទៅ ៤៩,២ ភាគរយ។ មូលហេតុដែលបណ្តាលអោយមេគ្រួសារទទួលបានការអប់រំ ពិព្រោះនៅក្នុងឃុំពុំមានសាលារៀនគ្រប់គ្រាន់

ដូចបានបង្ហាញក្នុងតារាងទី ៤.១ ក្នុងតំបន់មានត្រីមជ្ឈកម្មអនុវិទ្យាល័យប៉ុណ្ណោះ។ បើសិស្សានុសិស្ស ចង់បន្តទៅថ្នាក់វិទ្យាល័យ ត្រូវទៅបន្ត នៅតាំងក្រសាំងដែលស្ថិតនៅឆ្ងាយពីភូមិ។ វាជាឧបសគ្គមួយ ក្នុងការបន្តការសិក្សា ជាពិសេសស្ត្រី ដោយក្លាយប៉ះពាល់ដល់សុវត្ថិភាពផ្ទាល់ខ្លួន។ ម៉្យាងវិញទៀត ក៏ជាកត្តាវង្វេងមិនអោយស្ត្រីបន្តការសិក្សាបានខ្ពស់។

ដូចដែលបានលើកឡើងពីមុននិយាយថា ក្មេងស្រីអោយរៀនច្រើនខ្លាចចេះសរសេរសំបុត្រស្នេហា ឬ ស្រីបង្វិលចង្កានមិនដុំ។ កត្តាមួយផ្សេងទៀត គឺដោយសារកម្រិតជីវភាពក្រីក្រ ធ្វើអោយទាំងកុមារា កុមារី បោះបង់ចោលការសិក្សាទាំងកណ្តាលទី ដើម្បីជួយការងារក្នុងកសិដ្ឋាន ឬរកការងារផ្សេងទៀតធ្វើ។ ប៉ុន្តែ បើសិនមានជម្រើសរវាងកូនប្រុស និងកូនស្រី ឪពុកម្តាយច្រើនទុកឱកាសអោយកូនប្រុសជាជាងកូនស្រី។ ទាំងអស់នេះ ជាកត្តាខាងក្រៅ។ យ៉ាងណាមិញ មានកត្តាខាងក្នុងមួយចំនួនដែរ ដែលបណ្តាលអោយកុមារបោះបង់ចោលការសិក្សា ដោយកុមារខ្លួនឯង មិនចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការរៀនសូត្រ ចង់រកការងារធ្វើ ឬទៅហ្វាលក្របីដោយសារមានគ្នាច្រើន។

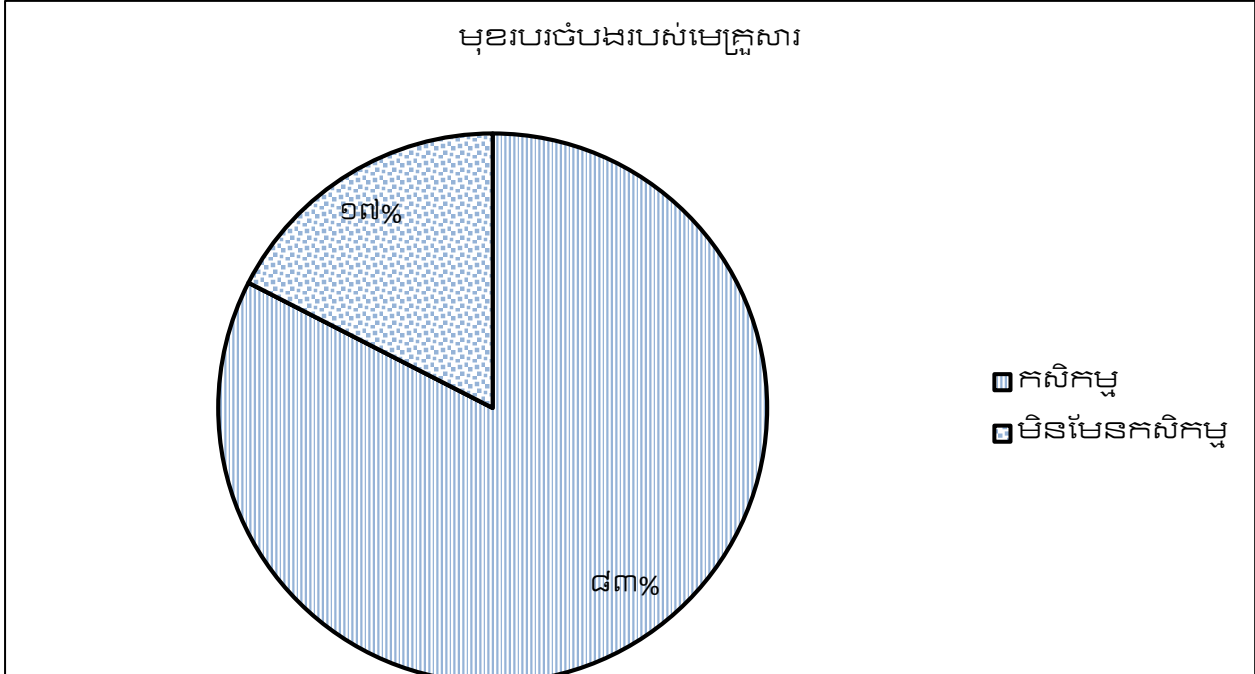
តារាងទី ៤.៣៖ កម្រិតវប្បធម៌មេត្រូសារក្នុងតំបន់សិក្សា

ភេទរបស់ មេត្រូសារ	កម្រិតវប្បធម៌របស់មេត្រូសារ									
	មិនចេះអក្សរ		បឋមសិក្សា		អនុវិទ្យាល័យ		វិទ្យាល័យ		សរុប	
	ចំនួន	ភាគរយ	ចំនួន	ភាគរយ	ចំនួន	ភាគរយ	ចំនួន	ភាគរយ	ចំនួន	ភាគរយ
បុរស	៧	១១.១	៣១	៤៩.២	៨	១២.៧	៥	៧.៩	៥១	៨១
ស្ត្រី	៧	១១.១	៥	៧.៩	០	០	០	០	១២	១៩
សរុប	១៤	២២.២	៣៦	៥៧.១	៨	១២.៧	៥	៧.៩	៦៣	១០០

ប្រភព៖ ទិន្នន័យវិភាគ

ឃ. មុខរបរចំបង បន្ទាប់បន្សំរបស់មេត្រូសារ

មុខរបររបស់ប្រជាជន ត្រូវបានគេបែងចែកជា ៣ ប្រភេទមានដូចជា ការងារកសិកម្ម ការងារក្រៅកសិកម្ម និងការងារមិនមែនកសិកម្ម។ ការងារកសិកម្ម ជាការងារដែលបង្កបង្កើនផលកសិកម្មនៅក្នុងកសិដ្ឋានរួមមានដូចជាការដាំដំណាំស្រូវ ដំណាំចម្ការ បន្លែ ការចិញ្ចឹមសត្វ ការចិញ្ចឹមត្រី។ នៅក្នុងតំបន់សិក្សា មេត្រូសារដែលប្រកបការងារកសិកម្មមានប្រមាណជា ៨៣ ភាគរយ។ ចំណែក ការងារក្រៅកសិកម្ម មានដូចជាអ្នកស៊ីឈ្នួលក្នុងកសិកម្ម នេសាទ ឡើងភ្នែក ដែលកសិករមិនមានដីសម្រាប់បង្កើនផល ប៉ុន្តែធ្វើការងារដែលគាំទ្រដល់ការផលិត កសិផល។ នៅក្នុងតំបន់សិក្សា មិនមានមេត្រូសារណាដែលពឹងផ្អែកលើមុខរបរក្រៅកសិកម្មជាចំបងនោះទេ យ៉ាងណាមិញ ពិរុញ្ចោះកសិករសុទ្ធតែមានដីបង្កើនផលទោះតិចតួចច្រើនក្តី។ កសិករដែលមានជីវភាពខ្សោយ បានប្រកបការងារក្រៅកសិកម្មជាការងារបន្ទាប់បន្សំ ដើម្បីរកប្រាក់ចំណូលបន្ថែមជួយគ្រួសារ។ ការងារមិនមែនកសិកម្ម ជាការងារដែលមិនពាក់ព័ន្ធនឹងកសិកម្ម មានដូចជា អាជីវករ កម្មករសំណង់ មន្ត្រីរាជការ ជាងធ្វើផ្ទះ។ ជាក់ស្តែង មេត្រូសារដែលមានមុខរបរចំបងមិនមែនកសិកម្ម មានប្រមាណតែ ១៧ ភាគរយប៉ុណ្ណោះ។

ដ្យាក្រាមទី ៤.២ ប្រភេទមុខរបរបច្ចេកទេសរបស់មេគ្រួសារ

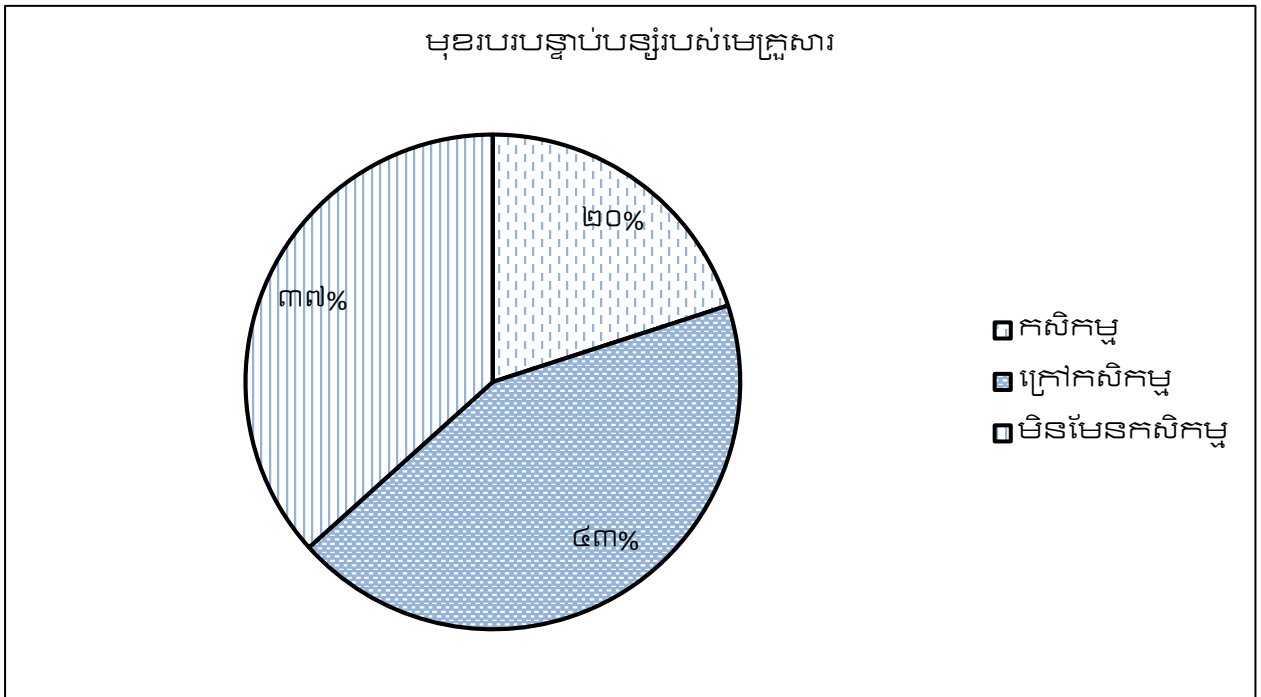
តារាងទី ៤.៤ ប្រភេទមុខរបរបច្ចេកទេសរបស់មេគ្រួសារ

ប្រភេទមុខរបរ		ចំនួន	ភាគរយ
ការងារកសិកម្ម	កសិករ	៥២	៨២,៥
ការងារមិនមែនកសិកម្ម	អ្នកថែស្តុន	១	១,៦
	អ្នកក្បាញកន្ទេរ, ស្លឹក, អង្រឹង	៣	៤,៨
	កម្មករសំណង់	២	៣,២
	ជាងផ្ទះ	១	១,៦
	មន្ត្រីរាជការ	១	១,៦
	អាជីវករ	១	១,៦
	មេផ្ទះ	២	៣,២
សរុប		៦៣	១០០

ប្រភព៖ទិន្នន័យវិភាគ

ង.មុខរបរបន្ទាប់បន្សំរបស់មេគ្រួសារ

ក្រៅពីមុខរបរបច្ចេកទេស មេគ្រួសារត្រូវមានមុខរបរបន្ទាប់បន្សំផ្សេងទៀត ដើម្បីផ្គត់ផ្គង់ជីវភាពគ្រួសារ។ នៅក្នុងតំបន់សិក្សា បើទោះបីជាគាត់មានមុខរបរបច្ចេកទេសការងារមិនមែនកសិកម្មក្តី នៅរដូវធ្វើស្រែគាត់តែងឆ្លាតពេលមកធ្វើស្រែជាការងារបន្ទាប់បន្សំ។ ចំណែក មេគ្រួសារដែលមានការងារកសិកម្ម ក៏ដូចគ្នា គាត់តែងរកការងារក្រៅកសិកម្ម និងមិនមែនកសិកម្មមកធ្វើបន្ថែម ដើម្បីផ្គត់ផ្គង់ជីវភាពគ្រួសារ។ អ្នកខ្លះ នៅរដូវធ្វើស្រែ គាត់នឹងរកការងារផ្សេងៗទៀត ដើម្បីយកកម្រៃ ដល់រដូវប្រមូលផលដទៃទៀត គាត់ទៅស៊ីឈ្នួលដកដំឡូង និងកាប់ដំឡូង។ ជាពិសេស ដោយតំបន់សិក្សា នៅជិតដងស្ទឹងជីនិកស្ទឹងជីនិក និងសម្បូរដោយបឹងប្តី កសិករអាចនេសាទ ដើម្បីទុកបរិភោគខ្លួនឯងខ្លះ និងលក់ដូរបានខ្លះ។ ក្រៅពីនេះ ប្រជាជនខ្លះប្រកបរបរមិនមែនកសិកម្ម ដូចជា ជាងសាងសង់ផ្ទះ អ្នកលក់ដូរ និងកម្មករសំណង់ជាដើម។

ការងារកសិកម្ម	កសិករ	៦	២០
ការងារក្រៅកសិកម្ម	អ្នកស៊ីឈ្នួលភ្នំ	២	៦,៧
	អ្នកស៊ីឈ្នួលក្នុងកសិកម្ម	១	៣,៣
	អ្នកគង្វាលគោ-ក្របី	២	៦,៧
	អ្នកនេសាទ	៧	២៣,៣
ការងារមិនមែនកសិកម្ម	ជាងផ្ទះ	៥	១៦,៧
	កម្មករសំណង់	៧	២៣,៣
	សរុប	៣០	១០០

ប្រភព៖ទិន្នន័យវិភាគ

៤.២ ការបែងចែកប្រភេទការងាររវាងបុរស និងស្ត្រីក្នុងផលិតកម្មកសិកម្មនីមួយៗ

៤.២.១ ដំណាំស្រូវវស្សា

ដំណាំស្រូវវស្សា ជាដំណាំប្រពៃណីរបស់ប្រជាជនខ្មែរ ។ ដំណាំស្រូវវស្សានេះ ពឹងផ្អែកទាំងស្រុងលើទឹកភ្លៀង។ ដោយសារតែប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រនៅក្នុងតំបន់សិក្សាមិនទាន់មានគ្រប់គ្រាន់នៅឡើយ ដូច្នោះហេតុនាឱ្យដំណាំស្រូវវស្សា ត្រូវបានកសិករជាច្រើននៅតែបន្តដាំរហូតដល់ពេលបច្ចុប្បន្ន។ ដំណាំស្រូវវស្សា គឺសមស្របនឹងលក្ខខណ្ឌប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីរបស់តំបន់សិក្សា ដោយតំបន់នេះស្ថិតក្នុងប្រព័ន្ធបឹងទន្លេសាប ដែលលិចទឹកជំនន់បឹងទន្លេសាបជារៀងរាល់ឆ្នាំ។ ស្រូវវស្សាដែលដាំដុះក្នុងតំបន់សិក្សា មានពីរប្រភេទដូចជា៖

- ស្រូវវារ ឬស្រូវឡើងទឹក ជាប្រភេទស្រូវវស្សា ដែលអាចធន់នឹងជំនន់បឹងទន្លេសាបបាន ព្រោះវាមានលទ្ធភាពលូតលាស់បានក្នុងជម្រៅទឹកជ្រៅបាន ៣ ទៅ ៥ ម៉ែត្រតាមប្រភេទពូជ។ ក្នុងតំបន់សិក្សាពូជដែលគេនិយមយកមកប្រើប្រាស់មានដូចជា ផ្កាព្រលិត បង្កក អង្ការ និងនាងស្នួន។ ស្រូវវារ ជាប្រភេទស្រូវធ្ងន់ ប្រើរយៈពេលពី ៦ ទៅ ៧ ខែទម្រាំទទួលបានផល។ កសិករចាប់ផ្តើម ភ្ជួរនិងព្រួសពូជស្រូវនៅកំឡុងខែ ៥ ទៅខែ ៦ ដោយរង់ចាំទឹកភ្លៀង។ បច្ចុប្បន្ន ការភ្ជួររាស់គេមិនប្រើគោក្របីដូចពីមុនទៀតនោះទេ កសិករភាគច្រើន ភ្ជួរគោយន្តដោយខ្លួនឯងរហូតដល់អ្នកខ្លះមានលទ្ធភាពជួលត្រាក់ទ័រសម្រាប់ភ្ជួរ។ ការងារភ្ជួររាស់ ជាទូទៅជាការងាររបស់បុរស។ ចំណែកការព្រោះ

ស្រូវវិញ ភាគច្រើនមានតែបុរសទេដែលចេះព្រួស ប៉ុន្តែ ស្ត្រី ជាអ្នកជួយជញ្ជូនពូជស្រូវ និងទូលស្រូវពេលព្រោះ។ ស្រូវវារ មិនប្រើប្រាស់ដី និងថ្នាំគីមីច្រើននោះទេ គឺគេប្រើដីលាមកគោសម្រាប់ទ្រាប់បាតមុនពេលព្រោះតែម្តងប៉ុណ្ណោះ ហើយមានកសិករខ្លះមិនប្រើសោះតែម្តង។ ចំណែក ថ្នាំគីមីវិញ

គេប្រើសម្រាប់សម្លាប់ស្មៅក្នុងករណីមានស្មៅដុះក្រាស់ក្នុងព្រៃ បើមានស្មៅតិចតួចគេដកដោយដៃប៉ុណ្ណោះ។ ការងារបាចដី និងបាញ់ថ្នាំស្មៅ ជាការងារបុរស ស្ត្រីកម្រធ្វើណាស់ ប៉ុន្តែស្ត្រីភាគច្រើនគឺទៅជួយជញ្ជូនដី និងដងទឹកសម្រាប់លាយថ្នាំស្មៅ។ ប៉ុន្តែបើត្រូវបាចស្មៅដោយដៃ បុរស និងស្ត្រីចូលរួមធ្វើដូចគ្នា។ លុះដល់ពេលប្រមូលផល គេនិយមជួលម៉ាស៊ីនច្រូតសម្រាប់ច្រូត។ យ៉ាងណា មិញ នៅមានកសិករខ្លះនៅច្រូតដោយដៃ ដោយសារភាគខ្លះខាតដើមទុនមិនអាចជួលម៉ាស៊ីនច្រូតបាន និងកសិករដែល មានដីតូចៗ។ ការងារប្រមូលផល ស្ត្រីនិងបុរសចូលរួមធ្វើជាមួយគ្នា តែភាគច្រើនគឺស្ត្រីជាអ្នកច្រូត។ បើប្រើម៉ាស៊ីនច្រូត វិញ កសិករត្រូវទៅកាន់ការ៉ុងច្រក និងដឹកជញ្ជូនមកផ្ទះវិញ។ ទិន្នផលស្រូវវារទាបជាងស្រូវដទៃ ព្រោះវាជាដំណាំយថាផល ប្រសិនបើមានទឹកគ្រប់គ្រាន់នោះវាទទួលបានទិន្នផលខ្ពស់ ប៉ុន្តែបើជំនន់ខ្លាំងពេក ឬរាំងស្ងួត នោះផលនឹងធ្លាក់ចុះខ្លាំង។ ជាក់ស្តែង នៅក្នុងឆ្នាំ២០១៥ ស្រូវវារទទួលបានទិន្នផលជាមធ្យមត្រឹមតែ ១,១១ តោនប៉ុណ្ណោះ ដោយសារតែឆ្នាំនោះគ្មានទឹកភ្លៀងគ្រប់គ្រាន់ ធ្វើអោយស្រូវស្តុកមួយអស់ចំនួន។ យោងតាមដ្យាក្រាមទី ៤.៤ ស្ត្រីចូលរួមក្នុងការដាំដុះស្រូវវារជាមធ្យម ៤៧,៣៦ ភាគរយ ហើយការចូលរួមរបស់បុរសវិញជាមធ្យម ៥២,៦៤ ភាគរយ។

- ស្រូវវស្សា (ស្រូវធ្ងន់ និងស្រូវកណ្តាល) ជាប្រភេទស្រូវវស្សាដែលពឹងផ្អែកលើទឹកភ្លៀង។

កសិករច្រើនធ្វើស្រូវនេះនៅស្រែលើ។ ស្រូវធ្ងន់មានច្រើនពូជដូចជា ផ្កាខ្ចី លាក់សន្លឹក ខា១១ រាំងជ័យ។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងតំបន់សិក្សា កសិករនិយមដាំស្រូវ រាំងជ័យ។ ស្រូវធ្ងន់ប្រើរយៈពេលត្រឹមតែ ៦ ខែប៉ុណ្ណោះគឺលឿនជាងស្រូវវារ ១ ខែ។ ដូច្នោះ ក្រោយពីប្រមូលផល ស្រូវធ្ងន់ កសិករអាចប្រមូលផលស្រូវវារបន្តបាន។ ចំណែក ស្រូវវស្សាកណ្តាល មានលក្ខណៈប្រហាក់ប្រហែលដូចគ្នានឹងស្រូវធ្ងន់ដែលប៉ុន្តែវាមានអាយុកាលខ្លីជាងស្រូវធ្ងន់១ ខែ។ ពូជស្រូវវស្សាកណ្តាលមានច្រើនប្រភេទដូចជា រំចង់ ផ្កាម្លិះ រំចេក រំដួល។ ក្នុងតំបន់សិក្សា នាពេលបច្ចុប្បន្ន គេនិយមដាំពូជ រំដួល។ ការដាំដុះស្រូវរំដួលនឹងការបែងចែកប្រភេទការងាររវាងបុរស និងស្ត្រីគឺដូចគ្នានឹងស្រូវធ្ងន់ ដែរ។ ចំណែកឯ ទិន្នផលស្រូវកណ្តាលជាមធ្យមក្នុងឆ្នាំ២០១៥ នៃតំបន់សិក្សា ទទួលបាន ១,៥៣ តោនក្នុងមួយហិកតា។ សម្រាប់ស្រូវធ្ងន់កសិករនិយមប្រើប្រាស់ជីលាមកគោ លាយជាមួយជីគីមី ដើម្បីទ្រាប់បាត។ បន្ទាប់មកគេក្តួររាស់ និងព្រោះដូចគ្នានឹងស្រូវវារដែរ ព្រោះការស្លុងត្រូវចំណាយកម្លាំងពលកម្ម និងពេលវេលាយូរ។ ប៉ុន្តែគេក្តួរផ្តល់វាម្តងទៀតនៅពេលដែលស្រូវមានកម្ពស់ពាក់កណ្តាលកំពូលជើង(អាយុបាន ១ ខែ)។ នៅក្នុងដំណាក់កាលនេះផងដែរ កសិករចាចជីគីមីម្តងទៀត ដើម្បីអោយស្រូវស្តុះលូតលាស់បានល្អ។ បន្ទាប់មក កសិករមើលថែទាំ ដកស្មៅ ឬបាញ់ថ្នាំស្មៅ ប្រសិនបើមានស្មៅដុះក្រាស់។ លុះដល់ ចុងខែ ១១ ឬដើមខែ ១២ ស្រូវទុំល្អ ទើបគេប្រមូលផលដោយម៉ាស៊ីនច្រកភាគច្រើន។ ប៉ុន្តែនៅតែមានកសិករមួយចំនួននៅតែប្រមូលផលដោយដៃ ដោយដៃមានទំហំតិចតួច។ ក្នុងករណីច្រកដៃ កសិករនិយមប្រវាស់ដៃគ្នា និងប្រើកម្លាំងពលកម្មក្នុងគ្រួសារប៉ុណ្ណោះ។ ចំណែកឯទិន្នផល (ឆ្នាំ ២០១៥) វិញ ទទួលបាន ១, ៣៨ តោនក្នុងមួយហិកតា ដោយសារតែឆ្នាំនោះមានការខ្វះខាតទឹក ហើយស្រូវស្តុកអស់ច្រើន។ វិធានការបែងចែកប្រភេទការងារក្នុងការដាំដុះស្រូវធ្ងន់វិញគឺប្រហាក់ប្រហែលគ្នានឹងស្រូវវារដែរ។ យោងតាមដ្យាក្រាមទី ៤.៤ ស្ត្រីចូលរួមក្នុងការដាំដុះស្រូវវស្សាជាមធ្យម ៥០ ភាគរយ ហើយការចូលរួមរបស់បុរសវិញជាមធ្យម ៥០ ភាគរយ។

៤.២.២ ដំឡូងមី

កសិករច្រើនដាំដំឡូងមីលើដីស្រែ។ កសិករច្រើនដាំដំឡូងមីនៅខែ១ ហើយវាមានអាយុកាល ៦ ខែ ទើបអាចប្រមូលផលបាន។ មុនពេលចាប់ដាំដំឡូងមី កសិករត្រូវក្តួរលុបជញ្ជាំងស្រូវដែលសល់ក្រោយប្រមូលផលស្រូវដើម្បីអោយជញ្ជាំងស្រូវ និងស្មៅរលួយក្លាយជាដីធម្មជាតិ។ បន្ទាប់មក កសិករត្រូវដើររកទិញ ឬសុំដើមដំឡូងមីពីកសិករដទៃទៀត។ បន្ទាប់ពីបានដើមហើយ គេចាប់ផ្តើមក្តួររាស់ដីអោយស្អាត រួចបាចជីនិងពូជដាំដាំ។ ការដាំដំឡូងមី មានការចូលរួមទាំងប្រុសទាំងស្ត្រី។ ប៉ុន្តែស្ត្រីភាគច្រើនជាកាប់ដើមជាកង់រួចជាស្រេច ហើយបុរសជាអ្នកដាំ។ នៅក្នុងតំបន់សិក្សា កសិករមិនមានការថែទាំបន្ទាប់ពីដាំដូចជា យកល្បាស់ តែងមែក ឬបាចជីបន្ថែមទៀតទេ គឺគេរង់ចាំដល់ពេលប្រមូលផលតែម្តង។ លុះដល់ពេលប្រមូលផល ប្រុសៗជាអ្នកដក វិធានស្ត្រីជាអ្នកចាំលូសយកតែមើមនិងប្រមូលដាក់រទេះទុកអោយបុរសដឹកមកផ្ទះ។ ប៉ុន្តែសម្រាប់ គ្រួសារដែលមានកម្លាំងពលកម្មបុរសគ្រប់គ្រាន់ បុរសមានកូនាទី ជាអ្នកប្រមូលផលនិងដឹកជញ្ជូនដំឡូងមីផងដែរ។ ស្ត្រីដែលនៅផ្ទះ ជាអ្នកកាប់ដំឡូង ហាល និងចាំសារដំឡូង។ បច្ចុប្បន្ននេះ មានកសិករមួយចំនួនតូចកែច្នៃម៉ាស៊ីនសម្រាប់កាប់ដំឡូង ដើម្បីពន្លឿនការងារអោយងាប់ ហើយ។ ដោយការប្រមូលផលដំឡូងធ្វើនៅខែវស្សា ទើបធ្វើអោយការហាលប្រើពេលយូរ ហើយស្ត្រីមានការនឿយហត់ខ្លាំងក្នុងការសារដំឡូងចុះឡើង។ បន្ទាប់ពីដំឡូងស្តុក កសិករប្រមូលដំឡូងច្រកបាវ និងចាំឈ្លាញមកទិញដល់ផ្ទះ។ ទិន្នផលដំឡូងមីជាមធ្យមក្នុងឆ្នាំ ២០១៦ គឺ ៣,៤៦ តោនក្នុងមួយហិកតា។ យោងតាមដ្យាក្រាមទី ៤.៤ ស្ត្រីចូលរួមក្នុងការដាំដុះដំឡូងមីជាមធ្យម ៥៤,៩០ភាគរយ ហើយការចូលរួមរបស់បុរសវិញជាមធ្យម ៤៥,១០ ភាគរយ។

៤.២.៣ បន្ថែម

នៅក្នុងចំណោមភូមិទាំង ៩ របស់ឃុំ មានតែភូមិថ្មប៉ុណ្ណោះដែលមានសកម្មភាពដាំបន្លែច្រើនជាងគេ។ ចំណែកឯភូមិដទៃទៀតវិញ ប្រជាជនដាំបន្លែតិចតួចសម្រាប់បរិភោគ។ កត្តាដែលនាំអោយភូមិថ្មមានការដាំបន្លែច្រើន ពីព្រោះកសិករមានដីធំទូលាយ ហើយភូមិនៅជិតចូលជាតិ ងាយដឹកកសិផលទៅលក់នៅឯកំពង់ផ្លូវ។ យ៉ាងណាមិញ កសិករច្រើនដាំបន្លែនៅរដូវប្រាំងប៉ុណ្ណោះ ដោយនៅរដូវវស្សាដាំទឹក ធ្វើអោយពិបាកក្នុងការដាំ។ កសិករនិយមដាំបន្លែដូចជា ត្រកួន ស្ពៃចង្កី ស្ពៃក្រពាញ់ គ្រប់ ននោង ត្រលាច ឃ្លោក ជិ ស្លឹកក្រៃ ជាដើម។ ការដាំបន្លែ ភាគច្រើនជាការងាររបស់ស្ត្រី ពីព្រោះស្ត្រីជាអ្នកនៅផ្ទះជាប់ វិធីបុរសត្រូវចំណាកស្រុក ឬរកការងារធ្វើឆ្ងាយពីផ្ទះដូចជាការងារសំណង់ជាដើម។ យ៉ាងណាមិញ បុរសច្រើនចូលរួមជួយក្នុងសកម្មភាពរៀបចំដី និងសាងសង់ឡើងជាដើម ហើយការងារដាំដុះ ថែទាំ និងប្រមូលផលជាការងាររបស់ស្ត្រី។ យោងតាមដ្យាក្រាមទី ៤.៤ ស្ត្រីចូលរួមក្នុងការដាំដុះបន្លែជាមធ្យម ៨០ ភាគរយ ហើយការចូលរួមរបស់បុរសវិញជាមធ្យម ២០ ភាគរយ។

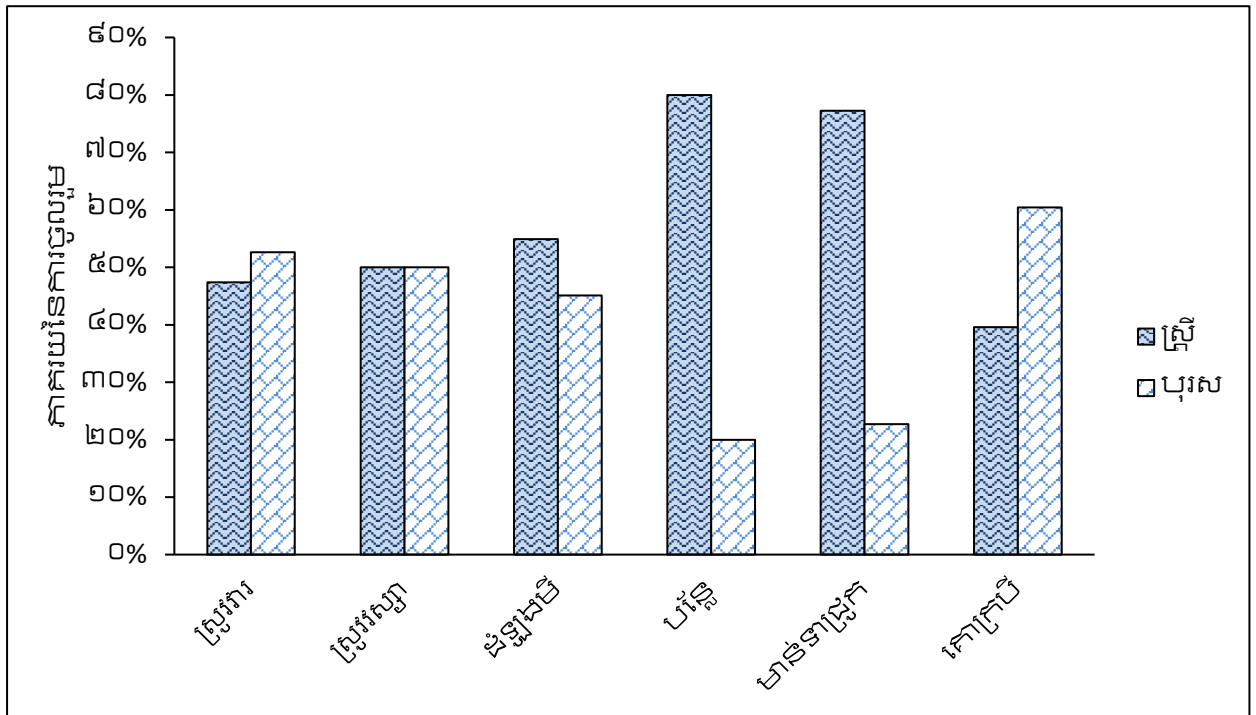
៤.២.៤ ការចិញ្ចឹមសត្វ

ក. សត្វមាន់ ទា ជ្រូក

កសិករភាគច្រើន ចិញ្ចឹមមាន់ទា សម្រាប់ហូប និងលក់ដូរតិចតួច។ ការចិញ្ចឹមមាន់ ទា នៅក្នុងតំបន់សិក្សាមិនមានអនុវត្តតាមបច្ចេកទេសនោះទេ គឺគេច្រើនអោយវាស៊ីអង្ករ ឬស្រូវ និងលែងវាចោល។ ចំណែក ឯទ្រូងវិញ គេសាងសង់នៅក្រោមផ្ទះ។ យ៉ាងណាមិញ មានកសិករមួយចំនួនតូច ដែលជាកសិកររបស់អង្គការម៉ូដ (MODE) បានចិញ្ចឹមមាន់តាមបច្ចេកទេស ទាំងការសាងសង់ទ្រូង ការចាក់វ៉ាក់សាំង ការផ្តល់ថ្នាំ ការផ្តល់ចំនី។ ចំណែក នៅភូមិព្រែកក្រោល ក៏មានការចិញ្ចឹមទាយកពងជាលក្ខណៈមធ្យមមួយកន្លែងដែរ។ ក្នុងការចិញ្ចឹមមាន់ទា ភាគច្រើនស្ត្រីមានតួនាទី ជាអ្នកផ្តល់ចំនី និងថែរក្សាបោសសំអាតទ្រូងជាប្រចាំថ្ងៃ។ ចំណែក ការសាងសង់ទ្រូង ការលាយវ៉ាក់សាំង ព្យាបាល ភាគច្រើនស្ត្រីមិនចេះនោះទេ ហើយវាជាការងាររបស់បុរស។ នៅក្នុងតំបន់សិក្សា មិនសូវមានកសិករចិញ្ចឹមជ្រូកប៉ុន្មាននោះទេ ដោយសារតែវាមិនសូវចំណេញ ជ្រូកឈឺច្រើន និងត្រូវចំណាយច្រើន។ យ៉ាងណាមិញ កសិករខ្លះចិញ្ចឹមជ្រូកមេ ដើម្បីយកកូនលក់ និងកសិករខ្លះទៀតចិញ្ចឹមជ្រូកសាច់។ ការចិញ្ចឹមជ្រូក នៅមិនមានលក្ខណៈបច្ចេកទេសនៅឡើយទេ។ ការចិញ្ចឹមជ្រូកភាគច្រើនជាការងាររបស់ស្ត្រី គឺគាត់ជាអ្នកអោយចំនី បោសសំអាតទ្រូង។ ករណីជ្រូកឈឺ កសិករច្រើនរកថ្នាំរុក្ខជាតិក្នុងភូមិ ដូចជាត្រួយស្មៅអោយជ្រូកស៊ី។ បើសិនជា វាមិនជា ទើបគេហៅពេទ្យមកចាក់ថ្នាំ។ បុរសច្រើន ជួយមើលការខុសត្រូវពេលសាងសង់ទ្រូង ដាក់បា និងចាប់ជ្រូកលក់។ យោងតាមដ្យាក្រាមទី ៤.៤ ស្ត្រីចូលរួមក្នុងការចិញ្ចឹម មាន់ទា ជាមធ្យម ៧៧,២៧ ភាគរយ ហើយការចូលរួមរបស់បុរសវិញជាមធ្យម ២២,៧៣ ភាគរយ។

ខ. សត្វគោ-ក្របី

កសិករចិញ្ចឹមគោក្របី គឺមិនដើម្បីជាកម្លាំងក្នុងការភ្ជួររាស់ និងដឹកជញ្ជូនទៀតឡើយ ដោយបច្ចុប្បន្នគេប្រើគ្រឿងយន្តមកជំនួសវិញ។ ក្នុងតំបន់សិក្សា ក្នុងមួយគ្រួសារមានចិញ្ចឹមគោជាមធ្យម ៣ ក្បាល។ កសិករចិញ្ចឹមគោក្របីដើម្បីធ្វើអាជីវកម្មតែប៉ុណ្ណោះ។ កសិករដែលមានគោ ក្របីចំនួនតិច ឬកសិករដែលខ្វះកម្លាំងពលកម្មក្នុងគ្រួសារច្រើនជួលអោយគេមើលគោក្របី ដោយតម្លៃ ២០,០០០ រៀលក្នុងមួយក្បាលក្នុងមួយខែ។ កសិករខ្លះជួលគេមើលនៅរដូវប្រាំង ហើយកសិករខ្លះយកគោក្របីមកទុកផ្ទះវិញនៅរដូវវស្សា ហើយច្រូតស្មៅអោយវាស៊ី លាយជាមួយចំប៉ើងខ្លះ។ ចំណែកកសិករខ្លះ មិនជួលគេមើលនោះទេដោយគាត់មានចំនីគ្រប់គ្រាន់ និងមានពេលសម្រាប់មើលថែទាំគោ។ ផ្ទុយទៅវិញ កសិករខ្លះ ជួលគេមើលពេលមួយឆ្នាំពេញតែម្តង ដោយទៅមើលម្តងម្កាលតែពេលឈឺ ឬដាក់បាជាដើម។ ការងារមើលគោក្របី ភាគច្រើនជាការងាររបស់បុរសក្នុងគ្រួសារ ជាពិសេសអ្នកដែលស៊ីឈ្នួលមើលក្របីអោយគេ ពីព្រោះត្រូវនៅវាលក្រោមជាប់ហូត។ យ៉ាងណាមិញ បើគ្រួសារខ្លះកម្លាំងពលកម្មជាបុរស ឬគាត់ជាស្ត្រីមេម៉ាយ ការងារឃ្លាលគោ យកគោទៅចង អោយទឹកគោ គឺស្ត្រីជាអ្នករ៉ាប់រងទាំងស្រុង។ យោងតាមដ្យាក្រាមទី ៤.៤ ស្ត្រីចូលរួមក្នុងការមើលថែទាំគោក្របី ជាមធ្យម ៣៩,៥៨ ភាគរយ

- ប្រព័ន្ធទី០៤: ស្រែវស្សា&ដំឡូងមី+មុខរបរបន្ទាប់បន្សំ (ស្វាយចន្ទី+បន្លែ+សត្វ)
 - ប្រព័ន្ធទី០៥: ស្រែវស្សា+មុខរបរបន្ទាប់បន្សំ(ស្វាយចន្ទី+បន្លែ+សត្វ)
- ក្នុងការគណនាសេដ្ឋកិច្ចនៅក្នុងប្រធានបទនេះ គឺត្រូវការប្រើប្រាស់រូបមន្តដូចខាងក្រោម៖

- ចំណូលដុល = បរិមាណសរុប x តម្លៃ

$$TR = Q \times P$$
- ចំណាយដុល = ចំណាយប្រែប្រួលសរុប + ចំណាយថេរសរុប

$$TC = TVC + TFC$$
- ចំណូលសុទ្ធ = ចំណូលដុល - ចំណាយដុល

$$NI = TR - TC$$
- ប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចនៃទុនផលិតកម្ម = ចំណូលដុល / ចំណាយដុល

$$EE = TR / TC$$
- តម្លៃរំលោះអចលនទ្រព្យ = (តម្លៃដំបូង - តម្លៃចុងក្រោយ) / អាយុកាលប្រើប្រាស់

$$D = (Po - Pn) / T$$

(ប្លុក កាធី, ២០១៤)

៤.៣.១ ប្រព័ន្ធផលិតកម្មទី០១
 យោងតាមតារាងទី១ ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ
 មធ្យមនៃចំណូលពីផលិតកម្មស្រែឡើងទឹកក្នុងផ្ទៃដីមួយហិកតា
 ចំណូលពីស្រែវស្សា&ដំឡូងមីក្នុងផ្ទៃដីមួយហិកតា ចំណូលពីមុខរបរបន្ទាប់បន្សំ ទុនវិនិយោគ
 និងកម្លាំងពលកម្មក្នុងគ្រួសារជាមធ្យមក្នុងប្រព័ន្ធទី០១ បានបង្ហាញអោយឃើញថា
 ចំណូលពីស្រែឡើងទឹកក្នុងផ្ទៃដីមួយហិកតាជាមធ្យម ៥៣៥.៥៦៤,៨១ រៀល ចំណូលពី ស្រែវស្សា
 និងដំឡូងមីក្នុងផ្ទៃដីមួយហិកតាជាមធ្យម ២.៥៤២.២២៨,៣៤ រៀល
 ចំណូលពីមុខរបរបន្ទាប់បន្សំក្នុងការងារកសិកម្ម ៤.១០៨.៧៩៧,៦២ រៀល និងត្រូវការទុនវិនិយោគ
 ២.២៧០.៥៣៩,៨០ រៀល និងកម្លាំងពលកម្មសរុប ១៨៧ ថ្ងៃ ក្នុងនោះកម្លាំងពលកម្មស្រីសរុប ៩០ ថ្ងៃ។

តារាងទី ៤.៦ ផលិតភាពនៃកម្លាំងពលកម្មស្រី ផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងទុនវិនិយោគក្នុងប្រព័ន្ធទី០១

ល.រ	ប្រភេទ	ទុនវិនិយោគក្នុងមួយថ្ងៃនៃប្រព័ន្ធទី០១ (\$)	ចំណេញសុទ្ធក្នុងមួយថ្ងៃនៃប្រព័ន្ធទី០១ (\$)	ចំណេញសុទ្ធសរុបក្នុងប្រព័ន្ធទី០១ (\$)	ការចូលរួមនៃកម្លាំងពលកម្មស្ត្រីក្នុងចំណេញសុទ្ធនៃប្រព័ន្ធទី០១ (\$)
១	ស្រូវឡើងទឹក	៣៦.៩៥៤,៤២	៦៦.០៩៣,៥៥	១.១៧៩.៣៨៨,៨៩	៦៩៩.៤៩០,១២
២	ស្រូវវស្សា&ដំឡូងមី	១៣.១៨៣,៩៦	២៤.៩១៧,២៣	១.៣៤១.៩៤៤,៩០	៧៣៧.៦៥៣,៨៩
៣	មុខរបរបន្លាបបន្សំ	៥.៨៨៣,៦០	៣៣.៥៥៦,២៩	៤.១០៨.៧៩៧,៦២	១.៧៩៨.០៤៧,៧៥
មធ្យម		១៨.៦៧៣,៩៩	៤១.៥២២,៣៦	-	-
សរុប		-	-	៦.៦៣០.១៣១,៤១	៣.២៣៥.១៩១,៧៦

ប្រភព៖ ទិន្នន័យវិភាគ

ក្នុងប្រព័ន្ធផលិតកម្មទី០១ មនុស្សម្នាក់អាចទទួលបានប្រាក់ចំណេញសុទ្ធជាមធ្យមពីការធ្វើស្រូវឡើងទឹក ៦៦.០៩៣,៥៥ រៀលក្នុងមួយថ្ងៃ ដោយត្រូវការទុនវិនិយោគ ៣៦.៩៥៤,៤២ រៀលក្នុងមួយថ្ងៃ ហើយស្ត្រីបានចូលរួមបង្កើតប្រាក់ចំណូលសរុប ៦៩៩.៤៩០,១២ រៀល នៃប្រាក់ចំណេញសុទ្ធ ១.១៧៩.៣៨៨,៨៩ រៀល។ នៅលើផ្ទៃដីកែមួយ កសិករដែលដាំដុះស្រូវវស្សា ឆ្លាស់នឹងដំឡូងមី ទទួលបានប្រាក់ចំណេញសុទ្ធជាមធ្យម ២៤.៩១៧,២៣ រៀលក្នុងមួយថ្ងៃ ដោយត្រូវការទុនវិនិយោគ ១៣.១៨៣,៩៦ រៀលក្នុងមួយថ្ងៃ ហើយស្ត្រីបានចូលរួមបង្កើតប្រាក់ចំណូលសរុប ៧៣៧.៦៥៣,៨៩ រៀល នៃប្រាក់ចំណេញសុទ្ធ ១.៣៤១.៩៤៤,៩០ រៀល។ ចំពោះមុខរបរបន្លាបបន្សំវិញ មនុស្សម្នាក់អាចទទួលបានប្រាក់ចំណេញសុទ្ធជាមធ្យម ៣៣.៥៥៦,២៩ រៀលក្នុងមួយថ្ងៃ ដោយត្រូវការទុនវិនិយោគ ៥.៨៨៣,៦០ រៀលក្នុងមួយថ្ងៃ ហើយស្ត្រីបានចូលរួមបង្កើតប្រាក់ចំណូលសរុប ១.៧៩៧.០៤៧,៧៥ រៀល នៃប្រាក់ចំណេញសុទ្ធសរុប ៤.១០៨.៧៩៧,៦២ រៀល។

ក្នុងប្រព័ន្ធនេះ ចំណូលសុទ្ធបានពីមុខរបរបន្លាបបន្សំគឺច្រើនជាងគេ ហើយក្នុងនោះផលិតកម្មគោ និងក្របីទទួលបានប្រាក់ចំណេញសុទ្ធច្រើនជាងគេ (១.៩៣៤.៨០៩,៥២ រៀល) ហើយមានប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចដល់ទៅ ៧, ២៨ សូមមើលតារាងទី៦ ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ។

តារាងទី ៤.៧ ប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចនៃទុនផលិតកម្មនៃប្រព័ន្ធទី០១

ចំណូលដុល (TR)	ចំណាយសរុប (TC)	ចំណូលសុទ្ធ (NI)	ប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ច (E)
៩.០០៨.៥៩២,៣៨	២.១២៩.៨៨៩,៥៥	៦.៦៣០.១៣២,៤១	៤,២៣

ប្រភព៖ ទិន្នន័យវិភាគ

តារាងខាងលើនេះបង្ហាញពីប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចនៃទុនផលិតកម្មនៃប្រព័ន្ធផលិតកម្មទី០១ ដែលចំណូលដុល ៩.០០៨.៥៩២,៣៨ រៀល ចំណាយដុល ២.១២៩.៨៨៩,៥៥ រៀល ចំណូលសុទ្ធ ៦.៦៣០.១៣២,៤១ រៀល។ ដូច្នេះប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចគឺ ៤,២៣ មានន័យថា កសិករវិនិយោគ ១ រៀល នឹងទទួលបានចំណូលដុល ៤,២៣ រៀលមកវិញ ហើយបើដក ១ កសិករនឹងឃើញចំណេញសុទ្ធ ៣,២៣ រៀល។

៤.៣.២ ប្រព័ន្ធផលិតកម្មទី០២
 យោងតាមតារាងទី២ ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ
 មធ្យមនៃចំណូលពីផលិតកម្មស្រូវឡើងទឹកក្នុងផ្ទៃដីមួយហិកតា ចំណូលពីស្រូវវស្សាក្នុងផ្ទៃដីមួយហិកតា

ចំណូលពីមុខរបរបន្ទាប់បន្សំ ទុនវិនិយោគ និងកម្លាំងពលកម្មក្នុងគ្រួសារជាមធ្យមក្នុងប្រព័ន្ធទី០២ បានបង្ហាញអោយឃើញថា ចំណូលពីស្រូវឡើងទឹកក្នុងផ្ទៃដីមួយហិកតាជាមធ្យម ៥៥២.៦៣២,១៤ រៀល ចំណូលពីស្រូវវស្សាក្នុងផ្ទៃដីមួយហិកតាជាមធ្យម ៧៥៨.១៥៥,៧២ រៀល ចំណូលពីមុខរបរបន្ទាប់បន្សំក្នុងការងារកសិកម្ម ១.៦៤៤.៦៣៨,១០ រៀល និងត្រូវការទុនវិនិយោគ ២.១៨៤.៤០៣,៥៦ រៀល និងកម្លាំងពលកម្មសរុប ៩៥ ថ្ងៃ ក្នុងនោះកម្លាំងពលកម្មស្រ្តីសរុប ៤៥ ថ្ងៃ ។

តារាងទី ៤.៨ ផលិតភាពនៃកម្លាំងពលកម្មស្រ្តី ផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងទុនវិនិយោគក្នុងប្រព័ន្ធទី ០២

ល.រ	ប្រភេទ	ទុនវិនិយោគក្នុងមួយថ្ងៃនៃប្រព័ន្ធទី០២ (\$)	ចំណេញសុទ្ធក្នុងមួយថ្ងៃនៃប្រព័ន្ធទី០២ (\$)	ចំណេញសុទ្ធសរុបក្នុងប្រព័ន្ធទី០២ (\$)	ការចូលរួមនៃកម្លាំងពលកម្មស្រ្តីក្នុងចំណេញសុទ្ធនៃប្រព័ន្ធទី០២ (\$)
១	ស្រូវឡើងទឹក	៤៧.៧៤១,៧៣	៤៨.០៥៩,១៦	១.១៤១.៦០០,០០	៤០០,៧៨៦,៩៩
២	ស្រូវវស្សា	៥៩.១១៨,៨៥	៧៦.១៦១,៧២	១.១៦៨.៧៥០,០០	៤៣៤.៧៥៦,៤៨
៣	មុខរបរបន្ទាប់បន្សំ	១០.៥៤៥,៩០	៣៣.១០៣,៨០	១.៦៤៤.៦៣៨,១០	៧៣៦.០០៧,៧៩
	មធ្យម	៤៧.៧៤១,៧៣	៤៨.០៥៩,១៦	-	-
	សរុប	-	-	៣.៩៥៤.៩៨៨,១០	១.៥៧១.៥៥១,២៦

ប្រភព៖ទិន្នន័យវិភាគ

ក្នុងប្រព័ន្ធផលិតកម្មទី០២

មនុស្សម្នាក់អាចទទួលបានប្រាក់ចំណេញសុទ្ធជាមធ្យមពីការធ្វើស្រូវឡើងទឹក៤៨.០៥៩,១៦ រៀលក្នុងមួយថ្ងៃ ដោយត្រូវការទុនវិនិយោគ ៤៧.៧៤១,៧៣ រៀលក្នុងមួយថ្ងៃ ហើយស្រ្តីបានចូលរួមបង្កើតប្រាក់ចំណូលសរុប ៤០០,៧៨៦,៩៩ រៀល នៃប្រាក់ចំណេញសុទ្ធ ១.១៤១.៦០០,០០ រៀល។ ចំណែក កសិករដែលដាំដុះស្រូវវស្សា ទទួលបានប្រាក់ចំណេញសុទ្ធជាមធ្យម ៧៦.១៦១,៧២ រៀលក្នុងមួយថ្ងៃ ដោយត្រូវការទុនវិនិយោគ ៥៩.១១៨,៨៥ រៀលក្នុងមួយថ្ងៃ ហើយស្រ្តីបានចូលរួមបង្កើតប្រាក់ចំណូលសរុប ៤៣៤.៧៥៦,៤៨ រៀល នៃប្រាក់ចំណេញសុទ្ធ ១.១៦៨.៧៥០,០០ រៀល។ ចំពោះមុខរបរបន្ទាប់បន្សំវិញ មនុស្សម្នាក់អាចទទួលបានប្រាក់ចំណេញសុទ្ធជាមធ្យម ៣៣.១០៣,៨០ រៀលក្នុងមួយថ្ងៃ ដោយត្រូវការទុនវិនិយោគ ១០.៥៤៥,៩០ រៀលក្នុងមួយថ្ងៃ ហើយស្រ្តីបានចូលរួមបង្កើតប្រាក់ចំណូលសរុប ៧៣៦.០០៧,៧៩ រៀល នៃប្រាក់ចំណេញសុទ្ធសរុប ១.៦៤៤.៦៣៨,១០ រៀល។

ក្នុងប្រព័ន្ធនេះ ចំណូលសុទ្ធបានពីការធ្វើស្រូវវស្សាគឺច្រើនជាងគេ ដោយទទួលបានប្រាក់ចំណេញសុទ្ធ ១.១៦៨.៧៥០,០០ រៀល ហើយមានប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ច ១, ៩៧ សូមមើលតារាងទី៧ ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ។

តារាងទី ៤.៩ ប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចនៃទុនផលិតកម្មនៃប្រព័ន្ធទី ០២

ចំណូលសរុប (TR)	ចំណាយសរុប (TC)	ចំណូលសុទ្ធ (NI)	ប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ច (E)
៦.៣៩៤.៤០៤,៧៦	២.៦១៦.៣៩៩,៩៩	៣.៧៧៨.០០៤,៧៦	២,៤៤

ប្រភព៖ទិន្នន័យវិភាគ

តារាងខាងលើនេះបង្ហាញពីប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចនៃទុនផលិតកម្មនៃប្រព័ន្ធផលិតកម្មទី០២ ដែលចំណូលដុល ៦.៣៩៤.៤០៤,៧៦ រៀល ចំណាយដុល ២.៦១៦.៣៩៩,៩៩ រៀល ចំណូលសុទ្ធ ៣.៧៧៨.០០៤,៧៦ រៀល។ ដូច្នេះប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចគឺ ២,៤៤ មានន័យថា កសិករវិនិយោគ ១ រៀល នឹងទទួលបានចំណូលដុល ២,៤៤ រៀលមកវិញ ហើយបើដក ១ កសិករនឹងឃើញចំណេញសុទ្ធ ១,៤៤ រៀល។

៤.៣.៣ ប្រព័ន្ធផលិតកម្មទី០៣

យោងតាមតារាងទី៣ ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ មធ្យមនៃចំណូលពីផលិតកម្មស្រូវឡើងទឹកក្នុងផ្ទៃដីមួយហិកតា ចំណូលពីមុខរបរបន្ទាប់បន្សំ ទុនវិនិយោគ និងកម្លាំងពលកម្មក្នុងគ្រួសារជាមធ្យមក្នុងប្រព័ន្ធទី០៣ បានបង្ហាញអោយឃើញថា ចំណូលពីស្រូវឡើងទឹកក្នុងផ្ទៃដីមួយហិកតាជាមធ្យម ៥៤៣.២០៩,៣៧ រៀល ចំណូលពីមុខរបរបន្ទាប់បន្សំក្នុងការងារកសិកម្ម ១.៦៨៧.១២៧,៣៥ រៀល និងត្រូវការទុនវិនិយោគ ១.៦២៧.៩១៥,៣៨ រៀល និងកម្លាំងពលកម្មសរុប ៨៣ ថ្ងៃ (Mainday) ក្នុងនោះកម្លាំងពលកម្មស្រ្តីសរុប ៤៨ ថ្ងៃ (Mainday) ។

តារាងទី ៤.១០ ផលិតភាពនៃកម្លាំងពលកម្មស្រ្តី ផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងទុនវិនិយោគក្នុងប្រព័ន្ធទី ០៣

ល.រ	ប្រភេទ	ទុនវិនិយោគក្នុងមួយថ្ងៃនៃប្រព័ន្ធទី០៣ (៛)	ចំណេញសុទ្ធក្នុងមួយថ្ងៃនៃប្រព័ន្ធទី០៣ (៛)	ចំណេញសុទ្ធសរុបក្នុងប្រព័ន្ធទី០៣ (៛)	ការចូលរួមនៃកម្លាំងពលកម្មស្រ្តីក្នុងចំណេញសុទ្ធនៃប្រព័ន្ធទី០៣ (៛)
១	ស្រូវឡើងទឹក	៤៨.៧៩៣,៥៩	៦៤.១៥៦,៩២	៨៤៩.៥៩២,០០	៥៥០.៤៦៦,៤១
២	មុខរបរបន្ទាប់បន្សំ	៩.៣៦០,១៩	២៥.១៣៦,៦១	១.៦៨៧.១២៧,៣៥	១.១៤៤.៨០៥,០០
	មធ្យម	២៩.០៧៦,៨៩	៤៤.៦៤៦,៧៧	-	-
	សរុប	-	-	២.៥៣៦.៧១៩,៣៥	១.៦៩៥.២៧១,៤១

ប្រភព៖ទិន្នន័យវិភាគ

ក្នុងប្រព័ន្ធផលិតកម្មទី០៣ មនុស្សម្នាក់អាចទទួលបានប្រាក់ចំណេញសុទ្ធជាមធ្យមពីការធ្វើស្រូវឡើងទឹក៤៨.៧៩៣,៥៩ រៀលក្នុងមួយថ្ងៃ ដោយត្រូវការទុនវិនិយោគ ៦៤.១៥៦,៩២ រៀលក្នុងមួយថ្ងៃ ហើយស្រ្តីបានចូលរួមបង្កើតប្រាក់ចំណូលសរុប ៥៥០.៤៦៦,៤១ រៀល នៃប្រាក់ចំណេញសុទ្ធ ៨៤៩.៥៩២,០០ រៀល។ ចំពោះមុខរបរបន្ទាប់បន្សំវិញ មនុស្សម្នាក់អាចទទួលបានប្រាក់ចំណេញសុទ្ធជាមធ្យម ២៥.១៣៦,៦១ រៀលក្នុងមួយថ្ងៃ ដោយត្រូវការទុនវិនិយោគ ៩.៣៦០,១៩ រៀលក្នុងមួយថ្ងៃ ហើយស្រ្តីបានចូលរួមបង្កើតប្រាក់ចំណូលសរុប ១.១៤៤.៨០៥,០០ រៀល នៃប្រាក់ចំណេញសុទ្ធសរុប ១.៦៨៧.១២៧,៣៥ រៀល។

តារាងទី ៤.១១ ប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចនៃទុនផលិតកម្មនៃប្រព័ន្ធទី ០៣

ចំណូលសរុប (TR)	ចំណាយសរុប (TC)	ចំណូលសុទ្ធ (NI)	ប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ច (E)
៤.៣១១.២១៧,៤៩	១.៦០២.៦៤៨,៣៩	២.៧០៨.៥៦៩,១០	២,៦៩

ប្រភព៖ ទិន្នន័យវិភាគ

តារាងខាងលើនេះបង្ហាញពីប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចនៃទុនផលិតកម្មនៃប្រព័ន្ធផលិតកម្មទី០៣ ដែលចំណូលដុល ៤.៣១១.២១៧,៤៩ រៀល ចំណាយដុល ១.៦០២.៦៤៨,៣៩ រៀល ចំណូលសុទ្ធ ២.៥៣៦.៧១៩,៣៥ រៀល។ ដូច្នេះប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចគឺ ២,៦៩ មានន័យថា កសិករវិនិយោគ ១ រៀល នឹងទទួលបានចំណូលដុល ២,៦៩ រៀលមកវិញ ហើយបើដក ១ កសិករនឹងឃើញចំណេញសុទ្ធ ១,៦៩ រៀល។

ក្នុងប្រព័ន្ធនេះ ចំណូលសុទ្ធបានពីមុខរបរបន្ទាប់បន្សំគឺច្រើនជាងគេ ហើយក្នុងនោះផលិតកម្មគោ និងក្របីទទួលបានប្រាក់ចំណេញសុទ្ធច្រើនជាងគេ (១.០១១.៣៨១,៩៤ រៀល) ហើយមានប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចដល់ទៅ ៤,៧៥ សូមមើលតារាងទី៨ ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ។

៤.៣.៤ ប្រព័ន្ធផលិតកម្មទី០៤

យោងតាមតារាងទី៤ ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ មធ្យមនៃចំណូលពីស្រូវស្បា & ដំឡូងមីក្នុងផ្ទៃដីមួយហិកតា ចំណូលពីមុខរបរបន្ទាប់បន្សំ ទុនវិនិយោគ និងកម្លាំងពលកម្មក្នុងគ្រួសារជាមធ្យមក្នុងប្រព័ន្ធទី០៤ បានបង្ហាញអោយឃើញថាចំណូលពីស្រូវស្បា & ដំឡូងមីក្នុងផ្ទៃដីមួយហិកតាជាមធ្យម ១.៣៥២.៧៧២,៩៩ រៀល ចំណូលពីមុខរបរបន្ទាប់បន្សំ ក្នុងការងារកសិកម្ម ១.៨១១.២២៣,៣៣ រៀល និងត្រូវការទុនវិនិយោគ ២.១៤៦.៤៩១,២០ រៀល និងកម្លាំងពលកម្មសរុប ១៦០ ថ្ងៃ ក្នុងនោះកម្លាំងពលកម្មស្រ្តីសរុប ៨២ ថ្ងៃ ។

តារាងទី ៤.១២ ផលិតភាពនៃកម្លាំងពលកម្មស្រ្តី ផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងទុនវិនិយោគក្នុងប្រព័ន្ធទី ០៤

ល.រ	ប្រភេទ	ទុនវិនិយោគក្នុងមួយថ្ងៃនៃប្រព័ន្ធទី០៤ (\$)	ចំណេញសុទ្ធក្នុងមួយថ្ងៃនៃប្រព័ន្ធទី០៤ (\$)	ចំណេញសុទ្ធសរុបក្នុងប្រព័ន្ធទី០៤ (\$)	ការចូលរួមនៃកម្លាំងពលកម្មស្រ្តីក្នុងចំណេញសុទ្ធនៃប្រព័ន្ធទី០៤ (\$)
១	ស្រូវស្បា & ដំឡូងមី	២០.៩៨៨,២៧	២១.៣៤៧,៣៩	១.៧៤៣.៦៦៦,៦៧	១.៤៩៣.៤២៧,៨២
២	មុខរបរបន្ទាប់បន្សំ	៥.៤១៥,៨៣	២៣.២០៤,៧៦	១.៨១១.២២៣,៣៣	៨៤២.៣០៨,៦០
	មធ្យម	១៣.២០២,០៥	២៥.៥៥២,៣០	-	-
	សរុប	-	-	៣.៥៥៤.៨៩០,០០	២.៣៣៥.៧៣៦,៤២

ប្រភព៖ ទិន្នន័យវិភាគ

នៅក្នុងប្រព័ន្ធទី០៤ កសិករដែលដាំដុះស្រូវស្បា ឆ្លាស់នឹងដំឡូងមីនៅលើផ្ទៃដីមួយ ទទួលបានប្រាក់ចំណេញសុទ្ធជាមធ្យម ២១.៣៤៧,៣៩ រៀលក្នុងមួយថ្ងៃ ដោយត្រូវការទុនវិនិយោគ ២០.៩៨៨,២៧ រៀលក្នុងមួយថ្ងៃ ហើយស្រ្តីបានចូលរួមបង្កើតប្រាក់ចំណូលសរុប ១.៤៩៣.៤២៧,៨២ រៀល នៃប្រាក់ចំណេញសុទ្ធ ១.៧៤៣.៦៦៦,៦៧ រៀល។ ចំពោះមុខរបរបន្ទាប់បន្សំវិញ មនុស្សម្នាក់អាចទទួលបានប្រាក់ចំណេញសុទ្ធជាមធ្យម ២៣.២០៤,៧៦ រៀលក្នុងមួយថ្ងៃ ដោយត្រូវការទុនវិនិយោគ ៥.៤១៥,៨៣ រៀលក្នុងមួយថ្ងៃ ហើយស្រ្តីបានចូលរួមបង្កើតប្រាក់ចំណូលសរុប ៨៤២.៣០៨,៦០ រៀល នៃប្រាក់ចំណេញសុទ្ធសរុប ១.៨១១.២២៣,៣៣ រៀល។

តារាងទី ៤.១៣ ប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចនៃទុនផលិតកម្មនៃប្រព័ន្ធទី ០៤

ចំណូលសរុប (TR)	ចំណាយសរុប (TC)	ចំណូលសុទ្ធ (NI)	ប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ច(E)
៥.៧១៥.៣៩៤,៤៤	២.១៣៧.០៦០,០០	៣.៥៥៤.៨៩០,០០	២,៦៧

ប្រភព៖ ទិន្នន័យវិភាគ

តារាងខាងលើនេះបង្ហាញពីប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចនៃទុនផលិតកម្មនៃប្រព័ន្ធផលិតកម្មទី០៤ ដែលចំណូលដុល ៥.៧១៥.៣៩៤,៤៤ រៀល ចំណាយដុល ២.១៣៧.០៦០,០០ រៀល ចំណូលសុទ្ធ

៣.៥៥៤.៨៩០,០០ រៀល។ ដូច្នេះប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចគឺ ២,៦៧ មានន័យថា កសិករវិនិយោគ ១ រៀល នឹងទទួលបានចំណូលដុល ២,៦៧ រៀលមកវិញ ហើយបើដក ១ កសិករនឹងឃើញចំណេញសុទ្ធ ១,៦៧ រៀល។

ក្នុងប្រព័ន្ធនេះ ចំណូលសុទ្ធបានពីមុខរបរបន្ទាប់បន្សំគឺច្រើនជាងគេ ហើយក្នុងនោះផលិតកម្មគោ និងក្របីទទួលបានប្រាក់ចំណេញសុទ្ធច្រើនជាងគេ (១.០៤០.៧០៥,០០ រៀល) ហើយមានប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចដល់ទៅ ៥,៣៩ សូមមើលតារាងទី៩ ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ។

៤.៣.៥ ប្រព័ន្ធផលិតកម្មទី០៥

យោងតាមតារាងទី៥ ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ មធ្យមនៃចំណូលពីស្រូវស្បា ចំណូលពីមុខរបរបន្ទាប់បន្សំ ទុនវិនិយោគ និងកម្លាំងពលកម្មក្នុងក្រសួងជាមធ្យមក្នុងប្រព័ន្ធទី០៥ បានបង្ហាញអោយឃើញថា ចំណូលពីស្រូវស្បាក្នុងផ្ទៃដីមួយហិកតាជាមធ្យម ៨៧៣.៨៧៩,២៧ រៀល ចំណូលពីមុខរបរបន្ទាប់បន្សំក្នុងការងារកសិកម្ម ១.៨៩២.៨៩៨,៨១ រៀល និងត្រូវការទុនវិនិយោគ ១.៤០៨.៣៣៣,៣៣ រៀល និងកម្លាំងពលកម្មសរុប ៩៥ ថ្ងៃ ក្នុងនោះកម្លាំងពលកម្មស្រូវសរុប ៦២ ថ្ងៃ។

តារាងទី ៤.១៤ ផលិតភាពនៃកម្លាំងពលកម្មស្រូវ ផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងទុនវិនិយោគក្នុងប្រព័ន្ធទី ០៥

ល.រ	ប្រភេទ	ទុនវិនិយោគក្នុងមួយថ្ងៃនៃប្រព័ន្ធទី០៥ (៛)	ចំណេញសុទ្ធក្នុងមួយថ្ងៃនៃប្រព័ន្ធទី០៥ (៛)	ចំណេញសុទ្ធសរុបក្នុងប្រព័ន្ធទី០៥ (៛)	ការចូលរួមនៃកម្លាំងពលកម្មស្រូវក្នុងចំណេញសុទ្ធនៃប្រព័ន្ធទី០៥ (៛)
១	ស្រូវស្បា	៤៦.៩៨៥,៦៧	៨២.១១៤,៣៨	១.០៤០.០៨៣,៣៣	៦៥៨.៦២៥,៧៤
២	មុខរបរបន្ទាប់បន្សំ	៦.២៧៧,៦១	២៤.១៤៧,៧៦	១.៧២៣.០២៣,៨១	១.២២១.៨៦១,០៨
	មធ្យម	២៦.៦៣១,៦៤	៥៣.១៣១,០៧	-	-
	សរុប	-	-	២.៧៦៣.១០៧,១៤	១.៨៨០.៤៨៦,៨២

ប្រភព៖ទិន្នន័យវិភាគ

នៅក្នុងប្រព័ន្ធទី០៥ កសិករដែលដាំដុះស្រូវស្បា ទទួលបានប្រាក់ចំណេញសុទ្ធជាមធ្យម ៨២.១១៤,៣៨ រៀលក្នុងមួយថ្ងៃ ដោយត្រូវការទុនវិនិយោគ ៤៦.៩៨៥,៦៧ រៀលក្នុងមួយថ្ងៃ ហើយស្រូវបានចូលរួមបង្កើតប្រាក់ចំណូលសរុប ៦៥៨.៦២៥,៨២ រៀល នៃប្រាក់ចំណេញសុទ្ធ ១.០៤០.០៨៣,៣៣ រៀល។ ចំពោះមុខរបរបន្ទាប់បន្សំវិញ មនុស្សម្នាក់អាចទទួលបានប្រាក់ចំណេញសុទ្ធជាមធ្យម ២៤.១៤៧,៧៦ រៀលក្នុងមួយថ្ងៃ ដោយត្រូវការទុនវិនិយោគ ៦.២៧៧,៦១ រៀលក្នុងមួយថ្ងៃ ហើយស្រូវបានចូលរួមបង្កើតប្រាក់ចំណូលសរុប ១.២២១.៨៦១,០៨ រៀល នៃប្រាក់ចំណេញសុទ្ធសរុប ១.៧២៣.០២៣,៨១ រៀល។

តារាងទី ៤.១៥ ប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចនៃទុនផលិតកម្មនៃប្រព័ន្ធទី ០៥

ចំណូលសរុប (TR)	ចំណាយសរុប (TC)	ចំណូលសុទ្ធ (NI)	ប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ច (E)
៣.៨៩៤.២៨៥,៧១	១.១៣១.១៧៨,៥៦	២.៧៦៣.១០៧,១៤	៣,៤៤

ប្រភព៖ទិន្នន័យវិភាគ

តារាងខាងលើនេះបង្ហាញពីប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចនៃទុនផលិតកម្មនៃប្រព័ន្ធផលិតកម្មទី០៥ ដែលចំណូលដុល ៣.៨៩៤.២៨៥,៧១ រៀល ចំណាយដុល ១.១៣១.១៧៨,៥៦ រៀល ចំណូលសុទ្ធ ២.៧៦៣.១០៧,១៤ រៀល។ ដូច្នេះប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចគឺ ៣,៤៤ មានន័យថា កសិករវិនិយោគ ១ រៀល នឹងទទួលបានចំណូលដុល ៣,៤៤ រៀលមកវិញ ហើយបើដក ១ កសិករនឹងឃើញចំណេញសុទ្ធ ២,៤៤ រៀល។

ក្នុងប្រព័ន្ធនេះ ចំណូលសុទ្ធជាបានពីការធ្វើស្រូវស្បូវគឺច្រើនជាងគេ ដោយទទួលបានប្រាក់ចំណេញសុទ្ធ ១.០៤០.០៨៣,៣៣ រៀល ហើយមានប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ច ២, ៥២ សូមមើលតារាងទី៧ ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ។

៤.៣.៦ ការប្រៀបធៀបសេដ្ឋកិច្ចនៃប្រព័ន្ធផលិតកម្មក្នុងតំបន់សិក្សា

តារាងទី ៤.១៦ ប្រៀបធៀបទុនវិនិយោគ ចំណេញសុទ្ធក្នុងមួយកម្លាំងពលកម្ម ចំណេញសុទ្ធសរុប និង ការចូលរួមនៃកម្លាំងពលកម្មស្ត្រីក្នុងចំណេញសុទ្ធនៃប្រព័ន្ធនីមួយៗ

ល.រ	ប្រភេទ	ទុនវិនិយោគក្នុងមួយថ្ងៃ (\$)	ចំណេញសុទ្ធក្នុងមួយថ្ងៃ (\$)	ចំណេញសុទ្ធសរុប (\$)	ការចូលរួមនៃកម្លាំងពលកម្មស្ត្រីក្នុងចំណេញសុទ្ធ
១	ប្រព័ន្ធទី ០១	១៨.៦៧៣,៩៩	៤១.៥២២,៣៦	៦.៦៣០.១៣ ១,៤១	៣.២៣៥.១៩១,៧៦
២	ប្រព័ន្ធទី ០២	៤៧.៧៤១,៧៣	៤៨.០៥៩,១៦	៣.៩៤៤.៩៨ ៨,១០	១.៥៧១.៥៥១,២៦
៣	ប្រព័ន្ធទី ០៣	២៩.០៧៦,៨៩	៤៤.៦៤៦,៧៧	២.៥៣៦.៧១ ៩,៣៥	១.៦៩៥.២៧១,៤១
៤	ប្រព័ន្ធទី ០៤	១៣.២០២,០៥	២៥.៥២៥,៣០	៣.៥៥៤.៨៩ ០,០០	២.៧៩០.៣៥៦,៥៣
៥	ប្រព័ន្ធទី ០៥	២៦.៦៣១,៦៤	៥៣.១៣១,០៧	២.៧៦៣.១០ ៧,១៤	១.៨៨០.៤៨៦,៨២

ប្រភព៖ ទិន្នន័យវិភាគ

ការប្រៀបធៀបនៃប្រព័ន្ធផលិតកម្មនីមួយៗ នៅក្នុងតំបន់សិក្សា គឺការប្រៀបធៀបចំណេញសុទ្ធក្នុងមនុស្សម្នាក់ក្នុងមួយថ្ងៃ និងប្រៀបធៀបប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចរបស់ប្រព័ន្ធនីមួយៗ ដើម្បីវិភាគអោយឃើញប្រព័ន្ធណាមួយមានភាពប្រសើរជាងគេ។

ខាងលើនេះបង្ហាញពីចំណេញរបស់មនុស្សម្នាក់ក្នុងមួយថ្ងៃ ទុនវិនិយោគ ចំណេញសុទ្ធសរុបក្នុងប្រព័ន្ធនីមួយៗ ការចូលរួមនៃកម្លាំងពលកម្មស្ត្រីក្នុងចំណេញសុទ្ធ។ ក្នុងចំណោមប្រព័ន្ធទាំងអស់ ប្រព័ន្ធទី ០៥ ទទួលបានចំណេញសុទ្ធនៃមនុស្សម្នាក់ក្នុងមួយថ្ងៃច្រើនជាងគេ គឺ ៥៣.១៣១,០៧ រៀលក្នុងមួយថ្ងៃ ហើយជំនួសគឺប្រព័ន្ធទី ០២ គឺទទួលបាន ៤៨.០៥៩,១៦ រៀលក្នុងមួយថ្ងៃ ហើយប្រព័ន្ធដែលទទួលបានចំណេញសុទ្ធក្នុងមួយកម្លាំងពលកម្មតិចជាងគេ គឺប្រព័ន្ធទី ០៤ ដោយទទួលបានត្រឹមតែ ២៥.៥២៥,៣០ រៀលក្នុងមួយថ្ងៃតែប៉ុណ្ណោះ។ យ៉ាងណាមិញ ក្នុងចំណោមប្រព័ន្ធទាំងអស់ ប្រព័ន្ធទី ០១ កសិករទទួលបានប្រាក់ចំណេញសុទ្ធច្រើនជាងគេ គឺរហូតដល់ ៦.៦៣០.១៣១,៤១ រៀល បើទោះបីជាគាត់ទទួលបានចំណេញសុទ្ធក្នុងមួយកម្លាំងពលកម្មត្រឹមតែ ៤១.៥២២,៣៦ រៀលក្នុងមួយថ្ងៃ ពីព្រោះតែគាត់ត្រូវចំណាយពេលជាច្រើនថ្ងៃក្នុងការងារកសិកម្មច្រើនជាងប្រព័ន្ធដទៃទៀត (ជាមធ្យម ១៨៧ ថ្ងៃ) ដោយសារប្រព័ន្ធនេះមានការដាំដុះដំណាំជាច្រើនប្រភេទ ។ យើងឃើញថាស្ត្រីចូលរួមចំណែកជាច្រើនក្នុងការបង្កើតប្រាក់ ចំណេញក្នុងប្រព័ន្ធនីមួយៗ ជាករណី នៅក្នុងប្រព័ន្ធទី ០១ និងប្រព័ន្ធទី ០៤ ស្ត្រីចូលរួមចំណែករហូតដល់ ៣.២៣៥.១៩១,៧៦ រៀលសម្រាប់ប្រព័ន្ធទី ០១ និង ២.៧៩០.៣៥៦,៥៣ រៀល សម្រាប់ប្រព័ន្ធទី ០៤។ មូលហេតុដែលប្រព័ន្ធទាំងពីរនេះ មានការចូលរួមរបស់ស្ត្រីច្រើនជាងគេ ពីព្រោះប្រព័ន្ធទាំងពីរនេះសុទ្ធដាំដំឡូងមី គឺជាប្រភេទដំណាំដែលមានការចូលរួមពីស្ត្រីច្រើន។

តារាងទី ៤.១៧ ប្រៀបធៀបប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចនៃប្រព័ន្ធនីមួយៗ

ល.រ	ប្រភេទប្រព័ន្ធ	ចំណូលសរុប (TR) (\$)	ចំណាយសរុប (TC) (\$)	ចំណូលសុទ្ធ (NI) (\$)	ប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ច (E)
-----	----------------	---------------------	---------------------	----------------------	---------------------------

១	ប្រព័ន្ធទី ០១	៩.០០៨.៥៩២,៣៨	២.១២៩.៨៨៩,៥៥	៦.៦៣០.១៣២,៤១	៤,២៣
២	ប្រព័ន្ធទី ០២	៦.៣៩៤.៤០៤,៧៦	២.៦១៦.៣៩៩,៩៩	៣.៧៧៨.០០៤,៧៦	២,៤៤
៣	ប្រព័ន្ធទី ០៣	៤.៣១១.២១៧,៤៩	១.៦០២.៦៤៨,៣៩	២.៧០៨.៥៦៩,១០	២,៦៩
៤	ប្រព័ន្ធទី ០៤	៥.៧១៥.៣៩៤,៤៤	២.១៣៧.០៦០,០០	៣.៥៧៨.៣៣៤,៤៤	២,៦៧
៥	ប្រព័ន្ធទី ០៥	៣.៨៩៤.២៨៥,៧១	១.១៣១.១៧៨,៥៦	២.៧៦៣.១០៧,១៥	៣,៤៤

ប្រភពទិន្នន័យវិភាគ

លទ្ធផលនៃការវិភាគប្រព័ន្ធសេដ្ឋកិច្ចនីមួយៗ ឃើញថាប្រព័ន្ធទី០១ ទទួលបានប្រាក់ចំណេញសុទ្ធខ្ពស់បំផុត៦.៦៣០.១៣២,៤១ រៀល។ រីឯ ប្រព័ន្ធទី០៣វិញ ទទួលបានប្រាក់ចំណេញសុទ្ធចាបបំផុត មានត្រឹមតែ ២.៧០៨.៥៦៩,១០ រៀលប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែ បើយើងក្រលេកមើលទៅលើប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចវិញ មាន ២ ប្រព័ន្ធដែលទទួលបានប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចខ្ពស់នោះគឺប្រព័ន្ធទី ០១ និងប្រព័ន្ធទី ០៤ ដោយប្រព័ន្ធទី ០១ ទទួលបានប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចរហូតដល់ ៤,២៣ ហើយប្រព័ន្ធទី ០៤ ទទួលបានប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ច ៣,៤៤។ ចំនែកឯ ប្រព័ន្ធទី០២ ទទួលបានប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចទាបជាងគេទៅវិញ បានត្រឹមតែ ២,៤៤ ដោយសារតែនៅក្នុងប្រព័ន្ធនេះ ចំណាយដុលខ្ពស់ រហូតទៅដល់ ២.៦១៦.៣៩៩,៩៩ រៀល។

៤.៣ ការវិភាគ SWOT នៃកម្លាំងពលកម្មស្ត្រីក្នុងតំបន់សិក្សា ចំណុចខ្លាំង ចំណុចខ្សោយ ឱកាស និងកត្តារារាំង នៃកម្លាំងពលកម្មស្ត្រីក្នុងតំបន់សិក្សាត្រូវបានលើឡើងមកបង្ហាញតាមរយៈឧបករណ៍ មានដូចខាងក្រោមនេះ៖

ចំណុចខ្លាំង	ចំណុចខ្សោយ
<ul style="list-style-type: none"> - មានភាពឧស្សាហកម្មយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត និងការអភិវឌ្ឍខ្ពស់ - ស្ត្រីចូលរួមគ្រប់សកម្មភាពមិនប្រកាន់ការងារតូចតាច - ចូលរួមវគ្គបណ្តុះបណ្តាលនានា - មានគំនិតសន្សំសំចៃខ្ពស់ - ពូកែចរចារតម្លៃ 	<ul style="list-style-type: none"> - មានកម្លាំងខ្សោយ - ខ្វះចំណេះដឹង មិនសូវចេះអក្សរ - ខ្វះទំនុកចិត្តលើខ្លួនឯង - មិនសូវចូលចិត្តទៅឆ្ងាយ
ឱកាស	កត្តារារាំង
<ul style="list-style-type: none"> - មានការលើកកម្ពស់ និងពង្រឹងសិទ្ធិអំណាចស្ត្រី ពីស្ថាប័នរដ្ឋ និងអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលនានា - ការផ្តល់ជំនួយផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ និងសម្ភារៈគ្រាប់ពូជ កូនមាន កូនជ្រូក សម្រាប់អោយស្ត្រីអាចបង្កបង្កើនផលនៅស្ថានជុំវិញផ្ទះ - ស្ត្រីអាចរកការងារក្រៅកសិកម្មផ្សេងទៀតធ្វើ - ស្ត្រីអាចរកការងារមិនមែនកសិកម្មផ្សេងទៀតធ្វើដោយសារនៅក្នុងភូមិមានមណីយដ្ឋានកែច្នៃបឹងសម្រឹក 	<ul style="list-style-type: none"> - ស្ត្រីត្រូវពារពោះ នៅមើលថែកូនតូច និងធ្វើការងារផ្ទះ មិនអាចចូលរួមក្នុងសកម្មភាពកសិកម្មបានច្រើន - កត្តាទំនៀមទំលាប់ប្រពៃណី មិនសូវអោយតម្លៃស្ត្រី - កត្តាគ្រួសារ : ឪពុកម្តាយច្រើនផ្តល់ឱកាសអោយបុរសទទួលបានការសិក្សាច្រើនជាស្ត្រី - កត្តាសង្គម : អសន្តិសុខក្នុងភូមិដែលរាំងស្ងួតមិនអាចទៅណាឆ្ងាយ - ការរីកចម្រើននៃគ្រឿងយន្ត បានកាត់បន្ថយ ឱកាសការងាររបស់ស្ត្រី

៤.៣.១ ចំណុចខ្លាំង

ក. ភាពឧស្សាហ៍ព្យាយាម និងការអត់ធ្មត់ខ្ពស់

តាមរយៈការធ្វើក្រុមពិភាក្សា
បានបង្ហាញពីចំណុចខ្លាំងជាច្រើនរបស់ស្ត្រីដែលស្ថិតនៅក្នុងតំបន់សិក្សា។
ទីមួយ ស្ត្រីគិតមានមានភាពឧស្សាហ៍ព្យាយាម និងការអត់ធ្មត់ខ្ពស់។ ជាក់ស្តែង
តាមរយៈការសិក្សាពីការបែងចែកប្រភេទការងាររបស់បុរស
និងស្ត្រីនៅក្នុងតំបន់សិក្សារួចមកបានបង្ហាញថា ស្ត្រីអាចធ្វើការងារដែលមានភាពធុញទ្រាន់
និងចំណាយពេលយូរ ឧទាហរណ៍ដូចការ ការកាប់ដុំឧដុម ហាលស្រូវ ច្រូតស្រូវ។ រីឯ
បុរសច្រើនធ្វើការងារដែលប្រើកម្លាំងធ្ងន់ តែបើរយៈពេលខ្លី ឧទាហរណ៍ដូចជា ការងារក្បួររាស់ ដឹកជញ្ជូន
ជាដើម។

ខ. ស្ត្រីចូលរួមគ្រប់សកម្មភាពមិនប្រកាន់ការងារតូចតាច

ស្ត្រីចូលរួមធ្វើគ្រប់សកម្មភាពមិនប្រកាន់ការងារតូចតាច ឬការងារធំដំនោះទេ។ ភាគច្រើន
ការងារដាំដុះបន្លែ ដំណាំហូបផ្លែ ចិញ្ចឹមសត្វនៅផ្ទះគិតតូចច្រើនជាស្ត្រីចូលរួម។ ថ្វីត្បិតការងារទាំងអស់នេះ
មិនទទួលបានប្រាក់ចំណូលជាធំដុំ ប៉ុន្តែ ការដាំដំណាំ និងចិញ្ចឹមសត្វជុំវិញផ្ទះ
ជួយការបន្ថយចំណាយក្នុងគ្រួសារទៅលើម្ហូបអាហារប្រចាំថ្ងៃ។ ទីបី
ស្ត្រីមានពេលវេលានៅផ្ទះច្រើនដោយស្រីមិនសូវទៅធ្វើការងារឆ្ងាយពីផ្ទះ។ ដូច្នោះ
ស្ត្រីអាចចូលរួមបានច្រើនក្នុងការបង្កើនផលិតភាពកសិកម្ម ពីស្ថានជុំវិញផ្ទះ។

គ. ចូលរួមវគ្គបណ្តុះបណ្តាលនានា

ដោយស្ត្រីមានពេលទំនេរច្រើន ស្ត្រីបានចូលរួមច្រើនក្នុងសកម្មភាពនានា
ដូចជាចូលរួមវគ្គបណ្តុះបណ្តាលផ្សេងៗជាច្រើន។ ម្យ៉ាងទៀត បុរសនៅក្នុងតំបន់សិក្សា
ហាក់ដូចជាមិនមានចំណាប់អារម្មណ៍ក្នុងការចូលរួម ច្រើនជុំវិញអោយស្ត្រីជាអ្នកចូលរួមជំនួស។
ជាហេតុធ្វើអោយស្ត្រី អាចទទួលបានចំណេះដឹងថ្មីៗជាច្រើន។

ឃ. មានគំនិតសន្សំសំចៃខ្ពស់

លើសពីនេះ ស្ត្រីមានគំនិតសន្សំសំចៃខ្ពស់ ចេះទុកដាក់ ចាយវាយប្រាក់
ដែលជួយកាត់បន្ថយការចំណាយក្នុងកសិដ្ឋាន និងក្នុងគ្រួសារ។ ជាទូទៅ
លយកាក់នៅក្នុងគ្រួសារស្ត្រីជាអ្នកទុកដាក់។ ប៉ុន្តែរាល់ការចាយវាយនានា ប្រសិនបើចំណាយគិតតូច
ស្ត្រីជាអ្នកសម្រេចចិត្តដោយខ្លួនឯង។ ចំណែកឯ ចំណាយធំដុំ ស្ត្រីនិងបុរសច្រើនពិភាក្សានេះមុនចាយវាយ
ហើយបុរសច្រើនជាអ្នកសម្រេចចិត្តក្នុងការ។

ង. ពូកែចរចារតម្លៃ

ម្យ៉ាងទៀត ស្ត្រីមានភាពប៊ិនប្រសប់ក្នុងការចរចារតម្លៃ។ រាល់ការលក់ដូរ ភាគច្រើនស្ត្រីជាអ្នកធ្វើ
ដោយស្ត្រីពូកែសំដី ជាងបុរស។

៤.៣.២ ចំណុចខ្សោយ

ក. មានកម្លាំងខ្សោយ

យ៉ាងណាមិញ ស្ត្រីមានចំណុចខ្សោយមួយចំនួន។ ទីមួយ ស្ត្រីមានកម្លាំងខ្សោយ
មិនអាចធ្វើការងារធ្ងន់ ឬប្រើប្រាស់គ្រឿងយន្តបានដូចបុរស។
ជាហេតុធ្វើអោយភាគីមិនអាចចូលរួមក្នុងសកម្មភាពមួយចំនួនដូចជា ការក្បួររាស់
លីសែងរបស់ធ្ងន់ៗជាដើម។

ខ. ខ្វះចំណេះដឹង មិនសូវចេះអក្សរ

ទីពីរ ស្ត្រីមិនសូវមានការសិក្សាបានខ្ពស់នោះទេ។ ហេតុនេះហើយវាអាចជះឥទ្ធិពលអាក្រក់ទៅលើការអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពរបស់គាត់។ ឧទាហរណ៍ នៅពេលចូលរួមវគ្គបណ្តុះបណ្តាលនានាដោយគាត់មិនចេះអក្សរ ឬចេះតិចតួចធ្វើអោយកម្រិតនៃការទទួលបានរបស់គាត់ទាប មិនសូវយល់និងការអនុវត្តន៍ក៏មិនបានត្រឹមត្រូវល្អ។

គ. ខ្វះទំនុកចិត្តលើខ្លួនឯង

ទីបី គឺការខ្វះទំនុកចិត្តលើខ្លួនឯង។ ស្ត្រីយល់ឃើញថា ស្ត្រីមិនអាចមានសមត្ថភាពធ្វើបានល្អដូចបុរស។ ឧទាហរណ៍ដូចជា ការព្រោះស្រូវ ស្ត្រីយល់ឃើញថាមានតែបុរសទេដែលអាចធ្វើបានល្អ។ ចំណែកស្ត្រីវិញ ទោះបីជាសាកព្យាយាមធ្វើក៏មិនអាចធ្វើបានល្អ។ យ៉ាងណាមិញ ប្រសិនបើស្ត្រីមានភាពជឿជាក់លើខ្លួនឯង នោះស្ត្រីនឹងអាចធ្វើបានដូចជាបុរសដែរ ព្រោះថាបុរសអាចធ្វើបានល្អដោយសារតែគាត់មានបទពិសោធន៍ធ្វើរាល់ឆ្នាំ។

ឃ. មិនសូវចូលចិត្តទៅឆ្ងាយ

ទីបួន ស្ត្រីមិនសូវចូលចិត្តទៅណាឆ្ងាយពីផ្ទះ។ ជាហេតុធ្វើអោយមិនអាចចូលរួមក្នុងការងារកសិដ្ឋានប្រសិនបើកសិដ្ឋាននៅឆ្ងាយពីផ្ទះខ្លាំង។ ជាក់ស្តែងការធ្វើស្រែវារ នៅតំបន់ស្រែក្រោម ភាគច្រើនបុរសជាអ្នកទៅធ្វើ និងមើលថែទាំច្រើនជាងស្ត្រី។

៤.៣.៣ ឱកាស

ក. ការលើកកម្ពស់ និងពង្រឹងសិទ្ធិអំណាចស្ត្រី

ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ស្ត្រីនៅក្នុងតំបន់សិក្សាមានឱកាសជាច្រើន។ ទីមួយ ស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាលស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ និងអង្គការនានា បានយកចិត្តទុកដាក់លើការពង្រឹងសិទ្ធិអំណាចស្ត្រី។ ជាក់ស្តែងកសិករ ត្រូវបានផ្តល់ឱកាសអោយ ចូលរួមសិក្សាពីបច្ចេកទេសដាំដុះ និងចិញ្ចឹមសត្វ និងអនុញ្ញាតអោយកសិករធ្វើ ទស្សនកិច្ចសិក្សានៅកសិដ្ឋានផ្សេងៗនៅក្នុងតំបន់ ដើម្បីស្វែងយល់ និងចែករំលែកបទពិសោធន៍គ្នាទៅវិញទៅមករវាងកសិករដូចគ្នា។ ក្នុងនោះ គេតែងព្យាយាមអោយមានស្ត្រីចូលរួមគ្រប់សកម្មភាព ដោយផ្តល់ជាកូតាសម្រាប់ស្ត្រី។

ខ. ការផ្តល់ជំនួយផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ និងសម្ភារៈ

លើសពីនេះទៅទៀត មានអង្គការមួយចំនួន ដូចជាអង្គការអត្រា អង្គការម៉ុង មានជួយជាថវិកាសម្ភារៈ គ្រាប់ពូជ ដល់កសិករដើម្បីធ្វើការដាំដុះ ពិសេសគេផ្តោតសំខាន់ទៅលើការបង្កើនការដាំបន្លែផ្លែឆ្នាំវិញផ្ទះ និងចិញ្ចឹមសត្វតូចៗ ដូចជា មាន់ទា និងជ្រូកជាដើម។ ដូច្នោះ ស្ត្រីអាចមានលទ្ធភាពធ្វើការដាំដុះបានច្រើនជាមុន ដោយសារមានជំនួយក៏ដូចជាមានពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់។

គ. ឱកាសការងារក្រៅកសិកម្ម

ក្រៅពីនេះ ដោយមានការដាំដុះដំណាំចំការនានា ដូចជាដំឡូងមី ធ្វើអោយមានតម្រូវការកម្លាំងពលកម្មបន្ថែមទៀត ដូច្នោះ ស្ត្រីអាចទៅស៊ីឈ្នួលក្នុងកសិកម្មបាន ដើម្បីជួយសម្រួលជីវភាពគ្រួសារ។

ឃ. ឱកាសការងារមិនមែនកសិកម្ម

ជាងនេះទៅទៀត ដោយនៅក្នុងតំបន់សិក្សាស្ថិតនៅជិតរមណីយដ្ឋានបឹងសម្រឹក ស្ត្រីក៏អាចរកការងារមិនមែនកសិកម្មធ្វើ ដូចជា អ្នកលក់សំបុត្រចូលកំសាន្ត អ្នកអនាម័យ អ្នកថែសួន ជាដើម។

៤.៣.៤ កត្តារារាំង

ក. ស្ត្រីត្រូវពរពោះ និងមើលថែកូន

យ៉ាងណាមិញ មានកត្តារារាំងជាច្រើនដែលរាំងស្ទះស្ត្រីក្នុងការចូលរួមក្នុងប្រព័ន្ធផលិតកម្មដំណាំ។ ជាក់ស្តែង ស្ត្រីត្រូវពរពោះ សំរាលកូន និងមើលថែកូនតូច មិនអាចទៅធ្វើការងារធ្ងន់ៗ ឬឆ្ងាយពីផ្ទះបាន។

ខ. កត្តាទំនៀមទំលាប់ប្រពៃណី

ម៉្យាងទៀត ដោយកត្តាទំនៀមទំលាប់ប្រពៃណី ស្ត្រីមិនសូវបានគេអោយតម្លៃ។ ស្ត្រីច្រើននៅធ្វើការនៅផ្ទះ ចង្ក្រានជើងឆ្នាំង ធ្វើអោយស្ត្រីចំណាយពេលលើការងារផ្ទះច្រើន។ វិធីបុរស ជាអ្នកទៅរកស៊ីខាងក្រៅ។

គ. កត្តាគ្រួសារ

ម៉្យាងទៀត ស្ត្រីភាគច្រើនមិនមានសិទ្ធិក្នុងការសម្រេចចិត្តក្នុងគ្រួសារ។ រាល់ការសម្រេចចិត្ត ជាទូទៅជាបុរសជាអ្នកសម្រេចចិត្ត ដោយស្ត្រីត្រូវគោរព និងធ្វើតាមស្វាមី។ លើសពីនេះ នៅក្នុងគ្រួសារ ឪពុកម្តាយច្រើនផ្តល់ឱកាស អោយបុរសទទួលបានការសិក្សាច្រើនជាស្ត្រី ជាហេតុធ្វើអោយស្ត្រីមានចំណេះដឹងទាប។

ឃ. កត្តាសង្គម

ចំណែក កត្តាសង្គមវិញ អសន្តិសុខក្នុងភូមិ បានរាំងស្ទះមិនអាចទៅណាឆ្ងាយ ជាពិសេសពេលយប់ព្រលប់។ ជាហេតុធ្វើអោយ ស្ត្រីបាត់បង់ឱកាសជាច្រើនក្នុងការទទួលបានចំណេះដឹងថ្មីៗ ឱកាសការងារ ជាដើម។

ង. ការរីកចម្រើននៃគ្រឿងយន្ត

ការរីកចម្រើននៃគ្រឿងយន្ត ក៏បានកាត់បន្ថយឱកាសការងាររបស់ស្ត្រីក្នុងការងារកសិកម្មផងដែរ។ ជាក់ស្តែង ការប្រើប្រាស់ម៉ាស៊ីនច្រូក ជំនួសការជួលកម្លាំងស្ត្រីក្នុងការច្រូកស្រូវ ក៏ដូចជាការផ្លាស់ប្តូរទម្លាប់ពីការស្តង់មកធ្វើស្រូវពង្រោះវិញ នាំអោយស្ត្រីមិនអាចទៅស្តង់ និងទៅច្រូកដូចពីមុន ដែលនេះធ្លាប់ជាការងាររបស់ស្ត្រី ធ្វើអោយស្ត្រីដកខ្លួនឆ្ងាយពីការងារកសិកម្ម។

សន្និដ្ឋាន និងអនុសាសន៍

ជំពូក ៥
សេចក្តីសន្និដ្ឋាន និងអនុសាសន៍

៥.១ សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

ក្រោយពីការសិក្សាលើ គុណភាពនៃឧបករណ៍សិក្សាស្រាវជ្រាវក្នុងតំបន់សិក្សា ស្របទៅតាមគោលបំណងសិក្សាទាំងបីរួចមក ប្រធានបទខាងលើត្រូវបានសន្និដ្ឋាន និងវាយតម្លៃតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែង។ នៅតំបន់សិក្សា ដោយមានភស្តុតាងនៃទំនៀមទម្លាប់ប្រពៃណី ភាគច្រើនមេគ្រួសារច្រើនជាស្វាមី ឬឪពុក។ ការសិក្សាអាចសន្និដ្ឋានបានថា ក្នុងតំបន់សិក្សា ស្រីហាក់មិនទាន់មានអំណាចក្នុងការសម្រេចចិត្តក្នុងគ្រួសារពេញលេញនៅឡើយទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ ស្រ្តីដែលអាចទទួលបានគុណភាពជាមេគ្រួសារដើម្បីដឹកនាំក្នុងគ្រួសារបាន ភាគច្រើនជាស្រ្តីមេម៉ាយដែលលែងលះជាមួយស្វាមី ឬក៏ស្វាមីទទួលបានមរណភាព។ នេះសរុបពាក់អោយឃើញថា ស្រ្តីមេម៉ាយដែលជាមេគ្រួសារ ត្រូវទទួលបានបន្តការងារធ្ងន់ ដោយត្រូវរ៉ាប់រងការងារនៅក្នុងផ្ទះផង និងក្នុងកសិដ្ឋានផង។ មួយវិញទៀត ស្រ្តីដែលជាមេគ្រួសារមិនមានកំរិតវប្បធម៌ទាប ខ្ពស់បំផុតត្រឹមកំរិតបឋមសិក្សាប៉ុណ្ណោះ ដែលជាការលំបាកដល់គាត់ក្នុងការស្វែងរកប្រាក់ចំណូលក្នុងគ្រួសារ។

ដោយឡែក នៅក្នុងការងារកសិកម្ម ស្រ្តីមានគុណភាពយ៉ាងចំបងក្នុងការដាំដុះ និងចិញ្ចឹមសត្វ។ នៅក្នុងតំបន់សិក្សា ការចូលរួមរបស់ស្រ្តី និងបុរស ក្នុងការដាំដុះដំណាំស្រូវ ដំឡូងមី គឺមានលក្ខណៈប្រហាក់ប្រហែលគ្នា។ ក្រោយពីរដូវធ្វើស្រែ កសិករមានពេលវេលាទំនេរច្រើន។ បុរសច្រើនទៅរកការងារខាងក្រៅធ្វើបន្ថែម ដូចជាទៅធ្វើជាកម្មករសំណង់ជាដើម។ ចំណែកស្រ្តីនៅច្រើននៅមើលថែផ្ទះសម្បែងកូនចៅ និងដាំដុះ ចិញ្ចឹមសត្វនៅសួនជុំវិញផ្ទះ។ ហេតុនេះហើយ បានជាការចូលរួមរបស់ស្រ្តីក្នុងការដាំបន្លែ និងចិញ្ចឹមមាន់ទាមាន់ច្រើនជាបុរស។ យ៉ាងណាមិញ សម្រាប់ការងារឃ្នាលគោក្របី ច្រើនជាបុរសជាអ្នកធ្វើ ពិព្រោះត្រូវទៅឃ្នាលឆ្ងាយពីផ្ទះ និងអ្នកខ្លះត្រូវនៅមើលគោក្របីនៅឯស្រែក្រោមជាប់។ ស្រ្តីភាគច្រើនដែលមានគោក្របីហើយមិនមានកម្លាំងបុរសមើលថែទាំ ច្រើនជួលអោយគេមើលនៅរដូវប្រាំង និងនៅរដូវវស្សារក្សាទុកនៅផ្ទះ អោយស៊ីចំបើង និងចេញទៅច្រូតស្មៅខ្លះជាចំនីគោក្របី។

តាមរយៈការសិក្សាបានបង្ហាញថា ក្នុងតំបន់សិក្សាមានប្រព័ន្ធផលិតកម្មចំនួន ០៥ ដូចជា៖
 ប្រព័ន្ធទី០១: ស្រូវឡើងទឹក+ស្រូវវស្សា&ដំឡូងមី+មុខរបរបន្លាប់បន្សំ(ស្វាយចន្ទី+បន្លែ+សត្វ)។
 ប្រព័ន្ធទី០២: ស្រូវឡើងទឹក+ មុខរបរបន្លាប់បន្សំ(បន្លែ+សត្វ)។ ស្រូវឡើងទឹក+ ប្រព័ន្ធទី០៣: ស្រូវវស្សា+មុខរបរបន្លាប់បន្សំ(បន្លែ+សត្វ)។
 ស្រូវឡើងទឹក+មុខរបរបន្លាប់បន្សំ(បន្លែ+សត្វ)។ ប្រព័ន្ធទី០៤: ស្រូវវស្សា&ដំឡូងមី+មុខរបរបន្លាប់បន្សំ (បន្លែ+សត្វ)។ ប្រព័ន្ធទី០៥: ស្រូវវស្សា+មុខរបរបន្លាប់បន្សំ(ស្វាយចន្ទី+បន្លែ+សត្វ)។
 ក្នុងចំណោមប្រព័ន្ធផលិតកម្មទាំងអស់ ប្រព័ន្ធទី០១ មានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ជាងគេដោយសារក្នុងប្រព័ន្ធនេះ ប្រើប្រាស់ទុនវិនិយោគទាប និងទទួលបានចំណូលខ្ពស់ជាងប្រព័ន្ធដទៃទៀត។ តែត្រូវប្រើប្រាស់កម្លាំងពលកម្មច្រើន នេះមកពីប្រព័ន្ធនេះទទួលបានចំណូលខ្ពស់ពីការចិញ្ចឹមសត្វ ដែលការចិញ្ចឹមសត្វមិនទាមទារទុនវិនិយោគខ្ពស់ តែត្រូវប្រើប្រាស់កម្លាំងពលកម្មច្រើន ហើយចំណូលពីការចិញ្ចឹមសត្វគឺខ្ពស់។ ចំណែក ប្រព័ន្ធដែលទទួលបានប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចទាបជាងគេគឺប្រព័ន្ធទី ០២ ដោយប្រព័ន្ធនេះចំណាយលើការធ្វើស្រូវវារ និងស្រូវវស្សាខ្ពស់ ជាពិសេសចំណាយទៅលើគ្រឿងយន្ត ហើយទិន្នផលនៅក្នុងឆ្នាំនេះទទួលបានទាបដោយសារតែជួបគ្រោះរាំងស្ងួត ០២ និងថ្លៃស្រូវទាំងពីរទៀតសោតមានតម្លៃទាប។ នៅក្នុងចំណោមប្រព័ន្ធផលិតកម្មទាំងអស់ ប្រព័ន្ធដែលស្រ្តីបានចូលរួមបង្កើតប្រាក់ចំណូលច្រើនជាងគេ គឺប្រព័ន្ធទី០១ និងប្រព័ន្ធទី០៤ ដោយសារប្រព័ន្ធនេះមានការដាំដុះដំឡូងមីដែលជាដំណាំត្រូវការកម្លាំងពលកម្មស្រ្តីច្រើន។ យោងទៅតាមការវិភាគ SWOT ឃើញថាស្រ្តីមានចំនុចខ្លាំង និងឱកាសជាច្រើនក្នុងការបង្កើនផលិតកម្មកសិកម្មនៅក្នុងតំបន់សិក្សាយ៉ាងណាមិញ ចំនុចខ្សោយ និងកត្តារារាំងមួយចំនួននៅតែបន្តរារាំងស្ទុះដល់ការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យកសិកម្មនៅក្នុងតំបន់។

សរុបមក ស្ត្រីពិតជាដើរតួនាទីសំខាន់ណាស់ ក្នុងការចូលរួមចំណែកកែប្រែប្រាក់ចំណូលក្នុងការងារ
កសិកម្ម។ យ៉ាងណាមិញ ការចូលរួមរបស់គាត់នឹងកាន់តែសកម្មជាងនេះទៅទៀត
ប្រសិនបើគាត់បានប្រើប្រាស់ភាពខ្លាំងរបស់គាត់អោយបានល្អប្រសើរ
និងព្យាយាមបង្កើនសមត្ថភាពអោយកាន់តែល្អជាងនេះ។

៥.២ អនុសាសន៍

ឆ្លងតាមការសិក្សាខាងលើនេះ នាំអោយមានការយល់ច្បាស់ពីចំណុចវិជ្ជមាន
និងចំណុចអវិជ្ជមានដែលជះឥទ្ធិពលលើប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចនៃកម្ពុជាពលកម្មស្ត្រី
ដែលនាំអោយការសិក្សានេះមានអនុសាសន៍មួយចំនួនដូចជា៖

- ចំពោះស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាល អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និងស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ
 - បន្តជួយលើកកម្ពស់សិទ្ធិស្ត្រី និងបំពេញនូវតម្រូវការរបស់ស្ត្រីនៅជនបទលើវិស័យកសិកម្ម
 - ជួយដោះស្រាយបញ្ហានានាក្នុងវិស័យកសិកម្មដូចជា គ្រោះមហន្តរាយ បញ្ហាដីធ្លី សត្វល្អិត
និងការធ្លាក់ថ្លៃកសិផលជាដើម
 - ផ្តល់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលពីបច្ចេកទេស ដាំដុះ និងចិញ្ចឹមសត្វបន្លែមទៀតដល់កសិករ
 - ជួយបង្កើនការងារនៅក្នុងតំបន់សិក្សា ជៀសវាងការចំណាកស្រុកទៅតំបន់ផ្សេងទៀត
 - សាងសង់ធនធានរូបវន្តធម្មជាតិដូចជា ផ្លូវថ្នល់ សាលារៀន ធារាសាស្ត្រជាដើម
ដើម្បីបង្កភាពងាយស្រួលដល់កសិករជាពិសេសស្ត្រី ក្នុងជីវភាពរស់នៅ និងបង្កបង្កើនផល
 - រក្សាសន្តិសុខល្អនៅក្នុងតំបន់សិក្សា ដើម្បីធានាពីសុវត្ថិភាពប្រជាជន
ជាពិសេសស្ត្រីដែលជាជនងាយរងគ្រោះ
 - កែច្នៃគ្រឿងម៉ាស៊ីនខ្នាតតូច ដែលស្ត្រីអាចប្រើប្រាស់បាន
- ចំពោះស្ត្រីនៅក្នុងតំបន់សិក្សា
 - បង្កើនការដាំដុះបន្លែ និងចិញ្ចឹមសត្វផ្សេងៗ ដោយសារស្ត្រីមានពេលវេលានៅផ្ទះច្រើន
 - ព្យាយាមបង្កើនចំណេះដឹង បច្ចេកទេសកសិកម្មបន្ថែមទៀត
តាមរយៈការចូលរួមវគ្គបណ្តុះបណ្តាលនានា
 - អនុវត្តន៍នូវបច្ចេកទេសទាំងឡាយ ដែលបានសិក្សាពីវគ្គបណ្តុះបណ្តាល
 - ចែករំលែករាល់ចំណេះដឹង
និងបច្ចេកទេសដែលបានសិក្សាចម្រើនទៅសមាជិកដទៃទៀតនៅក្នុងគ្រួសារ
- ប្រើប្រាស់ពេលវេលាធនធានដែលមានអោយអស់ពីលទ្ធភាព
ដើម្បីបង្កើនផលិតភាពក្នុងកសិកម្មចំពោះបុរសនៅក្នុងតំបន់សិក្សា
 - មានការពិគ្រោះយោបល់គ្នា មុនពេលសម្រេចចិត្តអ្វីមួយក្នុងគ្រួសារ
និងផ្តល់ឱកាសអោយស្ត្រីបញ្ចេញមតិយោបល់
 - ផ្តល់សិទ្ធិអោយស្ត្រីអាចធ្វើការសម្រេចក្នុងគ្រួសារ
 - ជួយចែករំលែកការងាររបស់ស្ត្រីនៅពេលទំនេរ ជាពិសេសការងារផ្ទះ
 - ចែករំលែកចំណេះដឹងនិងបច្ចេកទេសកសិកម្មអោយស្ត្រី

បណ្ណាល័យសាស្ត្រ

បណ្ណាល័យសាស្ត្រ

១. បូរ៉ា កាធី.(២០១៤). សេដ្ឋកិច្ចកសិកម្ម

២. ក្រសួង កសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ.(២០០៦). គោលនយោបាយ និងយុទ្ធសាស្ត្របណ្តាបយេនឌ័រក្នុង វិស័យកសិកម្ម

៣. សុខ គឹមឈិន.(២០១០). ការសិក្សាពីប្រព័ន្ធផលិតកម្មដំណាំស្រូវរបស់ប្រជាជនក្នុងប្រព័ន្ធស្រោចស្រព ស្ទឹងជីនិត ស្រុកសន្តុក ខេត្តកំពង់ធំ

៤. អាន អក្ខរ.(២០១០). ការចូលរួមនៃស្ត្រីសហគមន៍ក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យកសិកម្ម និងបន្ថយភាពក្រីក្រ នៅសហគមន៍អភិវឌ្ឍន៍កសិកម្មសហគមន៍ស្ត្រីស្ទឹងសែន ក្រុងស្ទឹងសែន ខេត្តកំពង់ធំ

៥. ពិល សុខា.(២០០៦). ទស្សនៈនានានៃការអភិវឌ្ឍន៍ប្រព័ន្ធផលិតកម្មកសិកម្ម

៦. វិទ្យាស្ថានស្ថិតិជាតិ.(២០០៨). របាយការណ៍ជំរឿនក្នុងឆ្នាំ២០០៨. ក្រសួងផែនការ. រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

៧. មន្ទីរផែនការខេត្តកំពង់ធំ.(២០១៥). ឯកសារព័ត៌មានស្តីពីស្ថានភាពយុវភាព

៨. Balakrishnan.R. (2005). *Rural Women and Food Security in Asia and the Pacific: Prospects and Paradoxes.* (Rhodes.M, Ed.). Bangkok. Thailand

៩. Mabundza.R, Dlamini.C, N. . (2014). *Gender Mainstreaming in Smallholder Agriculture Development: A global and African Overview with Emerging Issues from Swaziland.* African Journal of Agricultural Research, 9 (42)

១០. Nathan Associates Inc. (2013). *Gender: Rate Summary*

១១. Barrai. S, Touzard. I, Ferraton.N, Elisabeth. N & Pillot. D. (2012). *Assessing Smallholder Farming: Diagnostic Analysis of Family-Based Agricultural Systems in a Small Region.* Laguna. Philippines

១២. Sofa Team, & Doss, C. (2011). *The role of women in agriculture.* Rome.Italy

១៣. Wall, E. (2014). *Women’s Workload Patterns and Labour Saving Technology for Reducing the Burden.* Phnom Penh. Cambodia

១៤. Provincial Department of planning province.(2015). *Profile on Economic and Social of Baray District in Year 2015.* Planning Ministry. Royal Government of Cambodia

II. ការវិភាគប្រព័ន្ធកសិកម្ម
❖ ការប្រើប្រាស់ដី

ដំណាំហូបផ្លែ	ទំហំដី	ចំនួន	ចន្លោះក្នុង	អាយុប្រមូលផល	ឆ្នាំដាំ	ពេលវេលាប្រមូលផល
ស្វាយ						
ស្វាយចន្ទី						
ដូង						
ចេក						
ផ្សេងៗ						
ផ្សេងៗ						
ផ្សេងៗ						
បន្លែ	ទំហំដី	ចំនួនរង	ទំហំរង	អាយុប្រមូលផល	ចំនួនដង&ឆ្នាំ	ពេលវេលាដាំដុះ
ក្រូច						
ស្ពៃចង្កេះ						
ស្ពៃក្រញាញ						
នរោង						
ក្រូច						
ផ្សេងៗ						
សត្វ	ទំហំដី	ចំនួនសត្វ	រយៈពេលចិញ្ចឹម	អាយុប្រមូលផល	ចំនួនដង&ឆ្នាំ	ពេលវេលាចិញ្ចឹម
មាន់						
ទា						
ជ្រូក						
គោ						
ក្របី						
ស្រះ	ទំហំដី	ទំហំស្រះ	ចំនួនសត្វ	អាយុប្រមូលផល	ចំនួនដង&ឆ្នាំ	ពេលវេលាចិញ្ចឹម
ត្រី						
កង្កែប						
ផ្សេងៗ						
ផ្សេងៗ						

១.១ លើហូបផ្លែ

❖ ចំណាយអចលនទុន

ដំណាំហូបផ្លែ	ចំណាយមុនផលិតកម្ម	កម្លៃ&ឯកតា	ចំណាយម្តងម្កាល	ឆ្នាំទីប៉ុន្មាន?	ថ្លៃសរុប	ចំណាយប្រចាំឆ្នាំ	ថ្លៃសរុប
ស្វាយ	ទិញកូនឈើ		៥			៥	
	ដីទ្រាប់បាត		
	
ស្វាយចន្ទី	ទិញកូនឈើ		៥			៥	
	ដីទ្រាប់បាត		
	
ដូង	ទិញកូនឈើ		៥			៥	
	ដីទ្រាប់បាត		
	
ចេក	ទិញកូនឈើ		៥			៥	
	ដីទ្រាប់បាត		
	
ផ្សេងៗ							
ផ្សេងៗ							

❖ កម្លាំងពលកម្ម

ដំណាំ/ប្រភេទ	មុនផលិតកម្ម & ម្តងម្កាល	ចំនួនថ្ងៃ	កម្លាំងពលកម្ម		ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនថ្ងៃ	កម្លាំងពលកម្ម	
			បុរស(%)	ស្ត្រី(%)			បុរស(%)	ស្ត្រី(%)
ស្វាយ	រៀបចំដី				ដាក់ដី			
			
ស្វាយចង្កី	រៀបចំដី				ដាក់ដី			
			
ដូង	រៀបចំដី				ដាក់ដី			
			
ចេក	រៀបចំដី				ដាក់ដី			
			
			
ផ្សេងៗ								
ផ្សេងៗ								

❖ ចំណូល

ដំណាំ		ឈ្មោះ	សម្រាប់ធ្វើអ្វី?	ទិន្នផល	បរិមាណលក់	តម្លៃ	ចំណូលសរុប
ស្វាយ	ផលិតផលសំខាន់						
	ផលិតផលបន្ទាប់បន្សំ						
ស្វាយចង្កី	ផលិតផលសំខាន់						
	ផលិតផលបន្ទាប់បន្សំ						
ដូង	ផលិតផលសំខាន់						
	ផលិតផលបន្ទាប់បន្សំ						
ចេក	ផលិតផលសំខាន់						
	ផលិតផលបន្ទាប់បន្សំ						
ផ្សេងៗ	ផលិតផលសំខាន់						
	ផលិតផលបន្ទាប់បន្សំ						

១.២ បន្ថែម

❖ ចំណាយអចលនទុន

ដំណាំ	ពូជ		ជីកីមី & ជីធម្មជាតិ			ថ្នាំសត្វល្អិត & ស្មៅ			ទឹក		ប្រេង		ផ្សេងៗ	
	បរិមាណ	តម្លៃ	ឈ្មោះ	បរិមាណ	តម្លៃ	ឈ្មោះ	បរិមាណ	តម្លៃ	បរិមាណ	តម្លៃ	បរិមាណ	តម្លៃ	បរិមាណ	តម្លៃ
ត្រកួន														
ស្តែចង្កី														
ស្តែក្រញាញ់														
ននោង & ត្រលាច & ឃ្នោក														
ផ្សេងៗ														

❖ កម្លាំងពលកម្ម

		កំឡុងពេល	ចំនួនថ្ងៃ	កម្លាំងពលកម្មក្នុងគ្រួសារ	ជួលកម្លាំងពលកម្ម	ថ្លៃ & ម្នាក់ & ថ្ងៃ
--	--	----------	-----------	---------------------------	------------------	----------------------

ដំណាំ	សកម្មភាព				បុរស(%)	ស្ត្រី(%)	បុរស(%)	ស្ត្រី(%)		
ក្រូចកូន & ផ្លែ	ការរៀបចំដី	ភ្ជួររាស់&កាប់								
		ជញ្ជូនដីអោយមត់								
		ហាលដី								
		បាចកំបោរ								
		លើករង								
	ការដាំ	ដាក់ដី								
		ដាំ								
	ការថែទាំ	បោចស្មៅ								
		ស្រោចទឹក								
		បាចដី								
		បាញ់ថ្នាំ								
	ការប្រមូលផល									
	ការងារក្រោយប្រមូលផល	បេះស្លឹក								
		ចង								
ការដឹកជញ្ជូន										
ផ្សេងៗ										
នរោង & គ្រលាច & ឃ្លោក	ការរៀបចំដី	កាប់រណ្តៅ								
		ដាក់ដីទ្រាប់បាត								
		សាងសង់ទ្រើង								
	ការដាំ	បណ្តុះកូន								
		ដាំ								

	ការថែទាំ	បោចស្មៅ							
		ស្រោចទឹក							
		បាចដី							
		បាញ់ថ្នាំ							
	ការប្រមូលផល								
	ការដឹកជញ្ជូន								
	ផ្សេងៗ								
ផ្សេងៗ	ការរៀបចំដី								
	ការដាំ								
	ការថែទាំ								
	ការប្រមូលផល								
	ការងារក្រោយប្រមូលផល								
ការដឹកជញ្ជូន									
ផ្សេងៗ									

១														
២														
៣														
៤														

❖ កម្លាំងពលកម្ម

ការចិញ្ចឹមសត្វ	សកម្មភាព	កំឡុងពេល	ចំនួនថ្ងៃ	កម្លាំងពលកម្មក្នុងគ្រួសារ		ជួលកម្លាំងពលកម្ម		តម្លៃ & ម្នាក់ & ថ្ងៃ
				បុរស(%)	ស្ត្រី(%)	បុរស(%)	ស្ត្រី(%)	
	បង្កាត់							

មាន	រួលចំរើ								
	បោសសំអាត								
	ការព្យាបាល								
	ការដឹកជញ្ជូន								
	ផ្សេងៗ								
ទា	បង្កាត់								
	រួលចំរើ								
	ការថែទាំ								
	ការព្យាបាល								
	ការដឹកជញ្ជូន								
	ផ្សេងៗ								
ជ្រក	បង្កាត់								
	រួលចំរើ								
	ការថែទាំ								
	ការព្យាបាល								
	ការដឹកជញ្ជូន								
	ផ្សេងៗ								

ការចិញ្ចឹមសត្វ	សកម្មភាព	កំឡុងពេល	ចំនួនថ្ងៃ	កម្លាំងពលកម្មក្នុងគ្រួសារ		ជួលកម្លាំងពលកម្ម		តម្លៃ & ម្នាក់ & ថ្ងៃ
				បុរស(%)	ស្ត្រី(%)	បុរស(%)	ស្ត្រី(%)	
គោ	បង្កាត់							

	រដ្ឋស្ថាប័ន								
	ការថែទាំ								
	ការព្យាបាល								
	ការដឹកជញ្ជូន								
	ផ្សេងៗ								
	ផ្សេងៗ								
ក្រៅ	បង្កាត់								
	រដ្ឋស្ថាប័ន								
	ការថែទាំ								
	ការព្យាបាល								
	ការដឹកជញ្ជូន								
ផ្សេងៗ									

❖ ចំណូល

សត្វ		ឈ្មោះ	សម្រាប់ធ្វើអ្វី?	ទិន្នផល	បរិមាណលក់	កម្រៃ	ចំណូលសរុប
មាន់	ផលិតផលសំខាន់						
	ផលិតផលបន្ទាប់បន្សំ						
ទា	ផលិតផលសំខាន់						
	ផលិតផលបន្ទាប់បន្សំ						
ជ្រូក	ផលិតផលសំខាន់						
	ផលិតផលបន្ទាប់បន្សំ						
គោ	ផលិតផលសំខាន់						
	ផលិតផលបន្ទាប់បន្សំ						
ក្របី	ផលិតផលសំខាន់						
	ផលិតផលបន្ទាប់បន្សំ						

១.៤ ស្រែ

❖ ចំណាយជីកស្រែ

មុខចំណាយ	ចំនួន	កម្រៃ	សរុប	ផ្សេងៗ
ជួលគោជីកស្រែ				
ក្រាលផ្លាស្ទិក				
បូមទឹកដាក់				

❖ ចំណាយអចលនទុន

សត្វ	ពូជ	ចំណី	ថ្នាំ&វ៉ាក់សាំង	ទឹក	សាំង&អគ្គីសនី	ផ្សេងៗ
------	-----	------	-----------------	-----	---------------	--------

កង្កែប	បង្កាត់								
	ផ្តល់ជំនួយ								
	ការថែទាំ								
	ការព្យាបាល								
	ការដឹកជញ្ជូន								
	ផ្សេងៗ								
ផ្សេងៗ	បង្កាត់								
	ផ្តល់ជំនួយ								
	ការថែទាំ								
	ការព្យាបាល								
	ការដឹកជញ្ជូន								
	ផ្សេងៗ								

❖ ចំណូល

សត្វ		ឈ្មោះ	សម្រាប់ធ្វើអ្វី?	ទិន្នផល	បរិមាណលក់	តម្លៃ	ចំណូលសរុប
ក្រី	ផលិតផលសំខាន់						
	ផលិតផលបន្ទាប់បន្សំ						

សត្វ		ឈ្មោះ	សម្រាប់ធ្វើអ្វី?	ទិន្នផល	បរិមាណលក់	តម្លៃ	ចំណូលសរុប
កង្កែប	ផលិតផលសំខាន់						
	ផលិតផលបន្ទាប់បន្សំ						
ផ្សេងៗ	ផលិតផលសំខាន់						
	ផលិតផលបន្ទាប់បន្សំ						

២. ដីស្រែ

➢ ទំហំក្បាលដីទី១:ហិកតា ប្រភេទស្រែ:

ដំណាំបន្តបន្ទាប់: ១..... កំឡុងពេល; ២..... កំឡុងពេល

❖ កម្លាំងពលកម្ម

ដំណាំ	សកម្មភាព	កំឡុងពេល	ចំនួនថ្ងៃ	កម្លាំងពលកម្មក្នុងគ្រួសារ	ជួលកម្លាំងពលកម្ម	ថ្លៃ&ម្ចាស់&ថ្លៃ
-------	----------	----------	-----------	---------------------------	------------------	------------------

❖ ចំណូល

ដំណាំ		ឈ្មោះ	សម្រាប់ធ្វើអ្វី?	ទិន្នផល	បរិមាណលក់	តម្លៃ	ចំណូលសរុប
ស្រូវ	ផលិតផលសំខាន់						
	ផលិតផលបន្ទាប់បន្សំ						
ឈ្នួលដី	ផលិតផលសំខាន់						
	ផលិតផលបន្ទាប់បន្សំ						

III. សម្ភារៈក្នុងកសិកម្ម

ល.រ	ឧបករណ៍	ចំនួន	ឆ្នាំទិញ	អាយុកាលប្រើប្រាស់	តម្លៃ	នរណាប្រើប្រាស់
1.	គ្រាក់ទំរ					
2.	គោយន្ត					
3.	រទេះដឹក					
4.	រទេះគោ					
5.	ចប					
6.	បង្កី					
7.	រនាស់					
8.	ម៉ាស៊ីនបូមទឹក					
9.	ទ្រុងមាន់					
10.	ទ្រុងជ្រូក					
11.	ទ្រុងគោ					
12.					
13.					
14.					
15.					

បញ្ជីសំណួរសម្រាប់សួរក្នុងការពិភាក្សាក្រុម

១. តើនៅក្នុងផលិតកម្មនីមួយៗ (ស្រូវវារ ស្រូវវស្សា ដំឡូងមី បន្លែ មាន់ទា គោក្របី) តើការងារណាខ្លះដែលជាទូទៅស្ត្រីជាអ្នកធ្វើ និងការងារណាខ្លះ បុរសជាអ្នកធ្វើ? មូលហេតុអ្វីបានជាស្ត្រីមិនអាចធ្វើការងារទាំងអស់នោះបាន?

២. តើកសិករដែលផលិតបានភាគច្រើន បុរសឬស្ត្រីជាអ្នកលក់ដូរ? មូលហេតុអ្វី?

៣. រាល់ការសម្រេចចិត្តនៅក្នុងគ្រួសារភាគច្រើន បុរស ឬស្ត្រីជាអ្នកសម្រេចចិត្ត? មូលហេតុអ្វី?

៤. តើនៅក្នុងភូមិ មានអង្គការ ស្ថាប័នរដ្ឋ ណាខ្លះ មកចែករំលែកចំណេះដឹង ផ្សព្វផ្សាយ និងបង្រៀនពីបច្ចេកទេសកសិកម្ម ដែរឬទេ?

៥. រាល់ពេលដែលមានវគ្គបណ្តុះបណ្តាល តើមានស្ត្រីចូលរួមច្រើនឬទេ? ភាគច្រើននៅក្នុងគ្រួសារអ្នកមិន តើនរណាជាអ្នកចូលរួមក្នុងវគ្គបណ្តុះបណ្តាលញឹកញាប់ជាងគេ?

៦. តើមានអង្គការឬស្ថាប័នណាជួយជាសម្ភារៈ ថវិកា ឬកម្ចី ដើម្បីធ្វើជាទុនវិនិយោគក្នុងការងារស្រែចម្ការដែរឬទេ?

៧. តើអ្នកមិនយល់ឃើញថា នៅក្នុងតំបន់មានផ្តល់ឱកាសអ្វីខ្លះ ដើម្បីអោយស្ត្រីអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពផ្ទាល់ខ្លួន និងបង្កើនការចូលរួមក្នុងការងារស្រែចម្ការដែរឬទេ?

៨. តើមានកត្តារារាំងអ្វីខ្លះ ដែលបង្អាក់ដល់ការចូលរួមរបស់អ្នកមិនមិនអោយចូលរួមក្នុងការចិញ្ចឹមសត្វ ដាំដុះបន្លែបង្ការនានាបាន?

ឧបសម្ព័ន្ធទី ២
លទ្ធផលនៃការវិភាគ

តារាងទី១ ៖ មធ្យមនៃចំណូលពីផលិតកម្មស្រូវឡើងទឹកក្នុងផ្ទៃដីមួយហិកតា
ចំណូលពីស្រូវវស្សា & ដំឡូងមីក្នុងផ្ទៃដីមួយហិកតា ចំណូលពីមុខរបរបន្ទាប់បន្សំ ទុនវិនិយោគ
និងកម្លាំងពលកម្មក្នុងគ្រួសារជាមធ្យមក្នុងប្រព័ន្ធទី១

ល.រ	ចំណេញពីស្រូវឡើងទឹកក្នុងមួយ(*)	ចំណេញពីស្រូវវស្សា & ដំឡូងមីក្នុងមួយហិកតា (*)	ចំណូលក្នុងប្រព័ន្ធគ្រៅស្រូវ	ទុនវិនិយោគ(\$)	កម្លាំងពលកម្ម (ថ្ងៃ)	កម្លាំងពលកម្មស្ត្រី (ថ្ងៃ)
១	៥៥៣.៣៣៣,៣៣	១.៧៤៩.៣០៦,៥៦	៩.២៧៤.០០០,០០	១.៣៩៥.០០០,០០	២១២	៧៧
២	៧៩២.០០០,០០	៣.៦១៩.២៨៦,៧១	៩៣៥.៥០០,០០	៥.៤៩៧.០០០,០០	១១៧	៧៥
៣	៥៤២.៥០០,០០	៣.៣៩៦.៦៣៩,៦៦	៦.២៥៣.៨៣៣,៣៣	១.៣០៥.២៣៥,២៩	២៤២	១១៨
៤	៥៣២.០០០,០០	១.៤០៨.៥១២,៧៦	៣.៩៩៦.៦៦៦,៦៧	១.៣៦.២១៨៥,២៩	៩៨	៧៥
៥	៤៥៥.៥៥៥,៥៦	៣.១៧៨.៣៧៨,៣៨	៣.៥១៦.៥៨៣,៣៣	១.០៦៧.៦៦៦,៦៧	១៨១	៩៣
៦	៣៣៨.០០០,០០	១.៩០១.២៥០,០០	២.២២១.៣៣៣,៣៣	១.៤៩០.៦៦៦,៦៧	២៥០	៥៩
៧	៥៣៥.៥៦៤,៨១	២.៥៤២.២២៨,៣៤	២.៥៦៣.៦៦៦,៦៧	៣.៧៧៦.០២៤,៦៩	២០៧	១៣០
សរុប	៣.២១៣.៣៨៨,៨៩	១៧.៧៩៥.៥៩៨,៤១	២៨.៧៦១.៥៨៣,៣៣	១៥.៨៩៣.៧៧៨,៦១	១.៣០៦	៦២៧
មធ្យម	៥៣៥.៥៦៤,៨១	២.៥៤២.២២៨,៣៤	៤.១០៨.៧៩៧,៦២	២.២៧០.៥៣៩,៨០	១៨៧	៩០

តារាងទី២ ៖ មធ្យមនៃចំណូលពីផលិតកម្មស្រូវឡើងទឹកក្នុងផ្ទៃដីមួយហិកតា
ចំណូលពីស្រូវវស្សាក្នុងផ្ទៃដីមួយហិកតា ចំណូលពីមុខរបរបន្ទាប់បន្សំ ទុនវិនិយោគ
និងកម្លាំងពលកម្មក្នុងគ្រួសារជាមធ្យមក្នុងប្រព័ន្ធទី២

ល.រ	ចំណេញពីស្រូវឡើងទឹកក្នុងមួយហិកតា (*)	ចំណេញពីស្រូវវស្សាក្នុងមួយហិកតា (*)	ចំណូលក្នុងប្រព័ន្ធគ្រៅស្រូវ	ទុនវិនិយោគ(\$)	កម្លាំងពលកម្ម (ថ្ងៃ)	កម្លាំងពលកម្មស្ត្រី (ថ្ងៃ)
១	៥៥២.៦៣២,១៤	៧៥៨.១៥៥,៧២	៩០.០០០,០០	២.៨៣៥.៤៨៣,៣៣	៥៤	២៩
២	៥៥២.៦៣២,១៤	២.៨៧៥.០០០,០០	០.០០	២.៣៣៥.៤០០,០០	៤២	២១
៣	២៦៩.៣៣៣,៣៣	៧៥០.០០០,០០	៣៧៧.០០០,០០	៦៥៩.០០០,០០	៥៧	៣៤
៤*	៣១៤.៧៨៥,៧១	៤៥៧.៨៣៣,៣៣	៥.១១៥.០០០,០០	៩.៩៨៨.០០០,០០*	១៧០	៩០
៥	៥០៩.៣៧៥,០០	៣៣៩.០៦២,៥០	២.១៧៣.០០០,០០	៣.៥០៩.៥០០,០០	៦៨	៣៣
៦	១.២០៨.០០០,០០	១.០៥៣.០០០,០០	២.១៥០.០០០,០០	២.៦១៣.០០០,០០	១០៣	៦២
៧	៤៦១.៦៦៦,៦៧	១.៦៦១.៥៣៨,៤៦	១.៦០៧.៤៦៦,៦៧	១.១៥៤.២០០,០០	១៦៩	៤៩
សរុប	៣.៨៦៨.៤២៥,០០	៥.៣០៧.០៩០,០១	១១.៥១២.៤៦៦,៦៧	២៣.០៩៤.៥៨៣,៣៣	៦៦៣	៣១៨
មធ្យម	៥៥២.៦៣២,១៤	៧៥៨.១៥៥,៧២	១.៦៤៤.៦៣៨,១០	២២.១៨៤.៤៣០,៥៦	៩៥	៤៥

*ចំណាំ

ដោយកសិករមានលេខរៀងទី៤

ប្រើទុនវិនិយោគខ្ពស់ដាច់ពីកសិករផ្សេងទៀតនៅក្នុងប្រព័ន្ធផូស្តក្តារ

ដោយគាត់ជួយដីដើម្បីធ្វើស្រែឡើងទឹកបន្ថែមរហូតដល់ ១០ ហិកតា។ ដូចនេះ វាជាទិន្នន័យខ្នាត ត្រូវដកចេញពេលគណនារកមធ្យមនៃទុនវិនិយោគ។

តារាងទី៣ : មធ្យមនៃចំណូលពីផលិតកម្មស្រូវឡើងទឹកក្នុងផ្ទៃដីមួយហិកតា ចំណូលពីមុខរបរបន្ទាប់បន្សំ ទុនវិនិយោគ និងកម្លាំងពលកម្មក្នុងគ្រួសារជាមធ្យមក្នុងប្រព័ន្ធទី០៣

ល.រ	ចំណេញពីស្រូវឡើងទឹកក្នុងមួយហិកតា (*)	ចំណេញក្នុងប្រព័ន្ធក្រៅពីស្រូវ(*)	ទុនវិនិយោគ(*)	កម្លាំងពលកម្ម (ថ្ងៃ)
១	៣៥០.០០០,០០	១.៧២៥.១៣៩,៨៣	១.៣២៧.០១៩,០០	៧៣
២	៧១៨.០០០,០០	១.២៤៣.៣៣៣,៣៣	៥៣៨.៦៦៦,៦៧	៤៧
៣	៧៧០.០០០,០០	៦.៩១២.៥០០,០០	២.១៨៩.១៦៦,៦៧	១១៨
៤	៣០៥.៥០០,០០	១.៦២០.៥០០,០០	២.២៣០.១៦៦,៦៧	៨៧
៥*	១៨៧.០០០,០០	៣៦.៣៧៥.៥០០,០០	៨៤.៣៦២.១៦៦,៦៧	១០៧
៦	៥៨០.០០០,០០	៣.៧៣៦.០០០,០០	៣.៨៨៣.២០០,០០	៧២
៧	៩៦.០០០,០០	៤.៦៣៥.០០០,០០	៤.០០១.០០០,០០	១០០
៨	២៨៨.៧០៩,៦៨	៦៨.០០០,០០	១.២៦៤.៥០០,០០	៩០
៩	៧៦៩.០០០,០០	១២៨.០០០,០០	៤៣៣.០០០,០០	៨៥
១០	៤៣៩.១៦៦,៦៧	១៩៧.៥០០,០០	៣៣៩.០០០,០០	៣៩
១១	៣០.០០០,០០	៥០.០០០,០០	៩៧០.០០០,០០	៨៥
១២	៥៥៥.០០០,០០	៩៥.០០០,០០	៩០៥.០០០,០០	១០០
១៣	៤២១.៣៣៣,៣៣	៣.៣៤៧.៥០០	៤.១២១.០០០,០០	៩៨
១៤	៧០៩.៣៣៣,៣៣	១.៥៧៨.០០០,០០	១.៨៧៤.០០០,០០	៨៣
១៥	៤៩១.០០០,០០	១១២.៥០០,០០	៣.៤១៤.០០០,០០	១១០
១៦	៨៧៥.០០០,០០	១.៩៧៥.៦៦៦,៦៧	១.១៤២.៦៦៧,០០	១៣២
១៧	៦១០.០០០,០០	១៥៥.០០០,០០	១៣៨.០០០,០០	២៨
១៨	១.៤៥០.០០០,០០	១.៥៤០.១៦៦,៦៧	៤៤៨.១៦៦,៦៧	៩៨
១៩	៤១៧.០០០,០០	១.៧៥៧.០០០,០០	១.៧៩៩.០០០,០០	៤៧
២០	៧២១.០០០,០០	១.២៧១.៣៣៣,៣៣	១.១៨៤.០០០,០០	៤៨
២១	១.១៧២.០០០,០០	១.៣៩០.០០០,០០	១.១៨៧.០០០,០០	៣១
២២	២០០.០០០,០០	២.២១៥.៥០០,០០	១.៧៨៤.៥០០,០០	៨៥
២៣	៣៦៦.២២៤,៤៩	១.៤៧៣.០០០,០០	២.៧១២.៥០០,០០	១២២
២៤	៥១៤.១៦៦,៦៧	១.៧៧៥.៣៣៣,៣៣	៦២០.៥០០,០០	៩០
២៥	៥៤៤.០០០,០០	១.៤៨៩.០៨៣,៣៣	៥៦៣.៩១៧,០០	១០០
សរុប	១៣.៥៨០.២៣៤,១៧	៧៦.៨៦៦.៥៥៦,៥០	៣៩.០៦៩.៩៧១,០០	២០៧៤
មធ្យម	៥៤៣.២០៩,៣៧	១.៦៨៧.១២៧,៣៥	១.៦២៧.៩១៥,៣៨	៨៣

*ចំណាំ

ដោយកសិករមានលេខរៀងទី៥

ប្រើទុនវិនិយោគខ្ពស់ដាច់ពីកសិករផ្សេងទៀតនៅក្នុងប្រព័ន្ធផូស្តក្តារ

តារាងទី៤៖ មធ្យមនៃ ចំណូលពីស្រូវស្បែកដំឡូងមីក្នុងផ្ទៃដីមួយហិកតា ចំណូលពីមុខរបរបន្ទាប់បន្សំ
ទុនវិនិយោគ និងកម្លាំងពលកម្មក្នុងគ្រួសារជាមធ្យមក្នុងប្រព័ន្ធទី០៤

ល.រ	ចំណេញពីស្រូវស្បែកដំឡូងមីក្នុងមួយហិកតា (៛)	ចំណេញក្នុងប្រព័ន្ធក្រៅពីស្រូវ(៛)	ទុនវិនិយោគ(រៀល)	កម្លាំងពលកម្ម (ថ្ងៃ)	កម្លាំងពលកម្មស្ត្រី (ថ្ងៃ)
១	៩៩៥.០០០,០០	១.២៨១.៣៣៣,៣៣	៣.០៣៩.៩៧៨,៦៧	៩២	៧៧
២	៣.១៩៨.០០០,០០	១.៧០១.៣៣៣,៣៣	៨៥៩.១៦៦,៦៧	៩០	៧
៣	១.៣៤២.២៥០,០០	១.០៨៧.៥០០,០០	៣.១០៣.៥០០,០០	១១៣	៨៦
៤	១.៦៣១.០៦៧,៩៦	២.២២៩.៦៦៦,៦៧	២.២១៣.៨៣៣,៣៣	១៤២	៣៦
៥	១.៦៩៤.១៦០,៥៨	៣.៧៩៣.៥០០,០០	១.៧៨៧.៨៣៣,៣៣	២៥៣	៩២
៦	៨១៤.២៨៥,៧១	៨៧០.៥០០,០០	២.០០១.៥០០០,០០	១៨១	១៣៥
៧	១.២០៤.០០០,០០	១.០១៩.០៦៦,៦៧	៣.០៥៨.៤៣៣,៣៣	២៤១	១២៩
៨	១.២៨៩.០០០,០០	១.៦០៧.៦៦៦,៦៧	១.៧៧៣.០០០,០០	៨៨	៦៧
៩	៧.១៩២,៦៦	២.៣១៣.៣៣៣,៣៣	១.៤៨៦.០០០,០០	៩៣	៧៥
១០	១.៣៥២.៧៧២,៩៩	២.២០៨.៣៣៣,៣៣	២.១៤១.៦៦៦,៦៧	៣១២	១១៦
សរុប	១៣.៥២៧.៧២៩,៩១	១៨.១១២.២៣៣,៣៣	២១.៤៦៤.៩១២,០០	១.៦០៤	៨២៣
មធ្យម	១.៣៥២.៧៧២,៩៩	១.៨១១.២២៣,៣៣	២.១៤៦.៤៩១,២០	១៦០	៨២

តារាងទី៥៖ មធ្យមនៃចំណូលពី ចំណូលពីស្រូវស្បែកក្នុងផ្ទៃដីមួយហិកតា ចំណូលពីមុខរបរបន្ទាប់បន្សំ
ទុនវិនិយោគ និងកម្លាំងពលកម្មក្នុងគ្រួសារជាមធ្យមក្នុងប្រព័ន្ធទី០៥

ល.រ	ចំណេញពីស្រូវស្បែកក្នុងមួយហិកតា (៛)	ចំណេញក្នុងប្រព័ន្ធក្រៅពីស្រូវ(៛)	ទុនវិនិយោគ(៛)	កម្លាំងពលកម្ម (ថ្ងៃ)	កម្លាំងពលកម្មស្ត្រី (ថ្ងៃ)
១	៦៦១.១១១,១១	១.៣៣៣.៣៣៣,៣៣	១៨១.០០០,០០	៣៤	-
២	៥២២.៥០០,០០	១៥០.០០,០០	២.០៦០.០០០,០០	៦១	៣៧
៣	១.៥២១.០៤១,៦៧	២២៥.០០០,០០	២.០៥៤.៥០០,០០	៥៨	២៩
៤	៥៤០.០០០,០០	១.២៤៣.៣៣៣,៣៣	៣៦៧.២៥០,០០	៤៨	២៤
៥	៧៩៤.៥០០,០០	២.៦០៦.០០០,០០	១.៥៥៣.៥០០,០០	៥៩	៣៨
៦	១.៤៩៨.៤០០,០០	២.៣៩៨.០០០,០០	១.៨១៦.០០០,០០	៥៧	២៣
៧	១.៣៣៩.៦២២,៦៤	១.០៥៣.៦៦៦,៦៧	២៩៩.៦៦៦,៦៧	១៣៤	៦៨
៨	៧០៦.០០០,០០	១.១១៧.៦៦៦,៦៧	១.០៥៨.៦៦៦,៦៧	៩០	៨៥
៩	១.៦៩៧.៩៥៩,១៨	៧.៥២៥.៥០០,០០	១.៤៣៩.៥០០,០០	២៥៥	១៤៦
១០	៧៧០.០០០,០០	១.៧០៦.៥០០,០០	៥២៦.៥០០,០០	១០៨	១០៤
១១	៣១៦.៦៦៦,៦៧	១.៨៧៧.០០០,០០	៨២៤.៦៦៦,៦៧	១១៣	២៨

១២	១១៨.៧៥០,០០	១.៨៩៤.៦៦៦,៦៧	១.៤០៨.៣៣៣,៣៣	៣៨	៣៥
១៣	៨៧៣.៨៧៩,២៧	៣៧៨.០០០,០០	៩២៥.២៥០,០០	៥៧	៤៣
១៤	៨៧៣.៨៧៩,២៧	២.៩៣១.៩៦៦,៦៧	១.៣០៩.៦៦៦,៦៧	២១៩	២០៩
សរុប	១២.២៣៤.៣០៩,៨១	២៦.៥០០.៥៨៣,៣៣	១៥.៨២៤.៥០០,០០	១.៣៣១	៨៧០
មធ្យម	873,879.27	1,892,898.81	១.១៣០.៣២១,៤៣	៩៥	៦២

តារាងទី៦: មធ្យមនៃចំណូលដុល ចំណាយប្រែប្រួល ចំណាយថេរ ចំណូលសុទ្ធ និងប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចពីផលិតកម្មនីមួយៗ និងមុខរបរបន្ទាប់បន្សំនីមួយៗក្នុងប្រព័ន្ធទី១

ប្រភេទផលិតកម្ម	ចំណូលដុល	ចំណាយដុល	ចំណូលសុទ្ធ	ប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ច
ស្រូវឡើងទឹក	១.៩០០.០០០,០០	៧២០.៦១១,១១	១.១៧៩.៣៨៨,៨៩	២,៦៤
ស្រូវវស្សា&ដំឡូងមី	២.០៣០.៨០៦,៦៧	៦៨៨.៨៦១,៧៦	១.៣៤១.៩៤៤,៩០	២,៩៥
ស្វាយចន្ទី	៦៤៦.៤២៨,៥៧	៤.១៩០,៤៨	៦៤២.២៣៨,១០	១៥៤,២៦
បន្លែ និងដំណាំហូបផ្លែ	១.៧១៧.០៧១,៤៣	២២៣.៧១៤,២៩	១.៤៩៣.៣៥៧,១៤	៧,៦៨
ជ្រូក មាន់ ទា	៤៧១.៤២៨,៥៧	១៨៤.៤៦៤,២៩	២៨៦.៩៦៤,២៨	២,៥៦
គោ ក្របី	២.២៤២.៨៥៧,១៤	៣០៨.០៤៧,៦២	១.៩៣៤.៨០៩,៥២	៧,២៨

តារាងទី៧: មធ្យមនៃចំណូលដុល ចំណាយប្រែប្រួល ចំណាយថេរ ចំណូលសុទ្ធ និងប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចពីផលិតកម្មនីមួយៗ និងមុខរបរបន្ទាប់បន្សំនីមួយៗក្នុងប្រព័ន្ធទី២

ប្រភេទផលិតកម្ម	ចំណូលដុល	ចំណាយដុល	ចំណូលសុទ្ធ	ប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ច
ស្រូវឡើងទឹក	១.៨៥៥.០០០,០០	៨៩០.៣៨៣,៣៣	៩៦៤.៦១៦,៦៧	២,០៨
ស្រូវវស្សា	២.៣៧០.៨៣៣,៣៣	១.២០២.០៨៣,៣៣	១.១៦៨.៧៥០,០០	១,៩៧
បន្លែ និងដំណាំហូបផ្លែ	១៣០.៧១៤,២៩	១៣.៨៣៣,៣៣	១១៦.៨៨០,៩៦	៩,៤៥
ជ្រូក មាន់ ទា	១.២២៣.៥៧១,៤៣	៣៧៩.២១៤,២៩	៨៤៤.៣៥៧,១៤	៣,២៣
គោ ក្របី	៨១៤.២៨៥,៧១	១៣០.៨៨៥,៧១	៦៨៣.៤០០,០០	៦,២២

តារាងទី៨: មធ្យមនៃចំណូលដុល ចំណាយប្រែប្រួល ចំណាយថេរ ចំណូលសុទ្ធ និងប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចពីផលិតកម្មនីមួយៗ និងមុខរបរបន្ទាប់បន្សំនីមួយៗក្នុងប្រព័ន្ធទី០៣

ប្រភេទផលិតកម្ម	ចំណូលដុល	ចំណាយដុល	ចំណូលសុទ្ធ	ប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ច
ស្រូវឡើងទឹក	១.៨២៤.០០០,០០	៩៧៤.៤០៨,០០	៨៤៩.៥៩២,០០	១,៨៧
បន្លែ និងដំណាំហូបផ្លែ	៦៤៥.៩២៣,២៥	២០៨.៤០៧,៨៨	៣៨៥.០១៥,៣៨	៣,១០
ជ្រូក មាន់ ទា	៤០៩.០៩៧,២២	១១៨.៣៦៧,១៩	២៩០.៧៣០,០៣	៣,៤៦
គោ ក្របី	១.៤៣២.១៩៧,០២	៣០១.៤៦៥,៣២	១.០១១.៣៨១,៩៤	៤,៧៥

តារាងទី៩: មធ្យមនៃចំណូលដុល ចំណាយប្រែប្រួល ចំណាយថេរ ចំណូលសុទ្ធ និងប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចពីផលិតកម្មនីមួយៗ និងមុខរបរបន្ទាប់បន្សំនីមួយៗក្នុងប្រព័ន្ធទី០៤

ប្រភេទផលិតកម្ម	ចំណូលដុល	ចំណាយដុល	ចំណូលសុទ្ធ	ប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ច
ស្រូវវស្សា&ដំឡូងមី	៣.៤៥៨.០០០,០០	១.៧១៤.៣៣៣,៣៣	១.៧៤៣.៦៦៦,៦៧	២,០២
ស្វាយចន្ទី	៣៦៧.២០០,០០	១.៤៦៦,៦៧	៣៦៥.៧៣៣,៣៣	២៥០,៣៦
បន្លែ និងដំណាំហូបផ្លែ	៣៧៧.៧៥០,០០	៥៥.០៥០,០០	៣២២.៧០០,០០	៧,៥៥
ជ្រូក មាន់ ទា	២៣៤.៤៤៤,៤៤	១៣៣.៩៦០,០០	៧៧.០៨៤,៤៤	៣,០៤
គោ ក្របី	១.២៧៨.០០០,០០	២៣៧.២៥០,០០	១.០៤០.៧៥០,០០	៥,៣៩

តារាងទី១០: មធ្យមនៃចំណូលដុល ចំណាយប្រែប្រួល ចំណាយថេរ ចំណូលសុទ្ធ និងប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចពីផលិតកម្មនីមួយៗ និងមុខរបរបន្ទាប់បន្សំនីមួយៗក្នុងប្រព័ន្ធទី០៥

ប្រភេទផលិតកម្ម	ចំណូលដុល	ចំណាយដុល	ចំណូលសុទ្ធ	ប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ច
ស្រូវវស្សា	១.៧២៣.៣៣៣,៣៣	៦៨៣.២៥០,០០	១.០៤០.០៨៣,៣៣	២,៥២
ស្វាយចន្ទី	១៩៤.២៨៥,៧១	៨៥៧,១៤	១៩៣.៤២៨,៥៧	២២៦,៦៧
បន្លែ និងដំណាំហូបផ្លែ	៤៧២.៨៥៧,១៤	៥៥.៩១០,៧១	៤១៦.៩៤៦,៤៣	៨,៤៦
ជ្រូក មាន់ ទា	៥៨៧.១៤២,៨៦	១៦៩.៨៧៥,០០	៤១៧.២៦៧,៨៦	៣,៤៦

គោ ក្របី	៩១៦.៩៦៦៦,៦៧	២២១.២៨៥,៧១	៦៩៥.៣៨០,៩៥	៤,១៤
----------	-------------	------------	------------	------

ឧបសម្ព័ន្ធ ៣
រូបថត

ប៉ុន្តែតង់

រូបភាពទី០៤៖ ស្ថានភាពស្រែ និងប្រព័ន្ធស្រោចស្រពនៃឃុំត្នោតដុំ

ព្រឹត្តិបត្រព័ត៌មាននិស្សិត

3

ព្រឹត្តិបត្រព័ត៌មាននិស្សិត
ត្រូវការការសារណាបញ្ចប់ការសិក្សា នៃមហាវិទ្យាល័យ
សេដ្ឋកិច្ចកសិកម្ម និងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ជំនាន់ទី ១៣

នាម និងគោត្តនាម : ឯក ស្រីខួច អក្សរឡាតាំង : EK SREYKHOU
ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំកំណើត : ០៣ មីនា ១៩៩៤
ទីកន្លែងកំណើត : ភូមិ ត្នោតជ្រុំ សង្កាត់ បឹងទំពុន ខណ្ឌ មានជ័យ រាជធានីភ្នំពេញ
មានគ្រួសារ ឬ នៅលីវ : នៅលីវ លេខទូរស័ព្ទ : ០៩៦ ៧៣ ០៦ ៣១៨
ឈ្មោះឪពុក : ឯក សុផុន មុខរបរ : អ្នករត់តាក់ស៊ី
ឈ្មោះម្តាយ : ហៀន ចន្ទី មុខរបរ : អាជីវករ
ទីលំនៅចម្បង : សង្កាត់ដង្កោ ខណ្ឌដង្កោ រាជធានីភ្នំពេញ
ប្រធានបទ : ការសិក្សាពី តួនាទីយេនឌ័រក្នុងប្រព័ន្ធកសិកម្ម ក្នុងឃុំត្នោតជ្រុំ
ស្រុកបារាយណ៍ ខេត្តកំពង់ធំ

ជាភាសាអង់គ្លេស : THE STUDY ON GENDER ROLES IN FARMING SYSTEM IN
THNAOT CHUM COMMUNE, BARAY DISTRICT, KOMPONG
THOM PROVINCE

ចំនួនទំព័រ : ៤៤ ទំព័រ
អ្នកដឹកនាំ : បណ្ឌិត នាង ម៉ាលីន
អ្នកជំនួយការ : កញ្ញា យ៉ឺ អាស៊ីគិន
អ្នកជំនួយការ : កញ្ញា សៀង លីលី
កាលបរិច្ឆេទនៃការចងក្រងសារណា : ថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ ២០១៦
កាលបរិច្ឆេទនៃការការពារសារណា : ថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ ២០១៦

ភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ ២០១៦
ហត្ថលេខា

ឯក ស្រីខួច

មូលវិចារ
លើគម្រោងយកបរិញ្ញាបត្រនិស្សិត
នៃមហាវិទ្យាល័យ សេដ្ឋកិច្ចកសិកម្ម និងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ

3

នាម និងគោត្តនាម : ឯក ស្រីខួច
ប្រធានបទ : ការសិក្សាអំពីតួនាទីយេនឌ័រក្នុងប្រព័ន្ធកសិកម្ម ក្នុងឃុំត្នោតជ្រុំ
ស្រុកបារាយណ៍ ខេត្តកំពង់ធំ

